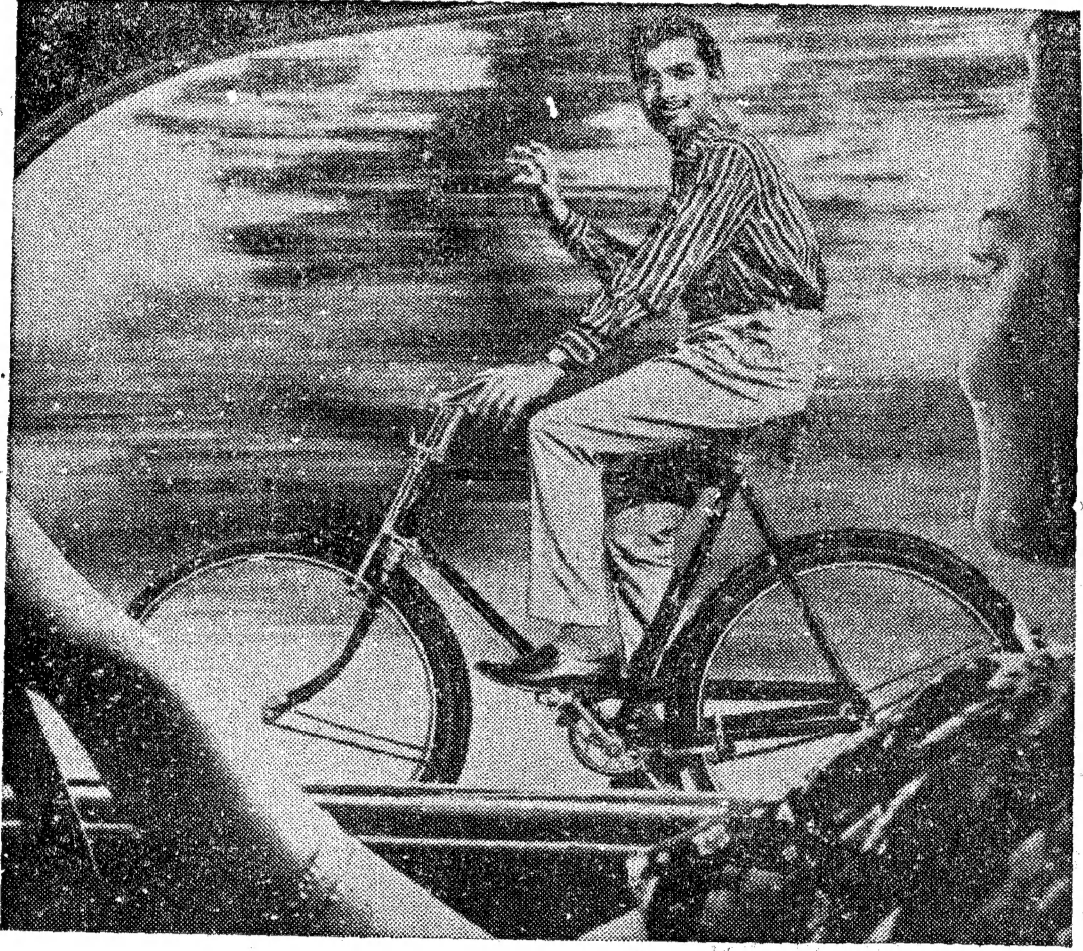

అంధ్ర సాహిత్యం
పత్రిక

1-4-66
35 పైసలు

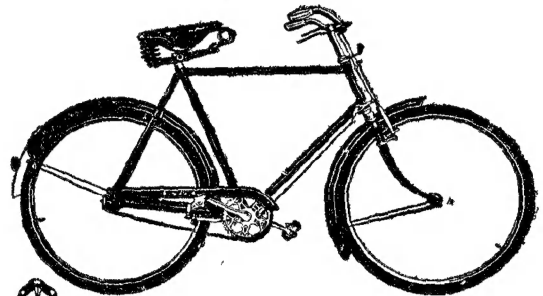
BSA

బియన్ఎ సైకిల్ తొక్కుతూ వెళ్ళండి

ప్రఖ్యాతమైన బియన్ఎ-అతి తెలికైనది-బిలిష్టమైనది-అతి వేగంతో కూడినది-తిరిగి వచ్చింది. జగద్విదితమైన సాంస్కృతిక సౌందర్యము బిలిష్టముకూడిన బైక్ ఉత్సాహ పూరితులైన యువకులు సునాయానంగా సైకిల్ తొక్కే ఆనందాన్ని తిరిగి కలిగించడానికి ఇది మళ్ళీ విమోచింపబడింది. ప్రపంచంలో ఈ దేశమందు మేలికరపు సైకిళ్లను చేసేవారిచే ఇది కీర్తి కల్గిన అధిక ప్రమాణాలకు అనుగుణ్యంగా ఇప్పుడు తయారు చేయబడింది.

బి.ఎ సైకిల్స్ ఆఫ్ ఇండియా, అంబారు, మద్రాసు 53
ప్రోప్రైటర్లు: ట్యాట్ ఇన్ వెస్ట్ మెంట్స్ ఆఫ్ ఇండియా
లిమిటెడ్, మద్రాసు.

బైక్ ను గురించి ఆలోచిస్తున్నారా?
బియన్ఎని జ్ఞాపకం ఉంచుకోండి

బియన్ఎ మీ ఇంటికి భూషణము

SWT/TIC/BSA/2948

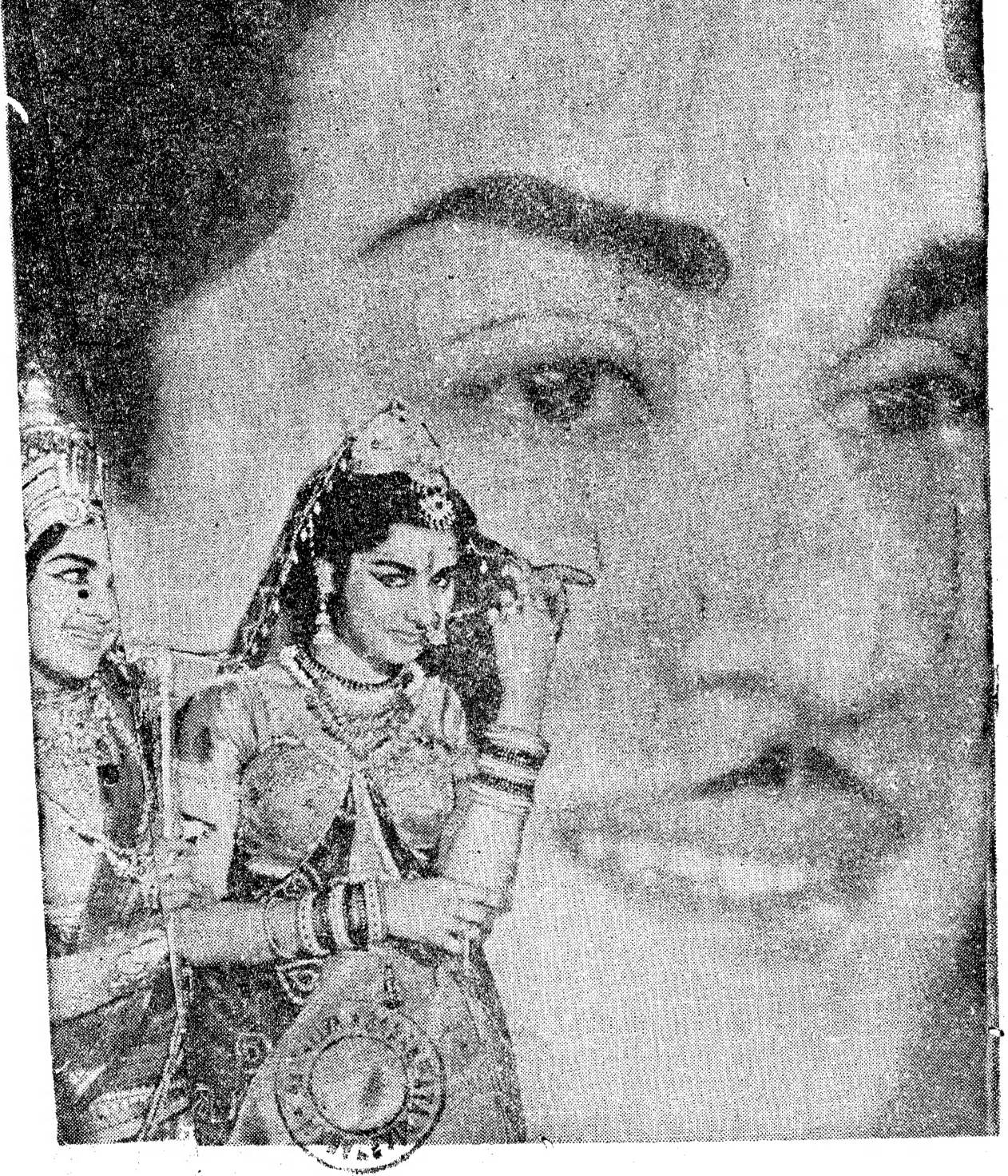
అక్షరార్థం

ఆత్మగోరం

సినిమా దర్శకుడు
డి.మధుసూదనరావు B.A. విశ్వనాథ్

సినీతం రౌబోవ్వరరావు * భార్య హాళిం సెల్వోజీ * నయ్యగొడుగుదల

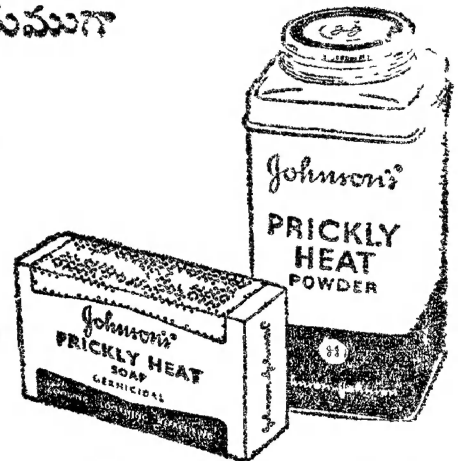
జాన్సన్స్

ప్రిక్లి హీట్ నబ్బు మరియూ పొడరు 2 విధాలుగా
పనిచేసి చెమటకాయలనుండి నిశ్చయముగా
ఉపశమనము కలిగించును

జాన్సన్స్ ప్రిక్లి నబ్బు చెమటకాయల మూలకారణమునే తొలగించును.
సౌమ్యమైన గుణముగల యీ నబ్బు నురుగు రోమకూపములలోనికి
తొచ్చుకొని బిస్వేదగ్రంథులను బాగా పనిచేసేట్లు చేస్తుంది...
రికాకును, చు ఆపుతుంది. మీరెంతో తాతా హాయిని పొందుతారు.

జాన్సన్స్ ప్రిక్లి పొడరు వర్షపు వైబాగపు మంటను తడినమే
నివారిస్తుంది. ఇమటను పీల్చుగుణము అరికముగా గలదు. దానితో మంట
ఆగిపోవును. క్షుణ్ణ దినములోకూడా మీరెంతో కులాహలాగా వుంటారు.

జాన్సన్స్ & జాన్సన్స్ ఆఫ్ ఇండియా లిమిటెడ్
80, హైద్రాద్ స్ట్రీట్-26

క్రెడ్ మాడ్యు

FW 11 3891

శమధ్య పాత, కొత్త ముఖాల ముఖ చిత్రాలు, రోపల వాటికిదగ్గరి చిత్రాలు వ్యతిక విలువకు గీటు రాళ్ళుగా ఉంటున్నాయి. 11-2-66 సంచికలో 46 పేజీలో వ్యాసమూ, దాని గురించి 'సంపాదకీయం'లో ప్రస్తావన చూస్తే కొంచెం 'ఇది' గానే వుంది. ఏదో చిత్ర వార్తల్లో పోలా వేపధ్య గాయకుని చెల్లెల్ని పెళ్లి తాగానో, పోలానాటి పిన్నమ్మకూతురి తడుపులాగానో ఉండేదానికి అంతరాధాంతమా?

జి. శ్రీనివాసులు ('రాజేంద్రునిగో')

కథలు

22-1-66 తారీకు ఆంధ్ర సచిత్ర వార్తాపత్రికలో ప్రచురించిన సుమిత్రాదేవి రచన "మూసిన కిటికీ" కథ చాలా బాగుగా ఉన్నది. కాని మాధవి చంద్రం బావ మరదళ్ళు చంద్రం గుడ్డివాడు. వైజ్ఞానిక పరిణామాల వలన కన్నులను మార్చవచ్చునని తెలుసుకొని మాధవి చంద్రం కళ్ళను దాక్కురుకు పరీక్ష చేయించ మాధవి దాక్కురు అయి బావ కళ్ళను బాగు చేయుటకు పరిస్థితులు విషమించినవి. చంద్రం చనిపోవటం విషాద కరంగా చూపించినది.

చిట్టూరి జగన్నాధరావు (జాలూరు).

రెండు వారాలు వ్యతికలో వేసిన "మంచితనం" కథ చాలా బాగుంది. అందులో అన్న మున్నుత్వం, అన్నకోసం తమ్ముడు త్యాగం చేయకవటం, చివరికి ఎవరి త్యాగాలతోను అవసరం లేకుండా కథనాంత మవుటం, నిజంగా కథ ఎంతో ఉత్కంఠతో వడిచి, ముందేమి జరుగుతుందో తెలియకుండా, చాలా టక్కగా వడిచింది కథ.

కె. అమాయాదేవి (గుంటూరు)

"యామివి" గారు రచించిన "హింస" చక్కని క్లితితో "రాజేశ్వరం", "పిర్మతి" ల మధ్య అనుబంధమును ఎంతో టక్కగా వ్రాసినారు. కథకు ముగింపు తా పూర్వమున్న ఎంతగానో కదలిచి వేసింది. రాజేశ్వరం పాతవ్యాధి పురుషులపై ముప్పు దురభిప్రాయమును తోలించారు. ఇంత చక్కని కథను వ్రాసినందుకు రచయితకు, అది వ్యతికలో ప్రచురించి దీనినే అవకాశమును కలిగించిన మీకు వా అభినందనములు.

కె. అదితాదేవిమూర్తి, యం. విజయకుమార్ (బాల్లెరు)

ఉత్తరాలు

యామివి గారి "హింస" వదువూం పూర్వము అను నిజంగానే హింసించింది. కథను ఒక విధంగా మంచి రంజనో ముగించినా, అమాయకులైన ఆ పిర్మతికి ఒక పరిష్కారముంటూ చూపించి ఉన్నట్లు యితేయింకాబాగుండేది. రాజేశ్వరం యిదివరలో ఎంత కాలం మన హింసకు రోన్నా, తదుపరి పిర్మతి వచ్చాల్సినది చేసిన పరివర్తనకు అతడు తృప్తి పడలేకపోవడం కొంచెం సహజమైనది. అతడి దయరీ కదవడం పెద్ద పేరమేమీ కాదు. అమాత్రం అడదాని మమూ వర్తం చేసుకోలేనివాడో అసలంత కాలం అయి యెడం ఉదాసీనం వహించి యుండే వాడు కాదేమో!

ఏ. సినిత్ర (హైదరాబాద్)

* * *
'కరివేపకు' కథ చదవగానే ఈ ఉత్తరం వ్రాయాలనిపించింది. 'కరివేపకు' లాంటి కథలు ఇటువంటి వ్యతికలో ప్రచురించడం సమంజసంగా లేదు. కరివేపకులో విధివైన పాపాత్మకతను ఉద్ధానాకేమీ బోధపడలేదు. ఇలాంటి కథనే పొగడుతూ కొందరు పాఠకులు ఉత్తరాలు వ్రాస్తుంటారు.

జి. గోవింద్ వారి (బళ్లారి)

* * *
ప్రభంజనంగా "మానవుడా! జయం నీకు" కథ చదివాను చాలా బాగుంది. కాని ప్రాణానికి ప్రాణంగా చూచుకుంటున్న సుదూరపున్న పెద్దాపుకు గల కోపానికి, నారాయణమ్మ కొడుకు సత్రికాని మరణానికి, సుదూరపు భయానికి గల కారణాలు, సంబంధాలు లేమిటో ఎంత తనిచిన అవ్యుగ్రహంగా, అర్థరహితంగా ఉన్నది.

నీరీదాన్ (గూడూరు)

* * *
11-2-66 ఆంధ్ర సచిత్ర వార్త వ్యతికలో వచ్చిపోయింది (శ్రీ అక్కినేని బాగో) కథరావు గురించి ప్రామాణ్యం, వారి లాకలో ముద్రానుకు మంచి రోజులు వచ్చాయని (శ్రీ తర్వాణిగారు వ్రాయుట బాగాలేదు. వారి లాకముందు ముద్రానుకు మంచిరోజులు లేవనా? వారి అర్థం ఏమిటోకాని వారు ఇలా వ్రాయుట చూస్తే ఏదో దృష్టముతో వ్రాశారని మూలమే చెప్పకతప్పదు. ఇక ముందు ఈలాంటి అసభ్యకరమైన విషయాలు వార్తాపత్రికలో ప్రకటించుటలో తగు జాగ్రత్త వహించెదరని వా మనవి.

వి. అమరలింగాచారి. (చంద్రగిరి)

* * *
తెలుగుదేశం పరిత్రతో ముఖ్యమంత్రి నన్నకమించుకున్న "పల్నాటియంద్రం" చిత్రం ఆధారంగా తీసుకుని మీరు ప్రచురించిన కథ చాలా బాగుంది. నాకు ఒక చిన్ననందేహం. రచయితగారు మైలమా

దేవికి నలగమరాజా, భూరమాదేవికి కావరాజా, వరసంపారాజా, పుట్టిరాజా, పెదరాజా, జన్మించారని వ్రాశారు. కానీ చిత్రంలో కనిపించేది నలగమరాజా మరియు వరసంపారాజా మాత్రమే. పేర విద్యుదేవికి చినమలిదేవరాజా, పెద్దమలి దేవరాజా ఇద్దరు పుత్రులని సంభాషణలవల్ల తెలుసుకోవలసి వదేగాని చినమలి దేవరాజా చిత్రములో ఎచ్చటా మనకు కనిపించదు.

చినమలి దేవరాజాను, పెరువోళ్లరాజాను పుట్టిరాజాను చూపించడం సువసరమును కొన్నారేమో మరి దర్శకులు.

జి. తిప్పన్నవారి (బళ్లారి)

తెలుగు భాషాసమితిపకటన

తెలుగు భాషా సమితి కార్యకర్త వద్దభూషణ మోటూరి పత్యనారాయణగారు గౌరవ ప్రకటన వ్రాసారు: "రాజా భక్తి పెట్టుకుండా, కేవలం సేవా లక్ష్యంతో ప్రజా మాన్యంలో నర్తక పర్వత విజ్ఞాన ప్రచారం చేయడానికై ఇదే భుక్తితో ప్రజలూ, ప్రజా తినిభుక్తైన ప్రజల త్వరూ, ప్రజాశక్తి మకాంపు తై ప్రముఖులూ అవ్యాజంగా అందించిన భవనంలో తెలుగు భాషా సమితి తలపెట్టిన పదహారేళ్ళులూ విజ్ఞాన సర్వస్వం ప్రచారితో పంపుటలు వెలువడి పేర్లంగా ఉన్నవి. ఇంకొక పంపుటారే వలసి ఉన్నాయి. అది తయారవుతోంది. పిచ్చిమై నంభి త్వరతోనే వెలువడనున్నానన్నట్టి తెలువడనంత వరకూ ఈ పంపుటలుకొందలా బాగానే పొంది వాటు. తమ కృషి ఫలభంకుకు భాషా సమితి తా సంతోషిస్తున్నది. అంతరిక అనుదిమ్మూ అభ్యుపరమి ఈ విజ్ఞాన భాదగా రాచ్చి ఒక మొత్తంగాల్సింది తెప్పించుకోలేక కొందరు విచారిస్తు. తూదాయగా తెలిసి, సంజ్ఞానంతాక పర్వతమృతకు తూదా దీని అందువాటు తెలుసు నదితి ఒక ప్రజాశక్తి తలపెట్టింది. ప్రజా శక్తిక సహాయంతో ప్రజలకు నిదురపెట్టించడం భర్తమని దానికి సంకల్పించింది. ముంజుగా ఇప్పుడు వక్కాతే లేకుండా మొత్తంగాలూ ముందుకు ముందోగానే తెప్పించుకో వలసింది, లాపిగా వెనకటి వాయిదా రూపుధర చెల్లించే వరకం ప్రనేక పెట్టింది. వద్దనుకోండి. సావకాశంగా డబ్బి వ్వండి అనేదోరికొన్ని వదుపాయాలు కూడ ఇవ్వరలించింది. రో ఎక్కడా కని విని ఎల్లావి ఈ సరికొత్త యాంను-కొత్త సంవత్సరం పండుగనేక వాటిని సమయం మించకుండా వివిధాకాని ఆంధ్రులందరూ హర్షిస్తారని సమితిన్నది. వివరంకు తెలుగు భాషా సమితి, 71 వర్సిటి లిల్లింగ్వుమద్రాసు-5 అడ్రసుకు వెంటనే వస్తాయి.

గి వ పేజీ కూడా చూడండి)

ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక

మ న లో మా ట

వ్యవస్థాపకులు .

దేశోద్ధారక కాశీనాథుని
నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు

అక్రవారం : 1-4-66

వరదానానా సం॥ త్రితమాసం శుద్ధ ॥ దశమి

సంపుటము : 58 సంవత్సరము : 31

స్థాపితము :

1908

ముఖ్య సంపాదకుడు :

శివరెంక శంకువ్రసాదే

సంపాదకుడు :

శివరెంక రాధాకృష్ణ

ఆంధ్రపత్రిక కార్యాలయము

7. తంబుచెట్టి వీధి, మద్రాసు-1

క్రొత్తరేట్ల ననుసరించి 14-1-1966
మొదలు ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక చందా
వివరాలు.

భారతదేశం

జిల్లాద్వారా

రూ. రె.

సంవత్సర చందా 19.25

6 మాసముల చందా 9.62

3 మాసముల చందా 4.80

ఇతరదేశాలకు

ఓడమీద (Sea Mail)

సంవత్సర చందా 24.50

అర్ధసంవత్సర చందా 12.25

ఈ ...

వచ్చేవారమే :

నేనూ - మద్రాసు :

నటుడు నాగేశ్వరరావు

అభిప్రాయాలు

ముద్ర...

కాలంతోపాటు మనం మాట్లాడేభాషలో కూడా ఎన్నోమార్పులు వస్తున్నాయి...తెలుగుభాషకూడా అదేవిధంగా ఎలా మార్పు చెందుతున్నదో వివరించే వ్యాసాన్నోకదాన్ని యీ సంచిక వద్దే 'పేజీలో వేస్తున్నాం...వ్యాసకర్త శ్రీ మహీధర నభినీమోహన్ మా పాఠకులకు నువరిచితులే...

ఈ వారం 'న్యూఢిల్లీలేఖ'లో మా వ్రతనిధి శ్రీ కృష్ణ వాణిజ్యానికి సంబంధించిన కొన్ని ముఖ్యాంశాలను చర్చించారు. ఇటీవలనే జరిగిన వాణిజ్య వదస్సు నొకనానిని గురించికూడా ఆయన వ్రాసిన అభిప్రాయాలు 76వ పేజీలో మొదలవుతాయి.

'నిరీక్షణ' సీరియల్ గత సంచికలో ప్రారంభించాం... 'కరుణ' సీరియల్ ముగింపుకు వస్తున్నట్లు మా పాఠకులు చాలామంది యీసరికే గ్రహించి వుంటారు.

'సినీమారంగం'లో తారలమీద 'గ్రహబలం' ప్రభావం చాలా విక్రువే నంటారు వ్యాసకర్త శ్రీ సి. పెడిరాజు. ఇందుకు సంబంధించిన వ్యాసం 53వ పేజీలో ప్రారంభం అవుతుంది... వ్యాసకర్త అభిప్రాయాలతో సంపాదకులుగాని, ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రికగాని ఏకీభవించనవసరంలేదు.

ముఖచిత్ర నుందరి కుమారి కృష్ణకుమారిని గురించి సచిత్ర వ్యాసం 50, 51 పేజీల్లో చదువవచ్చు!

వచ్చేవారం సంచికలో వుండే ఆకర్షణ ఏమిటో యీ పేజీ చూపిస్తే తెలుస్తుంది!

విషయానుక్రమణిక

ముఖచిత్రం : 'పాదుకా 'పట్టాభిషేకం'లో కృష్ణకుమారి

కథలు :

మిథ్య

— 12

పిమ్మకగూడు

— 28

సీరియల్ కథ :

నిరీక్షణ

— 20

కరుణ

— 38

శీర్షికలు : వ్యాసాలు : సినీమా.

ఉత్తరాలు — 4, ఊమెన్ కార్నెస్ — 6,

న్యూఢిల్లీలేఖ — 7, వింత తెలుగు — 10,

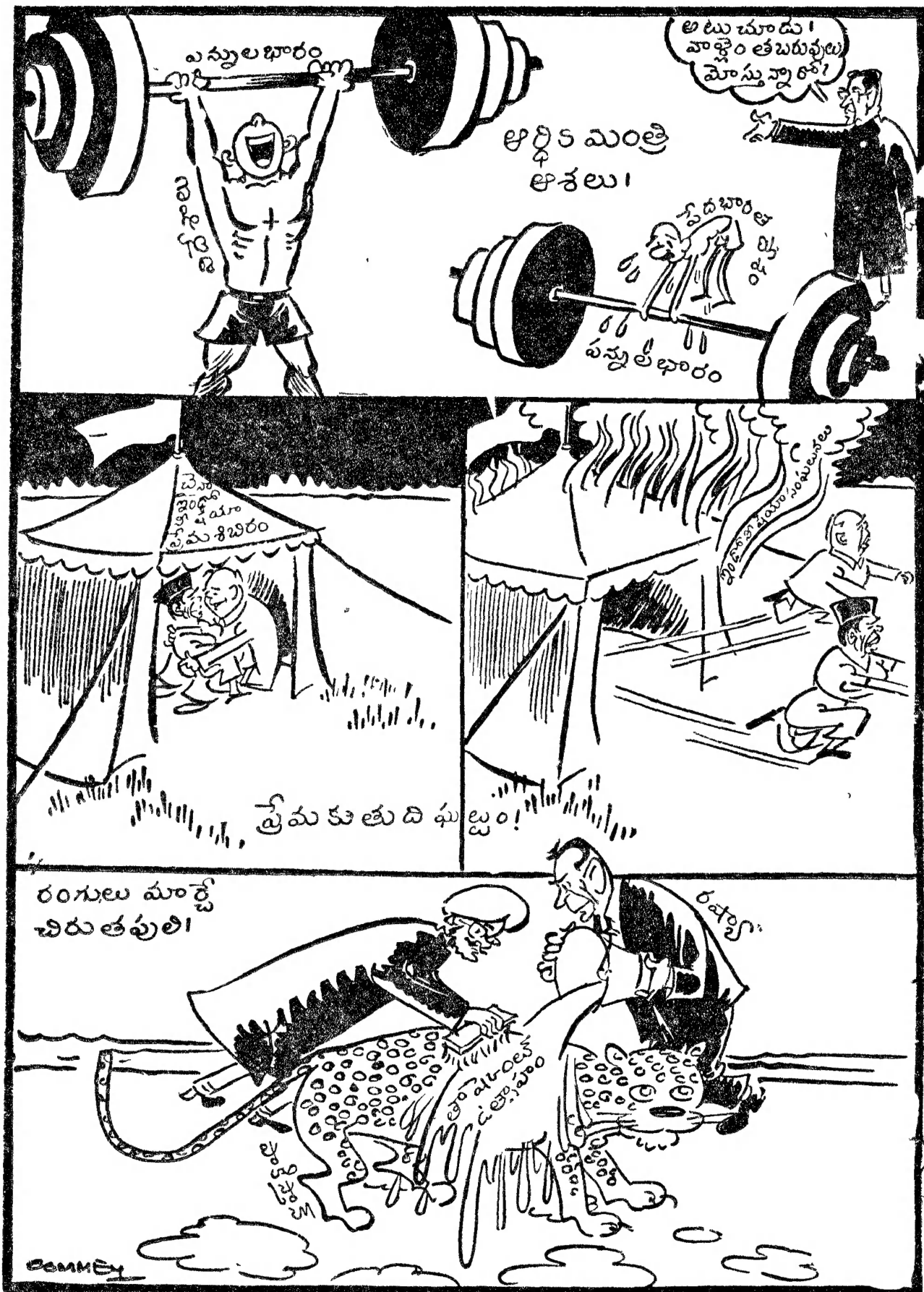
వారఫలం — 18, నైజ్లానిక గాథాకర్త — 26,

పనితాలోకం—37, హాల్లీవుడ్ ప్రణయాలు—46,

మన చిత్రాలలో నృత్యాలు — 48, ముఖచిత్ర

నుందరి — 50, వార్తలు, విశేషాలు — 52,

తారాగణం—గ్రహబలం — 53.

భారత వాణిజ్యమండలాల సమాఖ్య చర్యలు

భారత వాణిజ్య మండలాల సమాఖ్యవారు మూడు రోజుల తర్వాత కమన్ ఏర్పాటు చేశారు. విదేశీ దౌత్య ప్రతినిధులు దానికి హాజరు కావడం, ప్రధాని శ్రీమతి ఇందిరాగాంధీ ప్రారంభోత్సవం చేయడం అందులోని ముఖ్యాంశాలు.

విషయాలను చర్చించేందుకేర్పాటు చేసిన ఈ సభలకు పదవీ విరమణ చేసే, పదవీస్వీకారం చేసే అధ్యక్షులద్వారా సక్కువకున్న క్యూర్చుని అధ్యక్షత వహించారు. పదవీ విరమణ చేసే అధ్యక్షునిచే రూపొందించబడి, ఆమోదించబడిన తీర్మానాలను చర్చలోకి తెచ్చారు. అవన్నీ ఏకగ్రీవంగా ఆమోదించబడ్డాయి. లండ్—మిటింగ్స్ ఈ చర్చల్లో ఇంకొక ఆకర్షణ. స్వాతంత్ర్యానికి పూర్వం, సమాఖ్య ప్రారంభదశలో ఉన్నప్పుడు, చర్చలకు గెనరల్ జనరల్ కార్యచరణ సంఘం సభ్యులు హాజరై ప్రభుత్వ విధానాల్ని వివరించేవారు. తర్వాత సమాఖ్యలోని బ్రిటిష్ వ్యతిరేక శక్తులు అంతమొందించిన ఈ పద్ధతి స్వాతంత్ర్యానంతరం కూడా తిరిగి ప్రవేశించలేకపోయింది.

బ్రిటిష్వారి హయాంలో ఎఫ్సీయే టైడ్ ఛేంబర్స్ ఆఫ్ కామర్స్ వార్షిక చర్చలకు వైస్రాయి ప్రారంభోత్సవం చేసే వారు ఆయన ఉపన్యాసం ప్రభుత్వ విధానాన్ని సూచించే అంశాలను కలిగి, భవిష్యత్తుని సూచించే విధంగా ఉండేది. సమాఖ్య అధ్యక్షుని ఉపన్యాసాన్ని దానికి సంబంధించిన శాఖలకు పంపి అభిప్రాయ సేకరణ జరిపేవారు. దానిమీదే వైస్రాయి ఆమోదం ఆధారపడి ఉండేది.

కిరీశేషులైన నైహూ దాని రూపాన్నే గ్రేగా మార్చేశారు. ఆయన ఎప్పుడూ దుర్బంగా తయారుచేసి ఉంచుకున్న ఉపన్యాసాన్ని యివ్వలేదు. కాబట్టి ఆయన ఉపన్యాసంలో 'విధానం' అనేదే లేకుండా ఉండేది. మతధర్మోపన్యాసంలా, ప్రజాస్వామ్య ప్రవాదాన్ని ప్రబోధించే సూక్తుల్లా

ఉండేవి ఆయన ఉపన్యాసాలు. ప్రధాని శ్రీమతి ఇందిరాగాంధీ తమ ఉపన్యాసంలో ప్రభుత్వ విధానాలను, ప్రజాభికాంక్షాన్ని సమర్థిస్తూ మాట్లాడటానికి ప్రయత్నించారు. శ్రీమతి గాంధీ, పదవీ విరమణ చేస్తున్న అధ్యక్షుడూ, దేశంలో అన్తవ్యస్తంగా ఉన్న ఆర్థిక పరిస్థితిని గురించి చెప్పకుండా చాచకట్టగా మాట్లాడారు.

చైనా దురాక్రమణ జరిగింతర్వాత కూడా శ్రీ నైహూ మూడు ప్రణాళిక 'చివర'లను కత్తిరించటానికి కూడా ఒప్పుకోలేదు. ప్రణాళికాబద్ధమైన పురోగతి రక్షణలో ముఖ్యమైన భాగం అన్న కొత్త నినాదం ఒకటి రూపొందించబడింది. శ్రీ మొరార్జీ దేశాయ్ ఈ ప్రోవనే నడిచి వస్తున్న భారతంలో బయటపడ్డారు. ప్రణాళికకూ, రక్షణకూ వీలు కల్పించడానికి, తర్వాత వచ్చిన యిద్దరు ఆర్థిక మంత్రులకూ రాబడిని ఎక్కువ చేయాలన్న ఆవశ్యకత కలిగింది 1963 లో ప్రపంచ బ్యాంక్ రాబోయే పరిస్థితులను గూర్చి హెచ్చరిక చేసింది.

కిరీశేషులైన నైహూ పంచశీలను నమ్ముకుని దేశరక్షణ విషయాన్ని పూర్తిగా విస్మరించారు. రక్షణ మంత్రిత్వ శాఖ, 1961 లో న్యూఢిల్లీలో జరిగిన పారిశ్రామిక ప్రదర్శనలో, ఏర్పాటుచేసిన 'స్కాల్' లో మామూలుగా కొనుగోలు దారులు నాడుకునే పన్నుపులు ప్రదర్శించారు. దాన్నిబట్టి చూస్తే ప్రయుజేటు రంగంలోని పరిశ్రమల్లో అర్థి నెస్ట్ ఫ్యాక్టరీలు పోటీపడ్డాయిన్నమాట పదిహేనేళ్ళ పాటు నిర్లక్ష్యం చేసిన దేశరక్షణను సుపటిష్టం చేసుకోవడానికి తగినంత సమయం, చాలినంత డబ్బూ అవసరం అర్థికంగా దేశం ఇబ్బందుల్లో ఉన్నప్పుటికి స్వాతంత్ర్య పరిరక్షణ కోసం రక్షణ కృషి కొనసాగుతూనే ఉండాలి. దాద్ర్యాన్ని విలైనంత త్వరగా రూపు మాపాలైన అవ

సరం ఉన్నప్పుటికి భారత స్వాతంత్ర్యానికి అన్ని సమస్యలకన్నా ప్రధమ స్థానం ఇవ్వాల్సిన అవసరం ఉంది. ఇదే ఆచరణీయమైతే అభివృద్ధిని, కనీసం ప్రాముఖ్యత అతగా లేనివాటివన్నా, తగ్గించడమన్నా చేయాలి ప్రభుత్వం. మరోవిధంగా చెప్పాలంటే రక్షణకు పోగా మిగిలిన ధనాన్నే ప్రణాళికకు ఖర్చుచేయాలి.

ప్రధాని మంత్రి శ్రీమతి గాంధీ భారతదేశం ఆర్థిక పరిస్థితిపై ఖచ్చితమైన నూచనమీ చేయలేదు. ఎన్నికలు దగ్గర పడిన సమయంలో ఏ ప్రభుత్వమూ వస్తున్న భారాన్ని ఎక్కువ చేయదని ఆమె చెప్పిన మాట వాస్తవమే.

అలాంటి హానికరమైన వస్తులైనా ప్రజలకు అంగీకారంగా ఉండాలి. వ్యక్తులపై పది శాతం పెంచినా, సంస్థలపై అయిదు శాతం పెంచినా ఆ వస్తుల ద్వారా కొన్ని లక్షల మంది నిరుద్యోగులకు ఉద్యోగావకాశం కల్పించే విధంగా ఉంటే ఎన్నికలపై అంతగా దాని ప్రభావం ఉండదు. ఎన్నికల సందర్భంలో ఏ ప్రభుత్వమూ ప్రణాళిక పరిమాణాన్ని తగ్గించదు, అది కాంగ్రెస్ ఎన్నికల ప్రచారానికైతే తప్ప. ప్రణాళికాకారులు ఇంకా పెద్ద ప్రణాళికను రూపొందించి ఉండవచ్చు నిజమైన ప్రణాళిక నూటికి నూరుపాళ్ళు అమలు జరుగుతుంది ఆకర్షణీయంగా ఉండే ప్రణాళిక నూటికి అరవై వంతులు అమలు జరుగటానికి వీలేని పద్ధతిలో ఉంటుంది. తద్వారా భారత ఆర్థిక పరిస్థితిపై తీవ్రమైన దెబ్బ తీస్తుంది.

ప్రణాళిక పరిమాణాలు కానీ, దారిద్ర్యాన్ని రూపు మాపుతామని షేర్డగ్ చేప్పే ఖబుర్లు కానీ ఎన్నికలలో కాంగ్రెసు గెలిచేలా చేయలేవు నచ్చే ఏడు కాంగ్రెసు పరిపాలనలోకి రావటానికి సామీ యివ్వకలిగింది ఆర్థిక స్థిరత్వమొక్కటే. ఇండియా ఆర్థిక పరిస్థితిని మెరుగు

వర్షానికి రిజర్వు బ్యాంకు గవర్నర్ కొన్ని పద్ధతులను సూచించారు. ఆ పద్ధతులు అర్థిక స్థిరత్వాన్ని సాధించడానికి సరైనవిగానే ఉన్నాయి. ప్రభుత్వం తన ఖర్చును తగ్గించుకోవాలన్నది కూడా ఆయన చేసిన సూచనలలో ఒకటి.

సమాఖ్య 'ఆర్కర్ పేపర్' మీద ఆరు తీర్మానాలు ఉన్నాయి. అవి పారిశ్రామిక విధానం, ధనవిధానం, పెట్టుబడి మార్కెట్ విధానం, రవాణా విధానం కుటుంబ నియంత్రణం. వీటిలో ఏదీ శ్రీ కిర్లస్కర్ ప్రవంగంలో కన్పించలేదు.

"మనకి బయటి నుంచి ఎక్కువ పోటీ లేదు. ఇక్కడ మన అమ్మకందారాల మార్కెట్లోనే ఎక్కువ వ్యవహరిస్తాము. దానికి నీతిగా అస్తవ్యస్తత, దుబారా, అసమర్థతలను నోర్చుకోవాల్సిన అవసరం ఉంది. చాలా పరిశ్రమలు ధరలను గురించి ఆలోచించేదే లేదు. తక్కిన ప్రపంచమంతా ఎప్పుడో పదిలిపెట్టిన నిర్యాపక పద్ధతు

న్యూ ఢిల్లీ లేఖ

లను, స్మారకాలను మనం మాత్రం విడనాడ వాడలేదు. ప్రపంచంలోని ధరలతో పోలిస్తే మనవి చాలా ఎక్కువగా ఉన్నాయి. వన్నులు ధరల్ని మరింత పెంచుతాయి. చక్కని నిర్వహణ పద్ధతులు, తెలివితేటలు ఉన్నాయో గిస్తే ధరలు తగ్గుటానికి అవకాశం ఉంది.

"వ్యాపారస్తులుగా మనం ఎగుమతులను అధికం చేయడానికి అశక్తులం" అన్నారు శ్రీ కిర్లస్కర్ తమ ప్రవంగంలో.

* * *

'ఎమోక్ష' వారి సహకారంతో మద్రాసులో ఒక ఎరువుల పాక్టరీ స్థాపించాలనే నిర్ణయం జరిగింది. అది యూరియా, కాంప్లెక్స్ ఎరువులను తయారు చేస్తుంది. ఈ పథకంవల్ల పాలుకు 20 లక్షల టన్నుల వైట్ టాన్, 85,000 టన్నుల ఫాస్ఫేట్, అంతే మొత్తంలో పోటాష్ తయారవుతాయని అంచనా. ఈ పథకానికయ్యే

మొత్తం ఖర్చు 28.57 కోట్లు, రూపాయల్లో 14.44 కోట్లు విదేశీమారక ద్రవ్యం.

ఇలా స్థాపించబడిన ఈ కొత్త కంపెనీతో 51 శాతం షేర్లు ప్రభుత్వానికి చెందుతాయి. మిగతా 49 శాతం ఎమోక్ష, ఇండియన్ కాన్స్ట్రక్షన్ కంపెనీ, టెక్నో కెమికల్స్ చెందుతాయి. త్వరలోనే కంపెనీ స్థాపన జరుగుతుంది. ప్రభుత్వానికి 51 శాతం షేర్లు ఉండటం మూలాన అది ప్రభుత్వరంగానికి సంబంధించిన కంపెనీ అవుతుంది.

ధరలను నిర్ణయించడంలో స్వేచ్ఛ ఉండాలి (ప్రభుత్వరంగంలోని కంపెనీలకు లాభదాయకమైనది. ఆ లాభాన్ని ప్రభుత్వమే పొందుతుంది. ధరల పెరుగుదలనుంచి కొనుగోలుదారునికి రక్షణ లభిస్తుంది. అర్థిక వ్యవస్థలో స్వేచ్ఛ ఉండటంవల్ల వాడకందారుని స్వేచ్ఛనుమించి ధరలు ఎప్పుడూ పెరగవు.

—శ్రీకృష్ణ ●

ఉత్తర వియత్నాం

25-2-66 సంచికలో ఎ. ఎన్. ఆర్.

(బస్మన్) ప్రాసెస్ "ఉత్తర వియత్నాం" అనే వ్యాసము సాక్షి కర్మస్థితి మా పరస్పర విరుద్ధ విషయాలను ప్రకటించి కమ్యూనిస్టులకు, వారి సోషలిస్టు విధానాలకు నిర్యూతనం కలిగించడానికేర్పడింది. ఉత్తర వియత్నాంను గురించి వారి నీతి బహు తక్కువ. అక్కడి సోషలిస్టు విధానాన్ని విమర్శించటం బహు ఎక్కువగా ఉంది.

ఆ వ్యాసంలో దక్షిణ వియత్నాం, అమెరికన్ బాంబర్లతో ఉత్తర వియత్నాం పైనికి పొసగిన లాభాలను మాత్రమే విమోచనదారులు జరుపుతున్నట్లు గొప్పగా ఉంది. కానీ వాస్తవానికి అమెరికన్ దళాల సహాయంతో విమోచనదారులు ఉత్తర వియత్నాంలోని పెక్కులా, రవాణా మార్గాలు, పంట పొలాలు పై మాత్రమే కాక జనసమృద్ధిమైన ప్రాంతాల మీద నిరంతరం పాతాళమీద, వైద్యాలయాల మీద కూడా జరుగుతూ ఉన్నట్లు పోటోలతో మా వత్తికలతో మున్నా ఉన్నాము.

కమ్యూనిస్టు దేశాలలో కష్టమైన కాఖారు పోస్ట్ పొల్ల పోల్ నర్మి కెట్లనూ క్షుణ్ణంగా పరిశీలిస్తారని పెక్కులా దేశం అన్నీ తెరచి వ్యవసాయ చేస్తారని ప్రాసెసు. అయితే ఒక్క కమ్యూనిస్టు దేశాలలోనే కాక అన్ని దేశాలలోనూ యిది తప్పనిసరిగా జరిగే వనీ. ఇందులో విద్యుర

ఉత్తరాలు

(4వ పేజీ తరువాయి)

మీరీ కనిపించులేదు. కెమెరా తీసుకూ వెళ్ళివిని రని రాసారు. కానీ వ్యాసంతోపాటు రెండు పోటోలు కూడా ఉత్తర వియత్నాంని ప్రచురించారు. అవి ఎలా తీసారో రచయితకే తెలియాలి. హానోయ్ లో యితరదేశ రాయబార కార్యాలయంవారి కార్లు నాలుదోగో ఇయిదో తప్ప కార్లే కనుడవని రాశారు. వారు సంపాదించిన ఒక పోటోలో కమ్యూనిస్టు రాజధాని హానోయ్ దృశ్యం హానోయ్ లోని ఒక విశాలమైన వీధి దృశ్యంలో చాలా కార్లు కనిపిస్తున్నాయి. యివన్నీ పోకులూ పరిశీలించలేని పంజపురవి వ్యాస రచయిత ఉద్దేశ్యం కాబోలు.

వియత్నాంలోని వారి జీతాలు ప్రభుత్వం నిర్ణయిస్తుందని రాసారు. ఆ జీతాలు అక్కడి జీవన ప్రమాణంతో పోలి చూసుకున్నప్పుడు ఎక్కువో తక్కువో వీధి వెళ్ళుకుండా దాటవేసారు.

మొత్తం మీద వ్యాసమంతా చదివితే అది వియత్నాంలోని ప్రజలు, వారి ఆచార వ్యవహారాలు తెలుసుకునేటందుకు ఉన్నాయోగవడేది కాకుండా కమ్యూనిస్టు విధానాన్ని అసమర్థకమైనదిగా చూపించడానికి రాసినట్లుగా ఉంది. రచయిత సంపాదించిన ఒక పోటో (కమ్యూనిస్టు రాజధాని హానోయ్ దృశ్యం) అని పేరు పెట్టబడింది.

కమ్యూనిస్టు వ్యతిరేకతను ఆ పోటోకు పెట్టిన పేరు స్పష్టంగా తెలియచేస్తుంది.

హానోయ్ వట్టణం ఉత్తర వియత్నాంకు రాదాని కానీ కమ్యూనిస్టు రాజధాని అనటం అర్థంలేదు. కమ్యూనిస్టులకు ప్రత్యేకించి ఒక రాజధాని ఉంటుందా? లేక ఒక దేశానికి రాజధాని ఉంటుందా?

భోజనమదార్థాలూ చాలా ఖరీదు అవుతాయి. అవి వ్యాసంలో రాసారు. కానీ, ఒక పోటో కింద వియత్నాంలో హోటలూ భోజనం చాలా చౌక, మనిషికి అరణాలకన్న అవదు. అవి రాయబడింది. వ్యాసంలో చెప్పిందానికి, పోటోకింది రాసినదాని పరస్పర విరుద్ధత ఉంది.

మనం కమ్యూనిస్టు వ్యతిరేకతలపై మా గమ్యానిస్టులను దుయ్యబట్టడానికి యిలాంటి వ్యాసాలను ప్రచురించటం వ్యాయంకారు.

ఆంధ్రపత్రిక సచిత్ర వార్తపత్రిక అందుకే వేదిక కాలదు. ఈ వ్యాసం వాస్తవానికి కొంత దూరంగా ఉందని నే నభిప్రాయ పడుతున్నాను యిలాంటి వ్యాసాలు యింకముంది వారవచ్చు. ప్రచురించబడని అరిస్తాను.

పి. చంద్రశేఖర ఆజాద్ (కాకి)

* పోటోలు కొంచెం పాతవి. అతికష్టమీ సంపాదించి సూతు పంపినట్లు రచయి రాశారు. ●

బ్లూ సీల్ టాల్క్

శరీర దుర్గంధనివారిణి అయిన
హెక్స్ క్లోరోఫిన్ తో కూడినది

బ్లూ సీల్ టాల్క్ పాదరసమైన శరీర దుర్గంధ నివారిణి
యివ్వలేని రక్షణను ఇచ్చే ప్రత్యేకమైన శరీర దుర్గంధ
నివారిణి అయిన హెక్స్ క్లోరోఫిన్ తో కూడినది.
మిగిలినవారికన్నా బ్లూ సీల్ టాల్క్ ప్రత్యేకంగా
అందిమీద జల్లుకోండి ... అది అతి చక్కని శౌర్యవంశం
తాజా హాయి విస్తుంది. మృదువుగా, హాయిగొలుపుతూ
చర్మమునకు రక్షణనిచ్చి కాపాడుతుంది.

హెక్స్ క్లోరోఫిన్ అంటే యేమిటి:

దువ్ దేశమునంటి ఉష్ణాధిక్యతగల దేశాల్లో వెనుకటి
కంటే ఎక్కువ వర్షాలు అతి కఠినమైనవి. వెనుకటి వర్షాలకు
చర్మముపైన మోక్షజీవులు కలిగించే దుర్గంధమునకు దాని తీవ్రంబు
బ్లూ సీల్ టాల్క్ జల్లుకొంటే అది చర్మాన్ని మోక్ష
జీవులనుంచి వెళ్ల వాననలనుంచి కాపాడుతుంది ...
దీనిని కారణం బ్లూ సీల్ టాల్క్ హెక్స్ క్లోరోఫిన్ తో
కూడి ఉండడం. హెక్స్ క్లోరోఫిన్ ప్రసంగమునకు
అంగీకరించని శరీర దుర్గంధ నివారిణి.

— తాజా హాయి

గొల్పుతూ

రక్షణనిచ్చే టాల్క్

బ్లూ సీల్ టాల్క్ మీదయి,
ప్రొమిలైట్ రసాయన కర్మాగారం దొరుకుతుంది

టెక్సాస్-పాండ్స్ ఇన్ కార్పొరేషన్
(పరిమితమైన బాధ్యతతో)
ము. ఎస్. ఎ. రోస్ట్రావెస్కీ

WTP 4369

“ఏదో అయితే నన్ను ఆనందదోరిక లో పూజించునది ఆశాపాదనో, ఆ భార్య నన్ను విడిచిపెట్టి పొరుగుంటి పుల్ల య్యతో లేచిపోయాక ఇంక నాకే జీవితం ఎందుకూ ?”

“ఏ కొడుకైతే తలకి కొరిచి పెడతాడని ఆశ పెట్టుకున్నానో, ఆ కొడుకు కొంపకి కొరిచి పెట్టేశాక...”

“ఏ కాళ్ళతో అయితే త్రిపాద నక్షత్రంలా పూరంతా బలాదురుగా తిరిగి పోయినో, ఆ కాళ్ళు విరిగి మూల బడి పోయాక...”

ఇటువంటి వాక్య నిర్మాణం ఇటీవలి కాలంలో తరుమగా కనబడుతోంది. ఇది చూస్తూఉంటే తెలుగేనా అనిపిస్తోంది. వాక్యరచన ఈవిధంగా చెయ్యడం తెలుగు సంప్రదాయం మాత్రం కాదు. ఇటువంటి వద్దతి సంస్కృతంలోనూ, తజ్జన్యములైన ఉత్తరాది భాషలలోనూ ఉంది. బెంగాలీ, హిందీ పుస్తకాలు తెలుగులోకి అనువదించడం మొదలుపెట్టిన తొలి రోజులలో చక్కని తెలుగు వ్రాయాలనే పట్టింపులేని రచయితలు మూలంలో ఉన్నది ఉన్నట్లు ముక్కకి ముక్క వ్రాసే య్యడం సాగించారు. దరిమిలాని అల్లా వ్రాయడమూ, మాట్లాడడమూ నాగరికత అనుకునే స్థితి వచ్చింది. ఇటువంటి వాక్యాలు లేని తెలుగు వినిమాయ లేదు. పై వాక్యాలను “తెలుగు” లో వ్రాయడం తిల్లాగే చెప్పే సవనరం లేదనుకుంటాను. “ఈ వాక్యనిర్మాణాని కేమిచ్చింది ? మహారాజా ఉంది” అనుకొన్నవారి కోపం మరొక్క ఉదాహరణ :

దీర్ఘిలో పుట్టి పెరిగిన మా బంధువుల పిల్లలు మాట్లాడే తెలుగుభాష వింటే ఈ ఎబ్బెట్టుతనం మరీ కొట్ట బొచ్చినట్లు కనబడుతుంది.

“ఎవరైతే నిన్ను మధ్యాహ్నం వచ్చారో ఆయన మళ్ళీ వచ్చారు నాన్నా !”

“ఏ పుస్తకాని కయితే అట్లు చదివి వచ్చారేదు.”

పోయిందో ఆ పుస్తకం కనబడడంలేదు.”

“వాళ్ళ నాన్న ఎవరైతే ఉన్నారో ఆయన పిలుస్తున్నారు” (ఇంకా నయం, “వాళ్ళ నాన్నగ ఎవరైతే ఉన్నారో ఆయన” అనలేదు.)

* * * ఈ మధ్యని తెలుగులో మున్ను రచన లో ఒక చిత్రమైన ప్రయోగం కనిపిస్తోంది.

“అవధానిగారు తానకం తిప్పకుంటూ జపం చేసుకుంటున్నారు. పార్వతమ్మ వంట పనిలో తలమునకంపుతోంది.” ఒక పాత్రకు “గారు” చేర్చి బహువచన సత్కారము. మరో పాత్రకు ఆ గౌరవం అవసరం లేదు కాబోలు. ఇందులో కూడా ఒక వద్దతి లేకపోలేదు. రచయితకన్న వయస్సులో బాగా పెద్దవి, ముసలివి, పెదమనిషి తరహా కలిగిన పాత్రలు అయితే, అవి మగవి కూడా అయిఉంటే వాటికి చివర “గారు” చేర్చి గౌరవించక తప్పదు. లేకపోతే ఆ పాత్ర మంచిదని చదివేవాళ్ళకు తెలియడం ఎలా? అడపాత్రలు ఎంత మంచివైనా, ఎంత ముసలివైనా గౌరవించడం అవసరం !

* * * కొన్ని చిత్రమైన వాక్య నిర్మాణ పద్ధతులు ఇంగ్లీషులో మంచి తెలుగులోకి యథాతథంగా వచ్చినట్లయ్యాయి. అవి వరిచయంవల్ల అవి ఎబ్బెట్టుగా పిసిపించడం మానేశాయి. ఉదాహరణకి :

“ఈరోజున నమ్మే చేయాలనే నిర్ణయం తీసుకున్నారు.”

“టు టుక్ ఎ డెస్ డన్” కి “నిర్ణయం తీసుకోవడం” అంటున్నారు. “నిర్ణయం వారు” అంటే చాలదా ?

“దీర్ఘంగా ఆలోచించి ఒక విశ్లేషానికి వచ్చాడు.”

“టు కమ్ టు ఎ కంక్లూషన్” కి ఇది తెలుగులు.

“అది మరోలా జరిగినా ఆశ్చర్యపడ

“నన్ను అర్థం చేసుకో సాగింది !”

“నన్ను అపార్థం చేసుకుంటున్నావు రఘూ !”

“నిన్ను ప్రేమిస్తున్నాను వన్ను ప్రేమించలేవా ?”

ఇవి అన్ని ఇంగ్లీషు వలకుబడికి యధానువాదాలే. ఇంగ్లీషుభాషలో వరిచయంలేని తెలుగువాళ్ళు ఈ వాక్య నిర్మాణము ఇలా చెయ్యరు.

మండితుల మనుకునేవాళ్ళు కూడా సంస్కృత భాషలో తల నెరసి, ముగ్ధి పోయి ఆ భాషా సంప్రదాయాలనే యథాతథంగా తెలుగులోనూ వాడేస్తూ ఉంటారు. పొరాణకులు వాడే తెలుగుభాష దీనికొక చక్కని ఉదాహరణ :

“అప్పుడు దళదళుడు విన్నముడవు కుంటూ ...” ఇది సంస్కృతంలోని నన్నంత ప్రయోగానికి కృతకమైన తెలుగు రూపం.

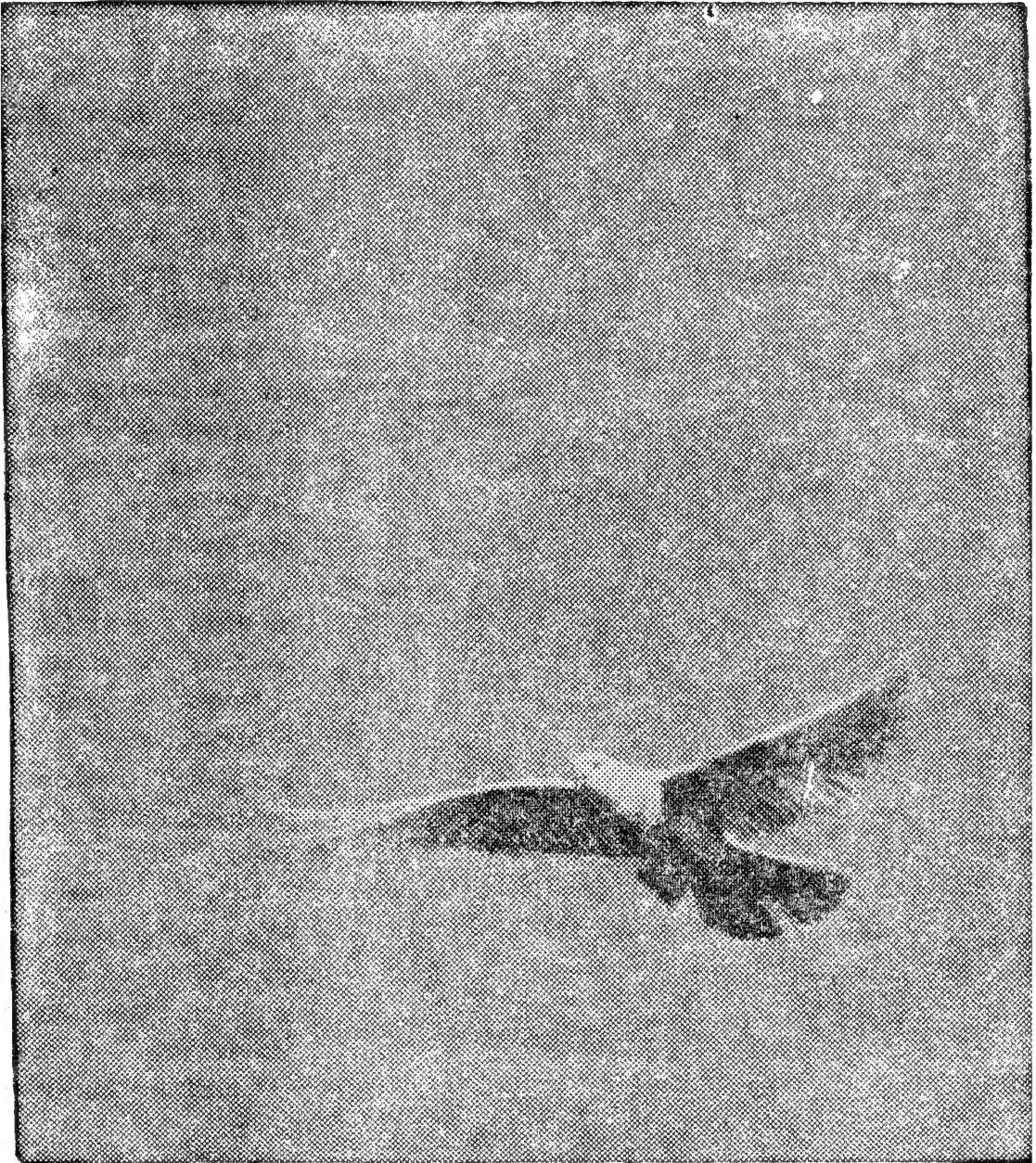
ఇతర భాషా సంస్కారంతో తెలుగు వలకుబడిలో వచ్చిన మార్పులలో ఇట్టి కొన్ని మాత్రమే. వజీవైన భాషకు మార్పు సహజం. కాదనడంలేదు.

అంతటితో అయిపోలేదు. సంస్కృత వ్యాకరణపు పద్ధతులు కొన్ని తెచ్చి తెలుగు వ్యాకరణం మీద రుద్దేశారు.

“తెలుగులో విభక్తు లేవి ?” అని అడిగితే ఏడు అంటారు. (సంబోధన ప్రథమ కూడా కలుపుకుంటే ఎనిమిది.)

అవును గానీ, తెలుగులో విభక్తులు ఏదే ఎందుకుందా ? “వలన, కంటే, వట్టి” వంటి ఒకదాని కొకటి సంబంధం లేని ప్రత్యయాలను తెచ్చి, గుదిగుచ్చి, ఒక వరుసలో ఎందుకు వడవేసినట్లుగా ? దీనికి కారణం సంస్కృత వ్యాకరణంలో ఇట్లా ఉంది కనుక ! సంస్కృతంలో శబ్దాల చివరలు ఎనిమిది విధాలుగా మారతూన్నాయని గ్రహించి, ఒకే విధమైన అంత్యములు కలిగినవాటి నన్నింటిని ఒక

52 వ పేజీ చూడండి

కొత్త ఉన్నతికి పెరుగుచున్నది !

1965లో స్టేట్ బ్యాంక్ యొక్క డిపోజిట్లు అగ్రగణ్యమైన అంకెను అందుకున్నవి. రూ. 697 కోట్లు. మరియు అడ్వాన్సులు రూ. 487 కోట్లు. లఘు పరిశ్రమలకు సహకారం ఇంకా పెరిగినది.

ఆధారితమైన వాటితో చేరి 1965లో, మేము 175 ఆఫీసులను ప్రారంభించితిమి అనగా మొత్తం 1900 లకు మించియున్నది.

స్టేట్ బ్యాంక్ సేవ నిమిత్తం

LPE Alyars. S. 99 TL

శివల జగన్నాథరావు

రామారావు పంచె కొనతో కళ్ళు తుడుచు కున్నాడు.

క్రితంరోజు పొయంకాలం నుంచి అతన్ని ఒకటే ప్రశ్న ముల్లాలా పొడుస్తున్నది. జోగయ్య తనతో చెప్పకుండా ఎందుకలా చేశాడోయ్యాడు ?

జోగయ్య తన మిత్రుడు. (ప్రాణంలో ప్రాణం. వాడి మనసులో ఏదున్నా, వాడేం చేసినా తనతో చెప్పకండా ఉండలేడు. అలాగే తనూను. పదో ఏట కాబోలు జత పడిన తమ స్నేహం అలా అలా బిగుసుకు పోయింది. నిన్న ఉదయం దాకా ఈ స్నేహపు

వారధికి చెలియలికట్టు వడలేదు. ఒకటూ రెండా? నలభై అయిదేళ్ళయి కొనసాగుతోంది తమ స్నేహం. ఇన్నాళ్ళూ ఆత్మబంధువుకంటే దగ్గరగా ఉండి ఇప్పటికిప్పుడు 'నువ్వెవరో నేనెవరో నుమూ! అన్నట్టుగా పారిపోయేడు.

వెదికి తీసుకువచ్చి ఒకసారి గట్టిగా నెని మెలేసి నంజాయిసీ అడగడానికేనా నిలు కానంత దూరం పారిపోయేడు జోగయ్య.

రామారావు నీరసంగా అరచేతులు చిలుపుకున్నాడు. కుర్చీలో వెనక్కి చేర బడి కళ్ళు మూసుకున్నాడు. లభ్యంకాని పని గురించి విచారించేకంటే, తనకంటూ బాటులో ఉన్న స్నేహపు డబ్బీని తెరిచి అందులో పరిమళాల్ని వాసన చూడటమే యుక్తంగా తోచింది.

.....'నేనివాళ బళ్ళోక్కి వెళ్ళనే అమ్మా' అని గునుస్తున్న రామారావుని 'ఏమయింది దిరా వీకు?' అని అడిగింది తల్లి.

'నాకివాళ చాలా జ్వరంగా ఉందే'.

'అలాగరా, నాయనా' అని కొడుకు చుదుటిమీదా, బుగ్గలమీదా చెయ్యివేసి చూసిందావిడ. అవిడకి నంగలి అర్థమై పోయింది.

ఆరోజు రామారావు స్నేహితుడు జోగయ్య పంతులు, పండక్కి నాళ్ళ అక్కా బావా వచ్చేరని బడి మానేసి ఇంట్లో కూర్చున్నాడు. 'పండగ ఇంకా అయిదు రోజులుంది కదా. ఇవాళనుంచే శేలపు పెట్టేవెందు' కని రామారావు మిత్రుణ్ణి అడిగేడు.

'ఇవాళ ఒకరోజే మానేశాను బడి. రేపట్నుంచి వస్తాన్నే. నువ్వెళ్ళవేంటి ?' అన్నాడు జోగయ్య.

'ఏందుకు వెళ్ళనూ ? నాకే అక్కా బావలున్నారేమిటి పండక్కి రావడానికి, నేను బడిమానేయడానికి.' అని దిగులుగా చూపేడు రామారావు. మిత్రుని చూస్తే జోగయ్యకేమిటో కమ్మమని పించింది.

'పోనీ, నువ్వు బడిమానేయి ఇవాళ. మనిద్దరం మా ఇంట్లోనే ఆడుకుందాం, ఏం?'

అదీ రామారావు జ్వరానికి కారణం. ఒకరు బడిమానేస్తే మరొకరు మానే

యూరి. ఒకరికి వంట నలభైగా ఉంటే మరొకరు నలభైని కొనితెచ్చుకుంటారు. అదో ముచ్చట.....!

ఏదో పనిమీద అగదిలోకి వచ్చి, వడక కుర్చీలో కళ్ళుమూసుకు కూర్చున్న తండ్రి పెడిమల మీద చిరునవ్వుని చూసి తెల్ల పోతూ వెళ్ళిపోయేడు రామారావు.

.....'ఏరా రావుడా ఇంకా కాలేజీకి ప్రిమువలా?'

'అయింది నాన్నా.'

'మరి అగిపోయావేం?'

'ఇంగ్లీషు లెక్చర్స్ కొనాలినాన్నా.'

'అదేమిటా? క్రిందటివారంలో కొన్నావ్?'

'అది పోయింది. క్లాసులో ఇంట్లో కూడా వెతికేను. కనిపించటం లేదు.' కొద్దిసేపు రామారావు మొహంలోకి చూసి మౌనంగా డబ్బు చెప్పి ఇచ్చేడు తండ్రి.

పుట్టిన ఒక్కడూ తమవల్ల ఏలోటూ ధిరించటం ఇష్టం లేదాయనకి.

ఆరోజే జోగయ్యకి కొత్త ఇంగ్లీషు పుస్తకం తెచ్చి ఇచ్చేడు రామారావు.

జోగయ్య కళ్ళలోకి అదినరకు 'లెని కాంతి వచ్చింది.

'ఇంక 'లెన్సర్ గారి జోరు సీకు తప్పి పోతుందనుకుంటాను' అన్నాడు నవ్వుతూ. జోగయ్య మిత్రుడి రెండు భుజాలమీద ఆప్యాయంగా చేతులువేసి నొక్కాడు.

'నాడేకాదు. ఇంట్లో కూడా ఇహ ఎవరికీ భయపడక్కర్లేదు. నీకు చెప్పకే గాని, అసలు జీతం కట్టేసరికే తల ప్రాణం తోకకి పన్నొంది. కొన్న పుస్తకాలు కూడా పోతుంటే నాన్న ఏమంటారో అని వాడలి చచ్చేసనుకో! నువ్వు దేవుడిలా ఆదు కున్నావు గవక సరిపోయింది.....' కృతజ్ఞత విండిన కళ్ళతో చూసేడు జోగయ్య.

'ఒరే నేను దేవుణ్ణికామరా, సీరామారావుని!'

'పోనీ అలాగే అనుకో.'

పుస్తకం కొనగా మిగిలిన చిల్లరడబ్బులుతో హోటల్ కి వెళ్లేరు మిత్రులిద్దరూ. ఈ ఉపకారాన్ని మర్చిపోలేదు జోగయ్య. తల్లిదండ్రులు అవకాశం ఇచ్చినంతమట్టుకు నంత్తుప్పివడి ఇంటరులో చాలించి ఉద్యోగంలో బుర్రలు దూర్చేరు ఇద్దరూ.

జోగయ్య పైను వరీక్లకట్టి పీసయి గవర్నమెంటు ఆఫీసులో పైపిస్టు, రామారావు టీచరు (టెయినింగు అయి మేస్టరు గిరిలో కుదురుకున్నారు.

పెళ్ళిళ్ళయ్యాయి. సంసారాలు, వాటితో బాధ్యతలూ, బరువులూ పెరిగేయి. బాదర బండిలు ఎలావున్నా వాళ్ళు ఒకరిని ఒకరు ఏ నిమిషం ఏమరిచి వుండేవాళ్ళు కారు. రామారావు అరికాల్లో ముల్లు విరిగితే జోగయ్య ప్రాణం విలవిలలాడేది. జోగయ్యకి ఒకనాడు జ్వరంవస్తే ఆరోజంతా రామారావు బడికి శేలవు పెట్టేసి మిత్రుడి దగ్గరే కూర్చున్నాడు.

ఎనుల్లోకి వెళ్లి వచ్చేక సాయంకాలం పార్కులోనో, ఈశ్వరుడి గుడిమండపం లోనో చేరి పోతారు ఇద్దరూ. రోజూ కలుసుకునే వాళ్ళకి మాటలెమంటాయి. సంసారాలు—లేమి—ధరలు—రాజకీయాలు—యుద్ధం గొడవలు—చీకటివడటం—ఎవరిళ్ళకి వాళు వెళ్ళడం.

మనిషైవుట్టేక ఇబ్బందులు అనుభవించడం అసాధారణం కాదు. కానీ—ఇంత సానుభూతి, సహృదయం లభిస్తే ఎన్ని కష్టాల్లో కూడా ఊరట కలుగుతుంది. ఈ ఊరటే కొరవడితే మనిషి మనిషిలా బ్రతకలేడు. జీవితంలో మూడోంతులు దిగజారిపోతాడు.

బండెడు కష్టాలు రవంత సానుభూతితో సమసిపోతాయి లేదా చల్లబడతాయి. అందుకే రామారావు, జోగయ్యలు ఎప్పుడూ తమకున్న వ్యక్తిగత ఇబ్బందుల్ని ఇబ్బందులుగా లక్ష్య పెట్టుకోలేదు. మనఃశ్రేణి పొందలేదు.

తనువులు వాలించేదాకా ఒక్కలాగే సాగిపోతుంది తమ స్నేహసరళి అని పడిన గర్వం ఏమయింది. ?!.....

చెవులు అదిరిపడేలాగ గోడగడియారం వన్నెండు గంటలు కొట్టడంతో రామారావు ఆలోచనలు ఆగిపోయాయి. భుజం మీదున్న కండువాతో సుదుటిమీద దట్టంగా పట్టిన చెమట తుడుచుకుని తలెత్తాడు. గుమ్మం దగ్గర భార్య మనక మనగ్గా కనిపించింది.

'అన్నానికి రండి.' రామారావు నెమ్మదిగా నడకకుర్చి లోంచి లేవేడు.

"మీరివాశేమిటో సరిగ్గా తినటం లేదు." రామారావు భార్య కాంతమ్మ అన్నది అబద్ధంకాదు. అతను పెట్టిన అన్నం పెట్టినట్టే విస్తట్లో ఆటూ ఇటూ కెలికి నాలుగు మెతుకులు కలిపి ఆవుసోసన వట్టేశాడు. కండువాతో మూతి తుడుచుకుని గదిలోకి వచ్చేశాడు.

"మీరివాళ ఏమిటో సరిగ్గా తినటం లేదు." భార్య విసిరిన గులకకాయలతో మనసు స్థిమితం తప్పి మళ్ళీ సుడసులు తిరిగింది.

క్రితంలోజా బడినుంచి ఎన్నో రాఫువులి కిళ్ళి బట్టిలో సోడా తాగుదామని పించి అటు వెళ్ళేడు. సోడా అందిస్తూ రాఫువులు మరొకరితో చెబుతున్న కబురు రామారావుకి మొదట అర్థమవలేదు. తరువాత చీకెతుణ్ణి చేసింది. "నీమిటది రాఫువులూ?" అని అడిగేడు. వాడు ఆశ్చర్యంగా చూసి "అదేంటిబాబూ! ఇంకా మీకూ తెలవదా గంటకిదేగా పోయింది ఆయన" అన్నాడు.

"ఏమిటి. ఎవరు? ఎవర్నిగురించి నువ్వంటున్నావు? సరిగ్గా చెప్పు" రామారావు గాభరాతో వాడూ కిందుమీదయిపోయేడు.

"అసలు ఉదయంనుంచి ఒంట్లో సరిగ్గా లేదట. అలాగని ఇంట్లో చెప్పి రండా ఆఫీసుకి వెళ్ళేరట. మధ్యాహ్నం ఒంటిగంటా ఆముక్కని రిక్వా కట్టించుకుని ఇంటికి పచ్చేసేరట. ఎప్పుడూలేండి ఆయన రిక్వాలో రావడంచూసి ఇంట్లో వాళ్ళ అంతా పరిగెత్తుకు వచ్చేరట. రిక్వా దిగుతూనే సోపవచ్చి పడిపోయిన పంతులు గార్ని ఇంట్లోకి తీసికెళ్ళేరట. ఏం జ్వరమో, ఏంటో. ఇందాక మూడు గంటలికినోళ్లోంచి నురగలావచ్చి వూరుకున్నాడట. మహాను బావులు పంతులుగారు. రోజూ ఈధారమ్మటే వెళ్ళూ వక్కపొడి కొనుక్కచ్చి వెళ్ళేవారు. రామారావు ఆ కబురు వింటూనే ఒక్క నిమిషంమాత్రం అక్కడ నుండి గలిగోడు.

“అ! ఏమిటి.....వాడే.....వాడికే ఈ ఫోన్!” అనుకుంటూ ఒళ్లంతా చెమట్లు దిగజారుతుంటే, వూడిపోతున్నవంకెక్కు కుని ఓచేత్తో పట్టుకుని అలాగే వరిగెత్తేడు.

అవిధి మొదటికి చేరుతుండగానే గొల్లు గొల్లున ఏడుపులు వినిపించేయి. దాంతో రామారావుకి కాళ్ళ ముందుకి పడలేదు. బండకోయ్య వేసినట్టయింది. అతి కష్టం మీద జోగయ్యపంతులు ఇల్లు చేరు కున్నాడు. ఇంటి మెట్లు ఎక్కుతుంటే ఒళ్ళు నడికింది.

ఆదృశ్యం చూస్తూనే రామారావు కోయ్యబారిపోయేడు.

జోగయ్య కళేబరాన్ని నేలమీద వో తాటాకు చాపవరచి పడుకోపెట్టేరు. వోపక్కన భాళి గంగచెంబు పడివుంది. రాగాలు పెట్టేవాళ్ళ పక్కన రాగాలు పెడుతుంటేకొందరలాగే పాడెకట్టే నయ త్నం చేస్తున్నారు. అంతా కలగాపులగంలా వుంది. అందర్నీ చోటు చేసుకుంటూ చలనం లేని జోగయ్యపంతుల్ని చలనం ఉండి లేనట్టువు రామారావు సమీపించేడు.

“దారిద్ర్యంనుంచి తప్పుకున్నాడు. ఆదృష్టవంతుడు. మనకింకా ఎన్నాళ్ళందో శేషం” ఎవరో అన్నారు.

“కాదండీ మరి. వెళ్లిపోయేదాకా వో పూట వని చేసుకు మరీపోయేడు. అలా

మిథ్య

అందరికీ కుదురుతుందా?”

“ఒచ్చేవా నాయనా. ఆఖరిసారి నిన్ను అడిగేడునుమి. ‘వాడు బళ్లో ఉంటాడు. ఎందుకు అనవసరంగా కబురు పంపించి వాడిని హడల గొట్టడం అసలే గుండె నిబ్బరంలేని మనిషి’ అని నీ గురించి అమ కోవడం నేను విన్నాను. పోయి గంట పైగానే అయింది. నేను ముందూ, వాడు వెనకా అవవల్సింది. తారుమారు చేసేశాడు నాయనా దేవుడు” జోగయ్య తల్లి అంటూ విగ్రహంలా కూర్చున్న రామారావునేను విన్న పోతూ చూసింది.

రామారావుకి నమ్మకం కలగక జోగయ్యని ముట్టుకుని చూశాడు. చల్లగా తగిలింది. కళ్ళలోంచి ప్రాణం పోయింది. తెరిచిన ఆ కళ్ళలోకి చూసే సాహసం కలగలేదు.

వెదురుక్రరలు, తాళ్ళాతెచ్చి పాడె కట్టేశారు. బిందెలతో నీళ్ళాతెచ్చి శవానికి స్నానం చేయించేరు. కొత్త వంచె చుట్ట బెట్టి, నుదుటిన కుంకం పెట్టేరు. చాపతో జోగయ్యని ఎత్తి పట్టుకుని పాడెమీదికి చేర్చేరు.

కాస్తేపట్లో పాడె వెళ్లిపోతుంది— కాదు జోగయ్య వెళ్లిపోతాడు శాశ్వతంగా

తనకి నంబంధించిన, నంబంధించని వాళ్ళ దగ్గర సెలవు తీసుకుని!

ముంచుకోస్తొన్న దుఃఖాన్ని బలవంతంగా అదిమిపట్టేడు రామారావు.

నమయానికి జోగయ్య అన్నగార్లు లేరు. వాళ్ళు విక్రమ్ వసులు చేస్తున్నారు. కబురంది రావడానికి రెండు రోజులు పడుతుంది. జోగయ్య తండ్రి అతనికంటే ముందే వెళ్లి పోయేడు.

వనిమీద ఆపూరువచ్చిన జోగయ్య బాప మరిది ఒకవేపు—ఆ మహారాజాని ఎత్తితే జన్మ తరిస్తాది అంటూ తయారయిన రావులు ఒకవేపు—మరొకరు— నాలుగో వేపు ఆలోచించకండానే విత్తుకున్నాడు రామారావు.

మరోసారి ఆ ఇంట్లోంచివచ్చే ఏడుపుల మధ్య పాడె కదిలింది.

మిత్రుణ్ణి తనలో బిక్కు చేసుకుంటోవు అగ్నిదేవుడికి వో నమస్కారంపెట్టి ఇక అగ కండా అక్కడినుంచి వచ్చేవాడు రామారావు. ఎలా వచ్చేదో అతనికే తెలిదు.

అయిపోయింది జోగయ్యకి తనకి ఋణాను బంధం. వాడి జీవాత్మ పరమాత్మలో కలసి పోయింది.

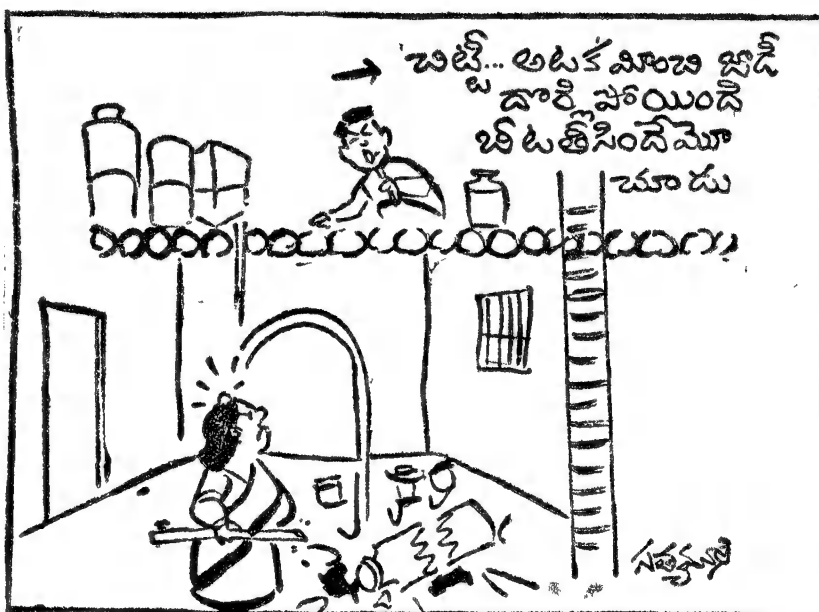
ఇంక తను ప్రతి సాయంకాలం కష్టం సుఖం ఎవరితో చెప్పుకోవాలి? భార్యవలన, పిల్లలవలన దొరకని మనశ్శాంతి, ఆదరణ, అనురాగం జోగయ్య సామీప్యంలో దొరుకు లాయే! అవన్నీ ఇంక ఏవీ?

జోగయ్యా! వాకంటే ముందు వెళ్లి పోయేవు. పోతున్నప్పుడు కనీసం కబురేనా పంపేవుకావు. కాకిలావచ్చి నీముందు వాలు దునే. జీవనరసం ఇంకిపోని నిన్ను కళ్ళారా చూసుకుందునే. నీ నోటిమీదుగా చివరి రెండు కబుర్లా జాగ్రత్తగా నా డైరీలో అట్టే పెట్టుకుందునే. ఎంత వనిచేశావు!

అయినా—నిన్న మధ్యాహ్నండాకా ఉన్న వాడు మరో గంటకిలేడు. తన బ్రతుక్కి మూతం గ్యారంటీ ఏమివుంది? అను కున్నాడు రామారావు.

* * *

అప్పుడే సంధ్యావందనం పూరి చేసు కుని సావిత్రికి వచ్చిన రామారావుకి నీధి

గుమ్మంమెట్టు విక్రమమును వెంకన్నాశాస్త్రిలు గారు కనిపించేరు.

“రండి. రండి” అహ్వానించేడు.

“చిన్నబ్బాయిచేత కబురుపెట్టేరుట. ఎందుకో. నిన్న రాత్రి నేను ఇంటి కెళ్ళే సరికి మాచాళ్లు చెప్పేరు.”

“అవునాను. అలా వదండి గదిలోకి.”

గదిలోకి వెళ్లి తలపులు దగ్గరికి చేర వేసేడు. చావ పరిచి “కూర్చోండి” అన్నాడు. అంతకుముందే పెట్టించి తీసి సిద్ధంగా పెట్టుకున్న జాతకం శాస్త్రులుగారికి ఇచ్చేడు.

“మరేంలేదు. వోసారి ఇది చూసేదెలా రని. మీకిప్పుడేంతోందర వసులులేవు కద?”

“అబ్బే. ఏంలేవు” శాస్త్రులుగారు జాతకం తీసుకుని పావుగంటసేపు చూశారు. ఏవో లెక్కలుకట్టి వేళ్లు మడిచి పైన దూలాని కేసిచూస్తూ అన్నారు మెల్లిగా.

“గురుడు కేంద్రమందున్నాడు. కుజ, శని, రాహువులు ఫరవాలేదు. అయితే.....”

“అయితే?” రామారావు చప్పున అడి గేడు.

“అహ. అంతా బాగానే కనిపిస్తోంది. పోతే మూడు మాసాల్లో కొద్దిమార్పు. అంతే. ఓంట్లో కాస్త నలత చెయ్యవచ్చు” అన్నారు శాస్త్రులుగారు.

“అంతేనంటారా. ఇంకేమయినా?”

“అబ్బేబ్బే. ఘట్టుగా ఉందండి, మీకేం? అసలు మీ జాతకంలో మీ కొడుకుల్లో ఒకళ్లు పెద్ద పేరూ డబ్బూ గడించి, తద్వారా మీరు కారులోంచి కాలికింద మోసనక్కరలేని అమోఘమైనదక వట్టేలా కనిపిస్తోందండి”

“దానికేంలేండి. అంతదాకా వచ్చేసరికి వేసు మీరూ ఉంటామో ఉండమోగాని.” పెంకు లెగిరిపోయినట్లు నవ్వేరు శాస్త్రులు గారు.

తీరని సందేహంతోనే తాంబూలం దక్కిణి ఉచ్చి ఆయన్ని వంపించేడు రామారావు.

“ఎందుకో శాస్త్రులుగారు వచ్చినట్లు న్నారు” అంది లోపల్నుంచి వచ్చిన కాంతమ్మ.

“ఎందుకూలేదు. తోచక వోసారి కబు రంపేను. కాఫీ చేశావా?” మాట మార్చేడు.

కాఫీ తాగి కూర్చున్న రామారావుకి శాస్త్రులుగారిమాటల్లో నమ్మకం కుదరడం లేదు. ‘శాస్త్రులు బాగానే చూసేడను కుంటాను. ఎందుకు చూడడూ అయిదు రూపాయలూ వుచ్చుకుని? మారకదశవుంటే చెప్పడా? అయినా ఏమిటో గొణిగేడు. సరిగ్గా చూసేడో లేదో! అమధ్య కళ్ళ తడికికి అప్పటికేవెళ్తే అక్కడ ఈయనా తయారయ్యేడు. ఏమిటి నంగతి అంటే ఏముంది వో కంట్లో వున్నేనంది. అరు వెలలుపోతేగాని వువ్వు ఎదగదు. ఆవరేషను చెయ్యడానికి వీల్లేదన్నాడు డాక్టరు అని చెప్పేడు కూడా!’

రామారావుగండె గుబ గుబలాడింది. నిష్కారంగా ఇచ్చేను అయిదు రూపా యలూ. కూర ఖర్చుకేనా పనికివచ్చు వా డబ్బు అని విచారించేడు. కాస్తేవు గడిచేక, పోతేపోయింది వెధవడబ్బు ప్రాణానికి తాపి లేకుండా పోతోందిగదా! అని కుమిలి పోయేడు.

రాత్రి రామారావుకి నిద్ర పరిగ్గా పట్ట లేదు. కలలు కలలు అన్నీ వీడకలలే. ఏదో పెద్ద జబ్బు చేసింది. ‘ఇది చాలా ట్రబుల్ కేసు. ఆవరేషన్ చెయ్యాలి. చేస్తే ఈ వయసులో ఈయన బ్రతకడం కష్టం అంటున్నాడు’ డాక్టరు.

ఆ ముక్కలో రామారావుగండె బేజా రెత్తిపోయింది. అప్పటికప్పుడే అతనికళ్ళలో మృత్యువు వీడలు కదిలేయి. రామారావుకి వచ్చినది ఈ దేశంలోఉన్న ఖరీదైన జబ్బు లో ఒకటి. మా ముత్తాతకిలేదు. తాతకి, నాన్నకిలేదు. నాకేమిటి ఖర్చం? అని విలవిల లాడేడు. మందులతో, ఫీజులతోనే సంబంధం కలిగున్న డాక్టరు కర్మం ప్రసక్తి వచ్చేసరికి వింతగాచూసి మీ ఇష్టమైతే ఆవరేషన్ చేయించుకోవచ్చు అన్నాడు. ఆవ రేషన్ చేయించుకోకపోతే జబ్బు ముదిరి కుళ్ళుతూ ఎలాగూ చావాలి. ఆ దుర్భర మైన చావుకంటే, డాక్టరు మెత్తని చేతుల్లో అంతకంటే మెత్తని కత్తులతోనే చస్తాను అని పీచు పీచుమంటున్న ప్రాణంతో ఆవరేషన్ ఖల్ల విక్రేడు రామారావు.

క్లౌరోఫాస్ ముక్కుదగ్గర పెడుతున్న

వ్వుడుఅఖరుసారిగా జోగయ్యని తీరవాత వెంకన్నాశాస్త్రులుగారిని తలచుకున్నాడు.

.అంతే! ఒక నల్లటి తెరవడింది కళ్ళముందు. తరవాత రామారావు బొందెలోంచి అతని జీవుడు నెమ్మదిగా లేచి వచ్చేశాడు. ఏడుపులు గొల్లులు, గొడవ అంతా గజిబిజిగా అయి పోయింది.....రామారావు శరీరాన్ని హాస్పటల్ నుంచి ఇంటికి తెచ్చేశాక కాటికి తీసుకు పోవడానికి ఇంట్లోవాళ్లు సర్వసన్నాహాలూ చేస్తున్నారు.

రోజూ రామారావు బడినుంచి రాగానే సావిట్రి వో వాలుకుర్చీలో కూలబడేవాడు. అందులో కూర్చుంటే అతని కెంతో హాయిగా ఉంటుంది ప్రాణం. ఇవాళ రామా రావు చచ్చిపోయేదని అతన్ని వేలన వో చావ మీద పడేశారు. ఆ కుర్చీలోనేనా చేర వేస్తే వాళ్ళ సామ్యేంపోతుంది? అది తను కొనుక్కున్నదేకదా. ఇంతే ఈ మనుషులు. ఆ గాలి కాస్తా ఓంట్లోంచి పోయాక ఎవరి కెవరో?! అనుకున్నాడు ఆ గదిలోనే తిరు గాడుతున్న రామారావు జీవుడు.

“శవాన్ని ఇంట్లో ఉంచడానికి వీల్లేదు. బైట పడేయండి. అంతసేపు మీరా శవాన్ని పెట్టుకు కూర్చుంటే మాకూ పిల్లలికీ ఇవళ భోజనాలు ఉండాలనా? వద్దనా?” అని రంకెలు పెడుతున్నాడు ఆ ఇంటిగలాయన. మంచం ఎలామాలేదు. కుర్చీ అసలేలేదు. ఓంటిన గుడ్డలు లాగే శారు. తను ఆద్దె ఇచ్చుకుంటున్న జాగాలో కూడా ఉండడానికి వీల్లేదుట! వాపోయాడు రామారావు జీవుడు. తరవాత అంతా గందరగోళం. మంటలమధ్య తను!.....

రామారావు పెడుతున్న కేకలతో ఉలిక్కి పడి లేచిపోయిన కాంతమ్మ పిల్లలు పరిగెత్తు కుని వచ్చేరు.

“ఏమిటి నాన్నా ఆ కేకలు?”

“ఏమిటండి ఆ అరుపులూ? ఏవేనా వీడ కలొచ్చిందా? మిమ్మల్నేనండి” పెళ్లాం పిల్లలూ కుదుపుతుంటే, “అ! అ! ఏమిటి? ఏం జరిగింది? మీరా” అంటూ రామారావు లేచి కూర్చున్నాడు. అతని శరీరం యావత్తూ చెనుటలో తడిసిపోయింది. తన చుట్టూ చేరిన అందరి మొహాల్లోకి తేరిపారచూసి

"అబ్బ! మీరేదైనా? అయితే నేనూ....."

అన్నాడు రామారావు నిట్టూర్పుతూ.

"అసలేమయింది నాన్నా?" అన్నారు పిల్లలు.

"ఏం రాలేద్రా. ఏదో వెధవ కల' పిల్లల్ని పంపించి కాంతమ్మ అతనిదగ్గర కూర్చుని ఆడిగింది. "అసలేం జరిగింది చెప్పుడి నాకు."

"చప్పేందు కేముంది కాంతం?"

"అలా అనకండి. మీరేదో దాస్తున్నారు. జోగయ్యపంతులుగారు చనిపోయిన దగ్గర నుంచి మీరు మీరులాలేరు. నేనంతా గమనిస్తూనే ఉన్నాను. ఉదయం శాస్త్రులు గారిని రమ్మని, ఎందుకని నే నడిగితే మాట తప్పించేశారు. ఇప్పుడు....."

"కాంతం!"

"ఏమిటో మీ ప్రవర్తన నాకే బోధ పట్టలేదు. ముప్పయ్యేళ్లు కాపురంచేసినదాని దగ్గర కూడా దాచవల్సినంత గుట్టు ఏమిటి? నేనేమంత విషం అయిపోయాను మీకు?"

రామారావు వూపిరి బలంగా వదిలేడు. పైట చెంగుతో కళ్లు తుడుచుకుంటున్న భార్యని చూస్తూంటే జాలి పూచి కొచ్చింది. రెండు చేతులు శార్య శాశాలమోదనేసి ఆవిడ కళ్లలోకి నూటిగా చూస్తూ అన్నాడు.

"కాంతం. ఒక్కమాట చెప్పకాంతం. నేనులేకపోతే నువ్వు పిల్లలూ జాగ్రత్తగా, ధైర్యంగా ఉండగలరా? అదా అంటే...."

"ఏమండీ! ఏమిటండీ ఇది....ఎప్పుడూ నేను ఏది లోలోపల వూహించి భయపడ తానో అది కాస్తా నిజమయి వూరుకుంటుంది. ఇది నా ప్రారబ్ధంలా వుంది" ఏదో సింది కాంతమ్మ.

రామారావు నోరు మరి పెగల్లేదు. అతనిది చెప్పామనుకున్నాడో అది చెప్పనేలేదు. అతని ఎండోలు, అనుమానాలు, ఆరాటాలు పరిష్కారం కానేలేదు.

తెల్లవారిపోయింది!

అరోజు సాయంకాలం బడినుంచి వచ్చి ఓక నాలుగు రోజుల్లో తను రిటైరయి పోరాడనే వార్త భార్య కందించేడు. ఈ కబురు చెబుతూనే తను అనదల్చుకున్నది అవేశాడు. "అయిపోయింది కాంతం. ఉద్యోగం"

మిథ్య

గంలో రిటైరయిపోయానా. యింక జీవితంలో కూడా రిటైరయిపోతే....." భార్య అరుపుతో త్రుళ్లిపడి అక్కడితో ఆసేశాడు.

రాత్రి అన్నం తింటున్నప్పుడు మళ్ళీ అన్నాడు. "జోగయ్య ఎలాటి మనిషి! పిచ్చుకలాగ ఉండేవాడు. వాడేపోయాడు. ఏమిటో ఇదంతా చూస్తుంటే మిథ్య అని పిస్తోంది. ఇవాళ ఉన్నవాడు రేపు ఉండడు. నువ మనగా ఎంత? మన బ్రతుకనగా ఎంత? ఏం గ్యారంటీ చూసుకుని మనం నిబ్బరంగా ఉండగలం చెప్పు కాంతం?"

ఏమిటి చెబుతుందావిడ? వెర్రిగా చూసింది. భార్య మవునంచూసి 'ఇది ఒప్పు కుంటోంది. అయినా ఈ నిజాన్ని కాదనే ధైర్యం ఎవరి కుంది?' అనుకున్నాడు రామారావు. మరి మజ్జిగ అన్నం మింగుడు వడలేదు.

రిటైరయినదోజ బల్లో తోటి టీచర్లందరి అభినందల్ని పుచ్చుకుని, వాళ్లు అభిమానంతో ఇచ్చిన చేతిక్రర, శాలువాని స్వీకరించి వచ్చేస్తూ బాగా పరిచయమున్న ఒక టీచరు దగ్గర పాతిక రూపాయలు బదులడిగి తీసుకున్నాడు రామారావు. అటునుంచి తిన్నగా బజారుకి వెళ్లేడు. చీకటి పడుతున్న వేళప్పుడు ఇంటిముందు అగిన రిక్తా, దాని లోంచి రెండు సంచిలతో వళ్ళూ, కూరగాయలూ, బట్టల పాకెట్లతో దిగిన భర్తని చూసి కాంతమ్మ తెల్లబోయింది.

"ఏమిటండీ ఇవన్నీ?" అంది.

"లోపలికి వద ముందు చెబుతాను."

తెచ్చినవన్నీ లోపల పెట్టెక కాళ్లు కడుక్కుని, బట్టలు మార్చుకుని, వడక కుర్చీలో కూర్చుని పాకెట్లు విప్పేడు.

"ఇదుగో, ఇలా వచ్చి చూడు కాంతం.

ఇది నీకు చీర. బాగుందా? ఇది నాకు వంచె. ఇవి, మరేంలేదు. బత్తాయిపళ్లు, చనగ్గా ఉన్నాయని తెచ్చేను. కాస్త రసం పిండి తెస్తావా? పిల్లలింకా ఇంటికి రాలేదులా వుంది. సరే. అవి లోపలికి పట్టికెళ్లు. నాకు కొంచెం ఆయాపంగావుంది. వడు

కుంటాను" కళ్లుమూసుకున్నాడు రావు రామారావు.

పిద్దున్నే క్లాసులో గుండెల్లో వెప్ప వచ్చింది. భయంపుట్టి చేతులుగుండెమీద వేసుకు కూర్చున్నాడు. తరవాత అదే తగ్గి పోయింది. ఇప్పుడు మళ్ళీ ఆయాపంగా ఉంది. అయినా.....నిమో!.... ఎవరు చెప్ప గండు?

అసలు జోగయ్య చచ్చిపోవడంవలన తనకీ దిగుళ్లు అన్నీ వస్తున్నాయి. లేకపోతే ఎంత నిర్విచారంగా ఉండేవాడు!

"మీదింత వీరికి గుండె ఏమిటో నా కర్తం కావటంలేదు. ఒకళ్లు చచ్చిపోయినంత మౌలాన మరొకళ్లు చచ్చిపోవాలని ఉంది టండి? ఏదో గుబులు మనసులో పెట్టుకుంటే అదే చాలు మనిషిని తినేయటానికి. అన్ని అనర్ధాలికినూ. నామాటమీద నిఘాయించి చెప్పినట్టు వినండి. మీరు హడలి పోయి మమ్మల్ని పాడలగొట్టేయకండి" పళ్లదనం ఇస్తూ అంది కాంతమ్మ.

రామారావు కోరిక ప్రకారం రాత్రి అతని కిప్పమైన పంటకాలు చేసింది కాంతమ్మ. పులిపొర, పాయసం, పంకాయమెంతచూర, ముక్కలపుర్రులు, అప్పడాలు—అన్నీ తృప్తిగా పెట్టించుకు తివి లేచేడు.

"రేపు లక్ష్మీపూజ చేసుకుని కట్టుకుంటానండీ" అన్న భార్యని పట్టుబట్టి 'ఇవాళరాత్రే నువ్వా వీర కట్టుకుని నాళ్ళ కనిపించాలి కాంతం' అన్నాడు గట్టిగా.

"ఏమిటో ఇన్నేళ్లయిందిగాని ఏనాడూ నేను నీ ముఖం ఆలోచించేనుకాను. పంట గదిలో నువ్వా సాగతో అవతల్నుంచి వచ్చే కంపులోనే చచ్చిపోతున్నావా. ఆ దొడ్డి మరమత్తు చేయిద్దాం అనుకోవడమే అవుతోంది ఎప్పటికప్పుడు. సదేసరి వోనుంచి గుడ్డముక్కుకి కూడా నోచుకోలేదు నువ్వు నన్ను కట్టుకున్నాక."

"అలా అనకండి. మీరేం తక్కువచేశారు నాకు? అబ్బాయి అందుకుంటే మనకేం

కొడు? మీ ధోరణి ఏటో విపరీతంగా ఉంది ఇవళ."

భార్య అలా అనగానే రామారావు గుండెలు మరీంత బరువెక్కియి. అతని మనసు మళ్ళీ మొదటికి వచ్చింది. నెమ్మదిగా తన బాధని చెళ్ళబోసుకున్నాడు.

"ఇప్పుడేనా చెప్పుకాంతం. నేను ఒకవేళ కళ్ళు మూసుకున్నానునుకో. అవా....అనుకో మంటున్నానా. అప్పుడు.....అప్పుడు నన్ను నేలవ వడేయరుకదూ? ఒక్కరోజేనా ఇంట్లో ఉంచుతారా నన్ను? అప్పుడు మీరంతా మనస్ఫూర్తిగానే ఏడుస్తారా వాకోసం? లేక అదంతా నలుగురి....."

ఇప్పుడు కూడా రామారావు మాట పూర్తి కాలేదు. అతని అంతర్యంలో మరిగే లావా దియటికి పూర్తిగా ఉబకనలేదు!

పిడుగు పడినంత భయంగా గట్టిగా అరిచింది కాంతమ్మ. రామారావు గుండెల్లో కాంతమ్మ కళ్ళు జడివాన కురిశాయి అర్కాతి.

తెంతెలవారుతుండగా తెలివించిన రామారావు తేలికపడిన మనసుతో కిటికీలోంచి విసిలాకాశాన్ని చూశాడు. చిత్రం! ఆకాశంలో ఒక మబ్బు తునక కూడలేదు. స్వచ్ఛంగా విర్మలంగా ఉంది. తన మనసులాగే.

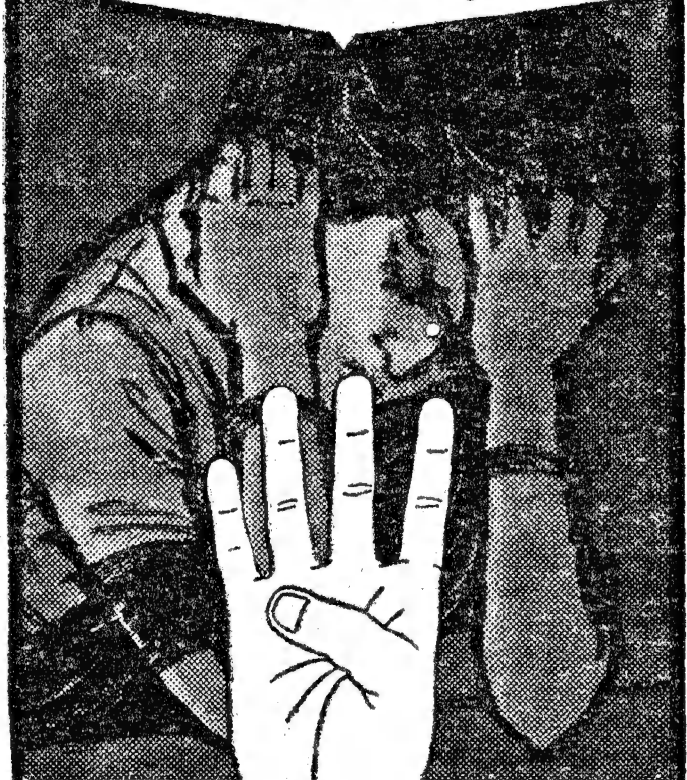
తను అనవసరంగా భయపడ్డాడు. కాంతం అన్నట్టు ఒకరివెంట ఒకరు చచ్చి పోవాలని ఎక్కడలేదు. జోగయ్యకంటే ఆయువు వుంది కాబోలు. అంతా మిథ్య. వివరికి ఎవరూ ఏమీకారు అన్నది కూడా మిథ్యే! తన పిచ్చిగాని, తన భార్య పిల్లలూ తన కేమీ కాకపోవటమేమిటి? వాళ్ళకి తన మీద అభిమానం లేదనుకోవడం తన వైరి! అంతే.

ప్రాణానికి ప్రాణమైన మిత్రుడు విడిచి పోయాడనే బాధతో కృశించి ఎండి పోయిన రామారావు హృదయక్షేత్రం భార్య కన్నీటితో తడిసి ఉవశమనం పొంది తనకి 'నా' అనే వాళ్ళింకా ఉన్నారన్న ఆశ మొలకెత్తింది.

తన పూవాల్ని అబద్ధం అనిపించిన భార్య అక్కడ లేకపోవడంతో నెదుర్కొంటూ వెంటగదిలోకి నడిచేడు రామారావు.

అనాసిన్

బాలా మంచిది
ఎందుకనగా అది 4 విధాల చర్మజరుపును

- ❖ తల నొప్పి మంచి శీఘ్రముగా నివారణ నిచ్చును
- ❖ జలుబులలో జ్వరాన్ని తగ్గించును
- ❖ ప్లాసు నిరోధించుటకు నహాయపడును
- ❖ కండరముల నొప్పికి ఉపశాంతి నిచ్చును

అనాసిన్
డాక్టర్ యొక్క
'ప్రిస్క్రిప్షన్' లాగ
సురక్షితమైన
మందుల కూడిక

Registered users: GEOFFREY MANNERS AND COMPANY LIMITED

మేషం : వృత్తి వ్యాపారాల్లో మీ కార్యక్రమాలు సంత్పన్నకరంగా నెరవేరతాయి. వృత్తిలో సాటి వారితో పోటీ పెరిగినా, దానివల్ల మీకు నష్టం ఏమీ ఉండదు. వ్యాపారం భారీయెత్తున చేయడం వలన అర్థికంగా ఒత్తిడి రాగల సూచనలు ఉన్నాయి. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాలు కొంత వగలు లాభించగలవు. అధికారులవలన జరుగవలసిన వ్యవహారాల్లో అనుకూలమైన మార్పులు రాగలవు. ఉద్యోగంలో మీ అభివృద్ధికి తోడ్పడే వారైనను ఎంటారు. సాటివారితో గౌరవం బాగా ఉంటుంది. కొద్ది వ్యవహారాల్లో శ్రమమీద అనుకూలత లభించవచ్చును. ఆరోగ్యం ప్రస్తుతం బాగా ఉన్నా నిర్లక్ష్యం చేయడం తగదు.

స్త్రీలకు— కుటుంబ వ్యవహారాలు సామాన్యంగా ఉంటాయి. అడంబరం కోసం వ్యయం చేస్తారు. మాతన విషయాలను తెల్పుకొంటారు. **పుష్కలం:** వృత్తి వ్యాపారాల్లో మీ కార్యక్రమాలకు ఏవో అటంకాలు వచ్చేట్లు కన్పిస్తాయి కాని మీరు చాకచక్యంతో వ్యవహరించడం వలన వాటిని అధిగమించి వారంతానికీ అగినంత అభివృద్ధిని సాధించగలరు. వృత్తిలో మాతన మార్గం ద్వారా అదాయం పెరుగుతుంది. వ్యాపార విస్తరణ ప్రయత్నాల్లో చాలా శ్రమమీద ప్రయత్నిస్తున్నారని సాధించగలరు. ఉద్యోగంలో మీ పరిస్థితి సామాన్యంగా ఉంటుంది. అవసరానికి ఏదో ఒక విధంగా డబ్బు చేతికి వస్తుంది. సాంఘిక కార్యక్రమాల్లో చెప్పుకురాని భాధ్యతను వహిస్తారు. కుటుంబ కార్యక్రమాలు ఒడుదుడుకులు లేకుండా నెరవేరతాయి.

స్త్రీలకు— ఆరోగ్యం బాగానే ఉన్నా అప్పుప్పుస బలహీనత కన్పిస్తుంది. బంధువుల వ్యవహారాల్లో శ్రమ కలుగుతుంది.

మిధునం : ఈ వారం మీ కార్యక్రమాల్లో అదాయం కంటే అదాపుడే అధికంగా ఉంటుంది. వృత్తిలో కొంతమంది వ్యక్తులు మిమ్ముల్ని రెచ్చగొట్టి మీ ద్వారా తమ వసులను నెరవేర్చుకొనడానికి ప్రయత్నిస్తారు. వ్యాపారంలో మీరు యిదివరకు కొన్ని వ్యవహారాలను నిర్లక్ష్యం చేయడంవలన యిప్పుడు మీరు పొందవలసినంత లాభాన్ని పొందలేక పోవచ్చును. ఉద్యోగంలో అధికారుల ఆదరాభిమానాలను పొందగలరు. ప్రయాణాలు ప్రయోజనకరంగా ఉంటాయి. రాజకీయ వ్యవహారాల్లో మాతనోద్యమాలు ప్రోత్సహకరంగా ఉంటాయి. ఆరోగ్యం సంత్పన్నకరంగా ఉంటుంది. అలంకార వస్తువులు కొంటారు.

స్త్రీలకు— కుటుంబ వ్యవహారాల్లో కార్యభారం పెరిగడం వలన తీరిక లభించదు. బంధుమిత్రులను కలుసుకొంటారు.

కర్కాటకం : అన్ని వ్యవహారాలూ అనుకూలంగానే ఉన్నట్లు కన్పిస్తాయిగాని, మీరు ఏమాత్రం విమరుచిటుగా ఉన్నా, వ్యయ ప్రయాసలకు గురికావలసి వస్తుంది. మీరు స్వంతంగా చేసే వ్యాపారాల కంటే భాగస్వాములతో కలిసి చేసే వ్యాపారాలు ప్రోత్సాహకరంగా ఉంటాయి. అర్థికంగా మీ స్వంత వ్యవహారాలు బాగానే ఉన్నా, ఇతరుల ముఠా ప్రభుత్వం శ్రమ పొందవలసి వస్తుంది. ఉద్యోగంలో ముఖ్యమైన వ్యవహారాల మీరు వ్యయంగా

వారఫలం

1-4-1966 శుక్రవారం మొదలు
7-4-1966 గురువారం వరకు.

మాడడం మంచిది. కుటుంబ వ్యవహారాల్లో భేదాభిప్రాయాలు వచ్చి నర్దుకొంటాయి. బంధువుల వ్యవహారాల్లో మీరు శ్రమపడి కృషిచేసినా మాట దక్కక పోవచ్చును.

స్త్రీలకు— ఆరోగ్యం యిదివరకటికంటే బాగా ఉంటుంది. శుభ మూలంగా వ్యయం జరుగుతుంది. వివాద కాలక్షేపాల్లో పాల్గొంటారు.

సింహం : ఏ వ్యవహారంలోనూ విశేషమైన అనుకూలతను ఆశించడానికి అవకాశంలేదు. వృత్తిలో సాటి వారితో పోటీ పెరిగడంవలన తరుచుగా మీ కార్యక్రమాలను మార్చుకోవలసి వస్తుంది. వ్యాపారంలో కొన్ని అవకాశాలు ఇంద్రధనుస్సువలె అరరణీయంగా కన్పిస్తాయి గాని, వాటిని గురించి ప్రయత్నించడంవలన ప్రయాసకు గురి కాగలరు. అర్థిక వ్యవహారాలు అనుకూలంగా ఉంటాయి. అధికారుల వలన జరుగవలసిన వ్యవహారాల్లో ఇది వరకు ఏర్పడిన అవరోధాలు చాలావరకు తొలపోతాయి. స్త్రీలకి వ్యవహారాల్లో కొత్త సమస్యలు తలయెత్తివచ్చును. అవారోగ్య సూచనలు ఉన్నాయి.

స్త్రీలకు— కుటుంబ కార్యక్రమాలు సామాన్యంగా ఉంటాయి. సంతోషకరమైన వార్తలను వింటారు.

కన్య : వారం ప్రారంభంలోనే వృత్తి వ్యాపారాల్లో వికాకులు రావడంవలన తరువాత కొంచెం బాగా ఉన్నా కూడా యావారం సంత్పన్నకరంగా ఉండదు. మోరాలాలోగా పోరాడి లాభంలేదని నిరాశ చెందిన తరువాత గాని ఏమీ సానుకూల పడదు. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాల్లో జోక్యం చేసికోవడం తగదు. ఉద్యోగంలో సీతాలూకు వస్తువులు పోయే మాతనలు ఉన్నాయి. రాజకీయ వ్యవహారాల్లో ప్రతిపక్షాల సంచలనం పెరిగడం వలన మీరే వెనుకకు తగవలసి వస్తుంది. కుటుంబ సంతోషం లభిస్తుంది. అనుకూలమైన వార్తలను వింటారు. నష్టం సాంగత్యం లభిస్తుంది.

స్త్రీలకు— ఆరోగ్యం సామాన్యంగా ఉంటుంది. సాహిత్య కళారంగాల్లో మీ కృషి రాణించగలదు. పుణ్యకార్యాల చేస్తారు.

తుల : గ్రహబలం అనుకూలంగా ఉంది. వ్యాపారంలో మీరు యిదివరకు ప్రయత్నించి అసాధ్యం అనుకొన్న వ్యవహారాలు కూడా యిప్పుడు సానుకూల పడగలవు. వృత్తి రీత్యా చేసే ప్రయాణాలు ప్రోత్సాహకరంగా ఉంటాయి. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారములు కూడా లాభించగలవు. మీరు యిదివరకు జరిపిన అర్థిక వ్యవహారాలన్ని యిప్పుడు యిబ్బంది కలుగవచ్చు. ఉద్యోగంలో మిత్రులకు ఉపకారం చేయడానికి అవకాశం లభిస్తుంది. శుభకార్యాల విషయంలో మీ ఆలోచనలకు బంధువుల సహకారం కూడా లభిస్తుంది. వారం మధ్యలో మీ తాలూకు వస్తువులు పోవచ్చును. ఆరోగ్యం సంత్పన్నకరంగా ఉంటుంది.

స్త్రీలకు— కుటుంబ కార్యక్రమాలు ఒడుదుడుకులు లేకుండా నెరవేరతాయి. సాటివారితో మాటవట్టంపులకు దిగడం మంచిదికాదు.

పుష్యం : ఇతరుల దృష్టిలో యావారం మీకు యోగవంతమైనదే కాని, మీకు మాత్రం సంత్పన్నకరంగా కన్పించదు. వృత్తి వ్యాపారాల్లో అదాయ వ్యయాలు రెండూ పెరుగుతాయి. మీకు సంబంధించిన వ్యవహారాల్లో చిక్కుకొని పోవడం సలిన, మీ స్వంత వసుల్లో తగినంత శ్రద్ధ చూపించడానికి అవకాశం లభించదు. వారంతంతో సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాల్లో నష్టం వస్తుంది. సాంఘిక కార్యక్రమాల్లో మీకు మున్ముందు ఉపయోగించగల వ్యక్తులను కలుసుకొంటారు. ప్రయాణాలు ప్రయోజనకరంగా ఉంటాయి. కుటుంబ వ్యవహారాల్లో అధిక వ్యయం జరుగుతుంది. మిత్రులకు సహాయం చేస్తారు.

స్త్రీలకు— ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. సంతానానికి శోభ్య సంతోషాలు లభిస్తాయి. పుణ్య కార్యాల చేస్తారు.

ధనుస్సు : వృత్తి వ్యాపారాల్లో మీరు ఘన విజయాల్ని ఏమీ సాధించలేకపోయినా అన్ని వ్యవహారాలూ అనుకొన్నట్లుగా జరగడంవలన, యావారం సంత్పన్నకరంగా ఉంటుంది. భారీయెత్తున చేసే వ్యాపారాల్లో కొన్ని అవకాశాలు లాభదాయకంగా కన్పిస్తాయి గాని, వాటిని గురించి ప్రయత్నించడం వలన ప్రయాసనం కంటే ప్రయాస అధికంగా ఉంటుంది. ప్రయాణాలు కొంచెం శ్రమమీద ఫలిస్తాయి. వృత్తిలో అనుకూల వార్తలను వింటారు. స్త్రీలకి వ్యవహారాలు మాత్రం అనుకూలంగా ఉండకపోవచ్చును. ఆరోగ్యం సామాన్యంగా ఉంటుంది. నష్టం సాంగత్యం లభిస్తుంది.

స్త్రీలకు— కుటుంబ వ్యవహారాలు సంత్పన్నకరంగా ఉంటాయి. విలాస వస్తువులు కొంటారు. సూతన విషయాలను తెల్పుకొంటారు.

మకరం : ఈ వారం శుభాశుభ మిశ్రమంగా ఉంటుంది. వారం ప్రారంభంలో సామాన్యమైన వ్యవహారాలకు కూడా, వ్యయ ప్రయాసలకు గురికావలసి వస్తుంది. వ్యాపారంలో కార్యపథజోకోసం మీ అభిప్రాయాలకు వ్యతిరేకంగా వ్యవహరించవలసి వస్తుంది. వారం మధ్యలో అన్ని వ్యవహారాల్లోనూ అనుకూల పరిస్థితులు ఏర్పడుతాయి. అధికారులవలన జరుగవలసిన వ్యవహారాల్లో అనుకూలమైన మార్పులు వస్తాయి. సాహిత్య కళారంగాల్లో మీ ఆలోచనలకు తగిన అవకాశాలు లభిస్తాయి. కుటుంబ వ్యవహారాలు సామాన్యంగా ఉంటాయి. దైవకార్యాలు నెరవేరతాయి.

స్త్రీలకు— ఆరోగ్యం సంత్పన్నకరంగా ఉంటుంది. బంధుమిత్రులను కలుసుకొంటారు. వివాద కాలక్షేపాల్లో పాల్గొంటారు.

కుంభం : ప్రయత్నించిన ప్రతిపని మలుపుగానే నరవేరుతుంది. గాని, ఫలితం మాత్రం సంత్పన్నకరంగా ఉండదు. మీరు స్వంతంగా చేసే వ్యాపారాల కంటే భాగస్వాములతో కలిసి చేసే వ్యాపారాలు ప్రోత్సాహకరంగా ఉంటాయి. రావలసిన డబ్బుమీద ఆధారపడి యితరులకు వాగ్దానాలు చేయడం తగదు. వృత్తిలో సాటివారితో పోటీ పెరిగడం వలన మీ కార్యక్రమాలు మార్చుకో

కలసి పోయింది. ఉద్యోగంలో విడుదలైతే తప్పు అయినా, మీరే పర్మిట్ పొందసిన పరిస్థితి విచ్ఛిన్నమైంది. బంధువుల వ్యవహారాల్లో చికాకులు విచ్ఛిన్నమయ్యాయి.

ప్రీతి— కుటుంబ వ్యవహారాల్లో స్వల్ప శ్రేణి ప్రాయాలు వచ్చి పర్మిట్ కొంటాయి. సాటి వారిలో గౌరవం బాగా ఉంటుంది.

మీనం : పూర్తిగా వెనకేదేవకూ యే వ్యవహారాన్ని

నమ్మడానికి అవకాశంలేదు. మీరు ఎంత జాగ్రత్తగా ఉన్నా, కొన్ని వ్యవహారాలు అదుపు తప్పి మీరు ఊహించని పరిణామాలుకు గురికాగల సూచనలు ఉన్నాయి. ముఖ్యమైన వ్యవహారాలు భాగస్వామ్యం నిర్ణయానికి వదిలివేయడం మంచిది. పుల్లీలో మీ మంచితనాన్ని తమ స్వార్థానికి వినియోగించుకొనడానికి కొంతమంది వ్యక్తులు ప్రయత్నిస్తారు. ఉద్యోగంలో ముఖ్యమైన వ్యవహారాలు మీరు స్వయంగా

చూడడం మంచిది. స్థిరాస్థి వ్యవహారాలు | పోల్సావా కరంగా ఉంటాయి. కుటుంబ వ్యవహారాల్లో కార్యభారం పెరుగుతుంది.

ప్రీతి— అర్హత బాగా ఉంటుంది. సాంఘిక కార్యక్రమాలు బాగా ఉంటాయి. దైవశక్తులు వెలువడతాయి.

—మహేష్ ●

దిన దినానికి...

రెక్సోనాపల్ల

మీ చర్మ సౌందర్యం అతి మనోహరంగా పెంపొందుతుంది

రెక్సోనా పాడిపల్ల మీ చర్మ సౌందర్యం ప్రతిరోజూ కార్మ సౌఖ్యం చేస్తుంది. రెక్సోనాలోనే సౌందర్యకారిమైన ప్రత్యేక హానెం క్రిమిం 'కేడిల్' ఉన్నది. రెక్సోనాలో మీకెంతో ప్రత్యేక మనోహరతను కరిమకాదు మీ శరీరంపై నిలిపివేయబడుతుంది. రోజూ రెక్సోనా వాడండి.

కేడిల్ తో గూడిన రెక్సోనా మీ చర్మానికి గుణకారి

రిజిస్టర్డ్ ట్రేడ్ మార్క్

© 1987 REXONA INC.

2

తరువాత రెండు మూడురోజులకే ప్రకాశం దగ్గరనుండి ఉత్తరం వచ్చింది. పెళ్ళయిన మొదటి సంవత్సరం కనక ఆషాఢ మాసం నవ్వేలోగా రెండు రోజులలోపచ్చి రాధని తీసుకు వెడతానని ప్రకాశం.

రెండోనాడు ప్రకాశం వచ్చేసరికి రాధ పెరటి వసరా అలుకుతోంది మట్టిపేడ పెట్టి. వాళ్ళింటో గదులు, వరండా అన్నీ కూడా మట్టి. ఈ మట్టివేల, అలుక్కో పడం తెలియకపోవడంతో ప్రకాశం రాధని మూస్తూనే ఆశ్చర్యపోయి,

“రాధకి అప్పవన్ను చేతనయినాయే!” అన్నాడు తప్పగా నవ్వుతూ.

“ఆ పంజడం! ఈ బింది చూడు. ఎంత లోతట్టోయిందో, దీని తాతల్లాంటి బిందె లతో నీళ్ళు తెచ్చేవాళ్ళం నేనూ నా పెద్ద కోడలూను. ఈ లిక్కి బిందే మొయ్య లేక క్రిందపడేసింది నీ చెల్లెలు మకుమారి. అసలు నేనే అలుక్కుంటున్నా వసరా ప్రొద్దున్నే. మువ్వచేసరికి తనదో పంచేసి ఆలసిపోతున్నట్లు కనిపించాలనుకుందేమో. నా చేతిలో నవీ లాక్కుంది ఇప్పుడే” అని దుర్గాంబగారు గయ్యమని చెప్పేస్తూంటే రాధ నోటమాట రాక ఆలాగే ఉండిపోయింది.

ప్రకాశం మరేం మాట్లాడకుండా తల వంచుకుని వెళ్లిపోయాడు. రాధ పిగ్గుతో కుంపించుకుపోయింది.

పదకొండు గంటలవేళ మగవాళ్ళందరికీ కించాలుపెట్టి, మంచినీళ్ళు అవి అమర్చింది రాధ. దుర్గాంబగారు వడ్డిస్తోంది. ఇంకా నివహవచ్చి పీటలమీద కూర్చోలేదు. రోజూ లాగే నేతి గిన్నె పట్టుకుని వించుంది రాధ.

ఇంతలో ఆవిడ కేం తోచిందో, పెద్ద కోడల్ని పిలిచి రాధ చేతిలోనేతి గిన్నె తీసుకో మంది. రాధ అయోమయంగాచూస్తూంటే, “పొద్దున్నే మీ అన్నయ్య అన్నాడుగా, ఇక్కడేదో వని చేసి కష్టపడిపోతున్నావని. మచ్చెల్లి కాప్పేవు పడుకో” అంది రుసరుస లాడుతూ.

కళ్ళలో మళ్ళ తిరుగుతున్న నీళ్ళ క్రిందికి జారకుండా అతి ప్రయత్నమీద అవుకుంటూ పెరట్లోకి వెళ్లిపోయింది రాధ.

భోజనం చేస్తూ ప్రకాశం అన్నాడు. “రేపు మళ్ళి మంచిది కాదుట. సాయంత్రం బమ్మకే రాధని తీసుకు వెడతా.”

దురాంబగారు వగైరాలు ఏమీ అభ్యంతరం చెప్పలేదు.

ఆ మధ్యాహ్నం గదిలో కూర్చుని బట్టలు వర్చుకుంటోంది రాధ.

“పుట్టింటికి ప్రయాణం అనేసరికి అమ్మాయిగారివని బలే హుషారుగావుందే” అంటూ నవ్వుతూ వెళ్లి మంచంమీద కూర్చున్నాడు భాస్కరం.

“పోనీ వుండి పోతాలెండి.” అంది రాధ.

“అబ్బ. ఈ ఆషాఢమాసం అడ్డుగా! అమ్మావాళ్ళు ఎలాగా పంపించేస్తారనా అంత ధైర్యంగా చెప్పున్నావు” అన్నాడు. సంతాపణ చాల నరసంగానే జరుగుతోంది.

“నాకి పల్లెటూరిలో ఏం తోచదు. అందుకే ఎక్కువరోజులు బస్టిలో గడుపుతా. వో రేడియో అయినావుంటే కొంత కాలక్షేపం అవుతుం దిక్కడ. ముప్పవ్వే టప్పుడో రేడియో తెచ్చుకోరాదూ. నీకూ కాస్త కాలక్షేపంగా ఉంటుంది. ఇంక

నే నెమూ ఉద్యోగ ప్రయత్నంకోసం తరువాత పట్నం వెళ్ళవలసిన వాడనే” అన్నాడు తన సున్నులో కోరిక కొంచెం కొంచెం బయట పెడుతూ. “చూస్తాను” అంది రాధ తలొంచు కుని.

తను రేడియో ఎలా కొనగలడు? మళ్ళీ అన్నయ్య డబ్బు ఎక్కడనుండి తెస్తాడు. నే ఆలోచిస్తోంది.

“చూడ్డం ఏమిటి నీ మొఖం. అది అల్లుడి హక్కు. పెళ్ళయిన మొదటి ఏడాది అల్లుడికి ఆషాడ పట్టియిస్తారు. ‘మా ఆయన రేడియో కావాలన్నారని’ చెప్పు. నాక్కావలసింది రేడియో. మీరిం కేదో యిస్తాన్నా నేను తీసుకోను. ప్రతి ఏడూ అడుగుతానా? ఏదో మద్య ముచ్చట జరిపించుకోవలసిన సమయంలోనయినా అడ గకపోతే ఎలా” అన్నాడు.

“రేడియోలుంటే ఏ మూడోందలో అవు తుంది.” అంది భయం భయంగా.

“మూడోందలుపెట్టి బోక్సిరేడియో నా కక్కర్లేదు. నే నో మంచి మోడలు సెలక్టు చేసుకున్నా. దాని ధర నాలుగు వందల యాభై. అలాంటిద కావాలి” అన్నాడు. అతనికంతంలో తెచ్చిపెట్టుకున్న ఆస్వయంతపోయి సహజమయిన కర్మశత్రం స్థావర మేర్పరచుకుంది.

రాధకి అప్పటికే భయంతో నాలుక తడారిపోయింది. ఒళ్లంతా చిరు చమ్మ టలు పోస్తున్నాయి.

“అంత డబ్బు అన్నయ్య దగ్గరంట్టుందో లేదో. అతన్ని ఇబ్బంది పెట్టడం బాగుం టుందా” అంది ప్రాధేయపడుతున్నట్లు.

“అన్నయ్య దగ్గర లేకపోతే మీ అమ్మ నడుగు. ఆ డబ్బు, సొలం కూడా పెట్టుకు పోతుందా ఏమిటి? మనకి పెట్టకపోతే. మువ్వెవరికి చెప్పుకుంటావో నా కనవనరం. నాకు రేడియోతెప్పించి ఇవ్వే బాధ్యత నీది.” అంటూ తలుపు తీసుకుని వెళ్లిపోయాడు.

వివాహం అన్నా దాంపత్య జీవితం అన్నా ప్రతి కన్యలాగే బంగారు కలలుకంటూ, ఆ యింట్లో అడుగుపెట్టిన రాధ తన కల లన్నీ కల్గలని, ఆ యింట్లో ఎవరికీ మాన వత్తం అనేది లేకపోగా కనీసం కట్టుకున్న

భర్తయినా ఒక మనిషిగా ప్రవర్తించి తన చోట మనిషిగా గుర్తించే అవకాశంలేదని గ్రహించుకుంది. ఎప్పటికయినా మంచిరోజు అనేది రాకపోతాయో, తను సుఖంగా కాలం గడవలేకపోతుందో అనే ఆశ అమెకి మిగిలి పోయింది.

ఆ సాయంత్రమే అన్నగారితో కలిసి వుట్టింటికి వచ్చింది. వారం రోజుల తరవాత వో సాయంకాలం శాంతమ్మగారు, ప్రకాశం కూర్చుని అల్లుడికి సంవలసిన ఆషాఢపట్టీని గురించి నూట్లాడుకుంటున్నారు. మారు రూపాయలలో వస్తువేదైనా ఇవ్వాలని వాళ్ళ ఉద్దేశ్యం. ఏం కొనాలో విశ్వయం చేసుకో లేక ఆభారం ప్రకాశం రాధమీదే పెట్టాడు.

“పోనీ వో మారు రూపాయలు మని యార్దరు చేసేయమంటా వేమిటమ్మా?” అన్నాడు చెల్లెలితో.

“నాకేం తెలుస్తుందన్నయ్యా. ఏగ టువ్వం” అంది లేని వచ్చు తెచ్చుకుంటూ కూతురు మొఖంలో ఏం భావాలు చది వినదో, “నేను తరువాత కనుక్కుంటాలే. ఇప్పు డంత అర్థంబుగా నిర్ణయించుకునే దేముంది” అంది శాంతమ్మగారు వెమ్మదిగా ప్రకాశం వెళ్ళిపోయాక, రాధ తల నిసు రుతూ.

“అత నెమ్మనా కావాలని నీతో చెప్పి డేమిటమ్మా” అంది.

తల్లి లాలనలోని చల్లదనానికే రాధ కళ్ళు రెండూ వరించేశాయి. తల్లి చూడ కుండా ఉండాలని తల వంచేసుకుంటూంటే అవిడే కూతురు గడ్డం పట్టి మొఖం తనవైపుకి తిప్పుకుని, చెంవలమీద జల జల రాలుతున్న కన్నీటిని తన కొంగులో తుడిచి,

“ఛ తప్పమ్మా. కొత్త క్లావరం చిలకా గోరింకల్లా ఉండాలిన రోజులో, ఈ కన్నీ శ్లేమిటి తల్లి నీం జరిగిందో చెప్పు. ఆడ పిల్లలు మనస్సు విప్పి తల్లి దగ్గర కాం పోతే ఇంకెవరితో చెప్పుకుంటారమ్మా. చెప్పు” అంటూ బుజ్జగించింది.

“అయనకి రేడియో కావాలిటమ్మా.” అంది కలొంచుకునే.

“ఎంతవుతుందో. ఇప్పుడు దగ్గదమ్మా?”

మొక్క పెళ్ళికే నాలుగైదు వరదలు ఇక్కడా అక్కడా తేవలసి వచ్చింది. ఏదో నా పాలం అంది కదా ఆ పంటమీద తీర్పు కోవచ్చునని, ఆ పెళ్లి నమయంలో వాళ్ళ కేమీ కోపాలు రాకుండా అడిగినవన్నీ బాగానే జరిపాం. నీకు మూతం తెలియం దేముంది. పోనీ సంగ్రాంతి పండగవాటికి నెమ్మదిగా కొనిస్తామని చెప్పు. ఇప్పటి మట్టుకి వో వంద రూపాయలు వంపుదాం” అంది.

“కాదమ్మా. ఏదో క్రొత్త మోడలు రేడియో వచ్చిందిట. దాని ఖరీదు నాలుగు

హోయరెద్దా తెలిస్తే, రాధ మొఖం కడుక్కుని బొబ్బి పెట్టు కొచ్చి, “పార్వతిని చూసాస్తావమ్మా. ఈ వారం రోజులయ్యా దాని సంగతే జ్ఞాపకం రాలేదు. అది వచ్చి ఉండాలిగా మరి.” అంది.

“పార్వతి రాలేదమ్మా. పూదరాబాదులో కాలేజీలో చేరి చదువుకుంటోందిట. అయినా వాళ్ళ అత్తగారు అక్కడ లేదుగా. ఇంక ఆశోధమాసం వట్టింపేముంది ?” అంది శాంతమ్మగారు కుంపటి నిసు

అందరి యాభైట. అదే కావాలన్నారు ఈ ఆషాఢ మాసంలోనే అది కొనిపించి యిచ్చే బాధ్యత నాదేట. ఇవ్వకపోతే వారికి కోపం వస్తుందమ్మా.” అంటూ తల్లి ఒడిలో తల పెట్టుకుని బాపురుమంది రాధ.

“ఛ తప్పు, ఏడవకు. అన్యాయతోనే చెప్పారే. అతను గట్టిగా అదే కావాలంటే అలాగే యిద్దారే. అతను మూతం అస్తమానూ అడుగుతా డేమిటి? మొదటి నంవల్సరం మనం ఇవ్వడం అతను పుచ్చు రొడం ఆవారం ఉంది కనుక అడిగాడు” లే, కళ్ళు తుడుచుకో.” అని కూతురి కళ్ళు తుడిచి వంటవనితో జొరబడి

రుతూ. రాతి భోజనా లయినాక వోల్లో నెడు కుని ఖుర్చు చెప్పుకుంటున్నప్పుడు శాంతమ్మగారు రేడియో సంగతి ఎత్తింది.

“వాళ్ళ అదో రకం మనుషులమ్మా. నెంతాబ, పట్టుదలలు ఎక్కువ. ఆ ఇంట్లో, ఒక్క పూట కూడ ఉండలేకపోయాము. రాధ యిక్క డుండగా తను ఎంగిలి కంచం అయినా తీసుకుని ఎదగదు. అలాంటిది అక్కడ బండెడు రుచాలు ముందేసుకుని తోముతోంటే మాడలేకపోయాననుకో. పెళ్ళా వెధవ ఎట్టికొంప. నే వెళ్ళేసరికి రాధ ఇల్లంతా అలుకుతోంది. ఎక్కడో ఉన్న కాలవకెళ్ళి నీళ్ళన్నీ తెచ్చి పోసింది.

వంతయినా ఏమిటో మన పద్ధతులకి వాళ్ళ పద్ధతులకి చాల తేడా ఉంది.” అన్నాడు ప్రకాశం చికాగ్గా.

“దాగుందిరా. ఎల్లకాలం ఆ పల్లెటూరిలో పడుంటుందా ఏమిటి? రేపతనకి ఉద్యోగం అయితే ఏ బస్టికో వెళ్లి పోతారు. దానికేంగాని, ముందీ రేడియో వంగతి కనుక్కో. ఏదో అతనికి నచ్చిందీ కావలసివచ్చి ఇస్తే నయం కదూ.”

“నా చేతిలో ఒక్క కానీకూడ లేదమ్మా! ఏదెనిమిది నెలల నుండి కామాక్షికి ఎన్ని మందులు ఇంజక్షన్లు వాడవలసి వచ్చిందో చూస్తూనే ఉన్నావుగా. అక్క డున్నన్నాళ్ళ మందులకి వాళ్ళ నడిగితే బాగుండదని వెళ్ళేటప్పుడు ఇంకో వంద రూపాయలు చేతిలో వెట్టి పంపించాను. ఇంక ఇప్పుడు తాళ దబ్బెక్కడనుండి తేగలను.” అంటూ ప్రకాశం తన నిన్నవాయతని వెల్లడించేశాడు. అతని భార్య ఆ క్రిందటి నెలలోనే పురి టికి పుట్టింటకి వెళ్ళింది.

ఇంకా వాళ్ళు తనని గురించి డబ్బు కోసం తప్పని భర్తనలు పడుతూంటే “నా డగ్గరో రెండు వంద అన్నాయమ్మా పెల్లెలో వచ్చినవి. రెండువందల ఇంకో యాదై ఎక్కడైనా దొరికితే బాగుండును” అంది రాధ.

“వరేలే. కూతయ్యవే అడుగుదాం. మనకి వంట దాహం ఇచ్చివ్వుడు అందులో

ని రీ క్షణ

తగ్గించుకుంటాడు.” అంటూ నమస్కరణతో పోయినట్లు ప్రక్కకి తిరిగి పడుకుంది శాంతమ్మగారు.

ఆ తరువాత రెండు రోజులకే ప్రకాశం వాళ్ళకి డబ్బు పంపించాడు రేడియో కానుక్కొనునీ.

వో నెల్లాళ్ళు ఉండి రాధ అత్తవారింటకి వెళ్లిపోయింది. గదిలో బల్బుమీద రేడియో ఉంది ముచ్చటగా. ఆ సాయంత్రం ఏవో రికార్డులు వింటూ రాధ గదిలో ఉండగా భాస్కరం లోపలి కొచ్చాడు.

“చూశావా. రేడియోతో నీ కెంత కాల త్వేవమోను. నాది పేరేగాని అసలు ఆది నీ క్లావాలనే కొనిపించుకుంటావు.” అన్నాడు నవ్వుతూ రాధ కళ్ళల్లోకి చూస్తూ. రాధ మొఖం పక్కకు తిప్పుకుంది. అతనింకా ఏదో చెప్పబోయాడు. ఇంతలోనే కంచుగంటలా దుర్గాంబగారి కంఠం మ్రోగింది.

“అయ్యో. అయ్యో. ఎంత సిగ్గులేని తనమో. పట్టవగలు గదిలో దూరి ఏమిటా పరసాలు. శ్రీ ఇన్నాళ్లనుండి కానరాని చెస్తున్నాము కాని ఎన్నడూ ఎరగమమ్మా ఈ విడ్డూరం. అవును మరి. బస్టి పిల్ల, చదువుకున్న పిల్ల మాలా ఎలా ఉంటుంది? అందులో ఆ రేడియో ఒకటి కొనిచ్చాడుగా అన్నగారు. ఇంక ఇల్లా సంసారం

తక్కిరేల్లదు. ఇరవైనాలుగ్గంటలు దాంట్ రాలక్షేపం చేయొచ్చు”

రాధ రేడియో ఆపేసి ఇవతలికి వచ్చేసినా అవిడ దండకం సాగిస్తూనే ఉంది. ఆ రోజంతా రాధతో మాట్లాడలేదు. ఇంక అనాటినుండి మళ్ళీ ఎప్పుడూ రేడియో ముట్టుకోలేదు రాధ.

అంతకుముందు చేసిన ఉద్యోగ ప్రయత్నాలు ఫలించలేదనేమా, ఉప్పుట్లండి వోరోజు మళ్ళీ బస్టికి ప్రయాణం అయ్యాడు భాస్కరం. వెదుతూ వెదుతూ “డబ్బేవైనా ఉంటే యియ్యి.” అన్నాడు భార్యతో.

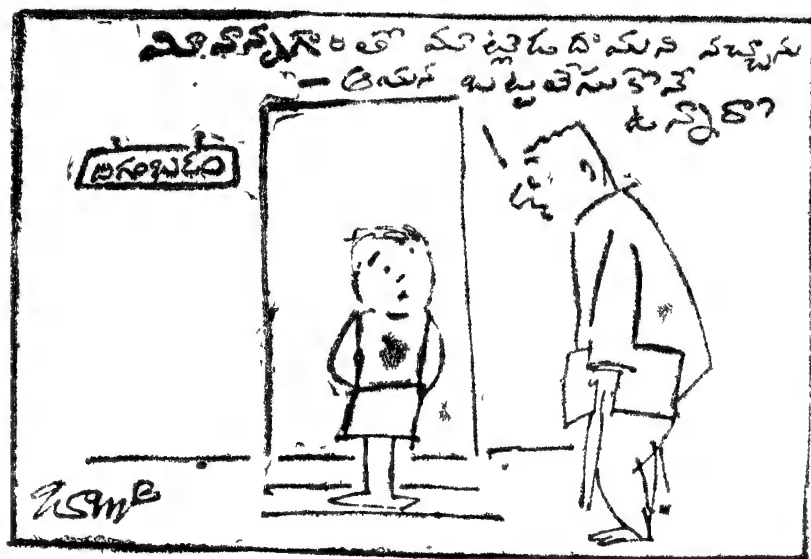
“నాదగ్గరేం లేదు” అంది రాధ నువ్వు నరిగా.

“ఏదవుముఖం పెట్టుకుని ఉత్త నేతులతో ఉయారయావా? నారే సంపాదన లేవ చూస్తూంటే నీ భర్తాన్ని ఎవడు పెడతాడనుకుంది మీ అమ్మ. తిండంటే మానాన్న పెడతాడు గాని పై భర్తలకైనా మీ అమ్మ ఇవ్వకపోతే ఎలా? ఉద్యోగం అయిందా? వెళ్ళి చేసుకోనమ్మా అంటే వినకుండా నా పాడకో గుదిబండని తగిల్చారు. నాన్న గారి నెంత డబ్బుని అడుగుతాను” అంటూ భార్యమీద విరుచుకు పడ్డాడు.

“ఏమడిగినా మీ కోసమే కాని నా కోసం కాదుగా. నాకొక్క తిండి భర్త తప్ప ఇంకేముంది? అదేదో ఇంట్లోనే జరిగిపోతోంది.” అంది, ఎంత సిగ్గుపొందుకుందామన్నా పొంగి వచ్చే పొరుషం, అభిమానం అవుకోలేక.

“వోర్కయ్. నమాధానాలు మ్రతం బాగా వచ్చు. వెళ్ళి చేసుకోకుండా లా చదివుంటే బాగా సంపాదించగలిగేదానివి. మీ బస్టి వేషా లిక్కడ పనికిరావు. వోరత్తకుండా అణిగి మణిగి ఉండగలిగితేనే ఈ ఇంట్లో ఉండు. లేకపోతే” ఆ వాక్యం పూర్తి చెయ్యకుండానే తలుపు తీసుకుని వెళ్ళిపోయాడు.

“లేకపోతే? ఏమిటి చేస్తారు? పుట్టింటకి పంపించేస్తారా? తన అవసరాలకి డబ్బు అందివ్వలేని నేనంటే ఆయన కెంత మతకన? తనకి ఉద్యోగం లేకపోతే మ్రతం

కట్టుకున్నందుకు భార్యని అభిమానించడానికి, ఆదరించడానికి అభ్యంతరం ఏమిటి? ఆదరించడానికి, అభిమానించడానికి అసలు భార్య కావాలని ఆయన ననుకుంటేగా. తను కొడుకు బాగుపడి జీవితంలో స్థిరపడాలనే స్వార్థంతో, ఆ ప్రయోజన సాధనకు నన్నో ఇంధనంగా ఉపయోగించ దలిచారు మా అత్తగారు మామగారు. ఈ పెళ్లివల్ల కొంత డబ్బు వచ్చే మార్గం అయినా దొరుకుతుందనే ఉద్దేశ్యంతో వారూ అందుకంగీకరించారు. అందుకే అడిగినప్పుడల్లా డబ్బు అందిస్తేనే నేనంటే ఆయన కంట అలును." అనుకుంటూ లోలోపలే కుమిలిపోయింది రాధ.

రోజులలాగే గడిచిపోతున్నాయి. సంక్రాంతి పండగ దగ్గరికి వచ్చింది. వోరోజు ప్రకాశం వచ్చాడు వాళ్ళని తీసుకెళ్ళడానికి. అంతకు ముందు దసరాకి, దీపావళికి భాస్కరం విళ్ళలేదు, రాధని ఎంపలేదు ఇంక సంక్రాంతికైనా వస్తుకుండా రావాలని ప్రకాశం మరీ మరీ బ్రతిమాలతూ వ్రాస్తే అంగీకరించాడు.

పెళ్ళయి తరువాత మొగటిసారి పండగకి తీసుకెళ్ళడం కదా. అందుకని అత్తగారిని, మామగారిని అందర్నీ ప్రయాణం అవమని వ్రాశాడు ప్రకాశం. అత్తవారిల్లలో నుంటున్న ఆడబడుచులు కూడ వాళ్ళ పిల్లలతో వచ్చారు ఆ రోజుకి. పెద్ద చిన్న కలిసి వో సాతికమంది పెళ్ళివారిలా బయలుదేరారు.

వో నది రిక్వాలలో దిగుతున్న విళ్ళందర్నీ చూసి విధిగుమ్మంలో నుండే మూతి ముడుచుకు వెళ్ళిపోయింది కామాక్షి. శాంతమ్మ గారు కూడ ఆశ్చర్యపోయినా అందర్నీ మర్యాదగా లోపలికి తీసుకు వెళ్ళింది.

వాళ్ళకి కాఫీలు, ఫలహారాలు, పిండి పంటలతో భోజనాలు. వీటితో ఎంతో హడావిడి పడిపోయింది శాంతమ్మగారు. తనకి శక్తిలేకపోయినా, చంటి పిల్లవాడితో కోడలు యిబ్బంది పడుతుందనీ, పైగా ఇంతమందికి చెయ్యమంటే ఏమైనా అనుకుంటుందనీ ఆమెకే పని చెప్పుకుండా

తనొక్కటే హైరాన పడుతూ పనులన్నీ వ్యాడు." అంది రాధకంక - పరీక్షగా చూస్తూ.

పండగవాడు ఎంటిపిల్ల దగ్గరనుండి, వచ్చినవాళ్ళందరికీ బట్టలు తెచ్చాడు ప్రకాశం. నలుగురితోబాటు భాస్కరాని కూడ సామాన్యమైన బట్టలే తెచ్చాడు. అప్పటికే మూడు పందలు దాకా అయింది బట్టలకి. తెలిసిన షాపు కాబట్టి అరుపు దొరికింది.

మొదట తీసుకున్నట్లే తీసుకుని తరువాత రాధని గదిలోకి పిలిచి ఆమె మొఖాన్ని నేసి కొట్టాడా బట్టలు భాస్కరం.

"నేనేం గతిలేక వచ్చాననుకున్నారా? కొత్తల్లాడిని. మొదటిసారి పండగకి తీసుకొచ్చి ఈ ముష్టి గుడ్డలా పెడతాడు మీ అన్నయ్య. అంత ఇచ్చుకోలేనప్పుడు అసలు మమ్మల్ని ప్రయాణం చెయ్యడం ఎందుకు? నన్ను నలుగురిలో చిన్నబుచ్చడానికా. పెళ్ళయింతరువాత నేనేనా డయినా మీ గడప తొక్కానా? అప్పి సార్లు పిలుస్తున్నారూ బాగుండదని వచ్చి వందుకు ఇదా మర్యాద?" అంటూ చెలి రేగిపోయాడు.

రాధ కళ్ళలో నీళ్ళు తిరిగాయి. "మీరు గొడవ చెయ్యకండి. నేను అమ్మకి చెప్పి ఇంకేదైనా తెప్పిస్తాను. నలుగురితో బాటు ఇప్పటికీ బట్టలు కట్టుకోండి." అంటూ ప్రాధేయపడింది.

"నలుగురితోపాటూ నాకూ యిచ్చారంటే మా అక్కయ్యలు యిప్పుడే వెక్కిరిస్తారు. నాకోసం ప్రత్యేకంగా ఏమిస్తున్నారో మీ అమ్మ నడిగిరా, అప్పుడు ఈ బట్టలు కట్టుకుంటా." అంటూ కుర్చీలో కూర్చున్నాడు సావకాశంగా.

రాధ చంటింటివేపు వెళ్ళింది తల్లికోసం. సావం ఆవిడించా అంటున్నవైలు నవరించుకుంటూ, ఎంగిళ్ళు ఎత్తుతూ అక్కడే ఉంది. కూతురి ముఖం చూస్తూనే ఏదో జరిగిందని వసిగట్టింది.

"బట్టలు వచ్చాయమ్మా మీ అత్తగారికి వాళ్ళకీను. మీ ఆయనేమంటు

న్నాడు." అంది రాధకంక - పరీక్షగా చూస్తూ.

"అందరి సంగతి నాకు తెలియదమ్మా! ఆయన మాత్రం బట్టలు అతి సామాన్యంగా ఉన్నాయంటూ గునుస్తున్నారు. అయినా ఇప్పు డింతమందిని తీసుకొచ్చి ఇంత ఖర్చు నెత్తినేసుకోకపోతే, ఆయనొక్కర్నీ పిలిచి సంతృప్తిపరుస్తే తీరిపోయేదిగా. మధ్య నేను నలిగిపోతున్నాను." అంది వచ్చే దుఃఖా న్నాపుకుంటూ.

"మర్యాదకయినా పిలవకపోతే ఎలా గమ్మా. పిలిచినందు కేదో వచ్చారు మరి. సోసి అన్నయ్యతో చెప్తా నుండు, అతన్ని బజారుకి తీసుకెళ్ళి కావలసినవి కొనిమ్మనమని. ముందయితే అరుపు దొరుకుతుంది కదా. తరువా తెలాగో తీర్చుకుంటాం" అంటూ ఆవిడ కొడుకుని పిలవడానికి వెళ్ళింది.

రాధ కేమిటో అన్నగారికి కనుపించా అంటేనే ముఖం చెల్లక గదిలోకి వెళ్ళి కూర్చుంది. అందు నిమిషాల తరువాత ప్రకాశమే గావగారిని పిలుస్తూ గదిలోకి వచ్చాడు.

"బజారుకి వెళ్దాం పదండి. నూటు గుడ్డలు మీ కెలాటివి వచ్చుతాయో తెలియక అందరితోపాటే పంచల చాపు తెచ్చాను. మీకు నచ్చినవి మీరేర కుందురు గాని రండి." అంటూ వెంటబెట్టుకుని తీసుకెళ్ళాడు.

అప్పటికి వియ్యపురాలువాళ్ళు వివరాలూ కూడ కొత్త బట్టలు కట్టుకోలేదు. "అదేమిటి వదిలగారూ, ఇంకా అలాగే ఉన్నారు. ఏదో మా శక్తికి తగినట్లు తెచ్చాం. మీకు నచ్చాయో లేదో మరి. అయినా మీ రవి కట్టుకుంటే మాకు తృప్తిగా ఉంటుంది." అంది శాంతమ్మ గారు.

"మా అందరి మాటకేంలేండి. కొత్తల్లాడు, వాడికైనా కాస్త మంచి బట్టలు తెచ్చారా." అంది పెద్దడబడుచు దీర్ఘాలు తీసుకుంటూ.

"అతని క్కానలసినని ఎంచుకోమని అబ్బాయి యిప్పుడే బజారుకి తీసు

కూర్చు. వాళ్ళు వో పది నిమిషాలలో వచ్చే ప్పారు. ఈతోగా మీరంతా కట్టుకోండి” అంటూ ఆవిడ లండన్న బలవంత పెడితే అంతా కొత్తబట్టల్లో ముస్తాబయ్యారు.

ఇంతలో ప్రకాశం వాళ్ళు రానే వచ్చారు. అతను చెల్లెల్ని చాటుకు పిలిచి “అతనికి నచ్చినవి పూర్తిగానే లేవుటమ్మా. డబ్బిస్తే అతనే కొనుక్కుంటాడు. ఎంత ఇచ్చుంటాడో అడుగు” అన్నాడు.

రాధ గదిలోకి వెళ్లేసరికి భర్త, అత్తగారూ అడబడులు, అంతా నవ్వుకుంటూ కబుర్లు చెప్పుకుంటున్నారు. రాధని చూసి అడబడులు,

“అదేమిటి రాధా! ప్రతిదీ నోరు తెరిచి అడుగుతేనే కాని తెలియదేమిటి మీవాళ్ళకి. వండగి సరదాగా వో సిల్కు నూటు ఖుట్టించాలని తెలియకపోయిందా. అయినా ఈ పూర్తి బుట్టమైన గుడ్డముక్కే దొరకలేదుట. వో నూరు రూపాయ లిమ్మను. ఈసారి పట్నం వెళ్ళినప్పుడు అక్కడ వెనుక్కుంటాడు....”

“అందుకే ఆ కొత్త వంచ కట్టేసు కోరా. వండగిపూట అల్లుడు కొత్త బట్టలు కట్టుకోలేదంటే వాళ్ళూ చిన్న బుచ్చుకుంటారు.” అని మరదల్ని తమ్ము డిచి హెచ్చరించి వెళ్ళిపోయింది.

ని రీ క్షణ

మళ్ళీ నూరు రూపాయలు తేవడం ఎంత కష్టమో గ్రహించినా, సిగ్గు, అభిమానం అన్నీ విడిచి తల్లితో ఆ విషయం చెప్పింది రాధ.

వండగి వెళ్ళిపోగానే వాళ్ళంతా ప్రయాణము అవుతూంటే చెల్లెల్నికో నెలరోజు లంచమని సంపీస్తానని అడిగాడు ప్రకాశం. “వాళ్ళు అంగీకరించారు.

హడావిడంతో అయిపోయాక విశ్రాంతిగా వడుకుంది. శాంతమ్మగారు వో సాయంత్రం రాధ తల్లి వచ్చుతో జేరింది నెమ్మదిగా.

“నా పెళ్ళయిందగ్గరనుండి నీ కంఠ అప్పు అయిందమ్మా” అంది ఉన్నట్టుండి.

ఆవిడ అప్యాయంగా కూతురు తల నిమిరుతూ, “ఏదో మొదట్లో మనం పెట్టాలని వాళ్ళు పుచ్చుకోవాలని ఉంటుందమ్మా కొంతమందికి. క్రమంగా వాళ్లే మారతారు. డబ్బు మాటకేం. నీకేం కష్టంగా లేదు కదూ తల్లి అక్కడ” అంది.

“కష్టం ఏముందమ్మా. ఏం లేదు. వారికేదో ఉద్యోగం దొరికితే వేరే వెళ్ళి పోతాం. అప్పు డింత డబ్బు ఇబ్బంది ఉండదు. నాకో ఇరవై రూపాయలు కావా లమ్మా. నేను కూడ ఏమిటో నీ ప్రాణాలు తీస్తున్నాను” అంది సిగ్గుతో నగం చచ్చి.

విజానికి అంతక్రితంసారి వెళ్ళినప్పుడు వీర సారే అన్నీ కాకుండా ఏ ఖర్చుకైనా ఉంటుందని, పది రూపాయలు ఆవిడ ఇయ్యబట్టి ఆ నాలుగైదు వెంట దాధకి పై ఖర్చులన్నీ జరిగిపోయాయి. లేకపోతే ఏ పదిహేను రోజులకైనా తల్లికి ఉత్సరం వ్రాయడానికి కార్డు ముక్కకి కూడా సంత యిబ్బంది పడిపోయేదో.

“అలాగేనమ్మా. వీరలు కూడ కావాలిస్తే ఇంకో రెండు తీసుకో. ఈమధ్య మీవాళ్లేమైనా కొన్నారా బట్టలు?” అంది.

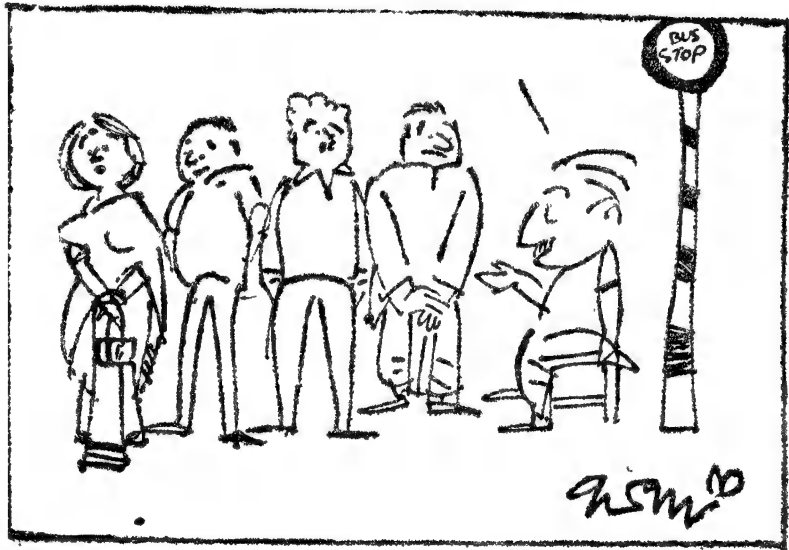
“లేదమ్మా. అయినా పెళ్ళికి ముందు నువ్వు కొన్నవే ఉన్నాయి.”

“అదేమిటే! ఇన్నీ వండగిలు వచ్చాయి కదా. ఒక్క వీరైనా పెట్ట లేదా.” అంది ఆవిడ విస్తుపోతూ. రాధ సిగ్గుతో తల వంచుకుంది.

వో పదిహేను రోజులుండి రాధ అత్తనా రింటికి ప్రయాణం అయింది. శాంతమ్మ గారు కూతురికో నాలుగు వీరలు తెప్పించి యిచ్చి, వో పాతిక రూపాయలు కూడ చేతిలో పెట్టింది. తల్లికి యిబ్బంది కలుగు తుందని తెలిసి కూడ రాధ నిరాకరించలేక పోయింది. ఆ ఏడు పంటలు కూడ పొడయిపోయాయి. ఒక్క కాని చేతిలోకి రాలేదు. అప్పటిదాకా చేసిన అప్పు మాత్రం వో వెయ్యి రూపాయలు పైగా ఉంది.

ఇంకో నెళ్ళాలండమని తల్లి బలవంతం చేసింది కాని రాధకే ఎలాగో అనిపించింది. దానికి తోడు ఇంట్లో వాతావరణం కూడ మారుతోన్నట్లు నీసింది. ప్రకాశం మునుపటంత అప్యాయతగా ఉండడంలేదు. అందులోనూ రాధ అత్తవారి సంగతి ఎత్తుతేనే అతనికి ఏవగంపు కలుగుతోంది. నిజమే మరి! మర్యాద యిచ్చి మర్యాద పుచ్చుకోడం తెలియని మనుష్యులు. వాళ్ళ కోసం రాధ బాధపడి లాభంలేదు.

అత్తగారు డబ్బంతా రాధకి పెట్టే స్తోందని, ఇంక మనకేమీ మిగలదని— వో కొత్త బాచం కామాక్సిలో కలిగినట్లు రాధ పసిగట్టింది. అయినా ఏమీ చేయ గలిగే స్థితిలో లేదు. కాని మనస్సంతా

“కూర్చోదానికి ఇది తెచ్చు సోతే ఎలా? ... ఇస్తుకోసం మంచోని మంచోని కాళ్ళు పీటుతాయి మరి!”

కలతవారిపోయింది. అలాగే వ్రయాణం అయి అత్తవారింటికి వెళ్లిపోయింది.

వెళ్ళడం వెళ్ళడం ఒక సంవత్సరం దాకా మళ్ళీ పుట్టింటికి రాలేదు. అంటే మళ్ళీ సంక్రాంతికి వచ్చింది. అప్పటికి కూడ భాస్కరానికి ఉద్యోగం దొరకలేదు. అసలతను చేస్తున్న వ్రయాణా లేమిటో రాధకి తెలియదు. వారంరోజు లింట్లో ఉంటే లేండు వెలలు బస్తీలో గడిపి వచ్చేవాడు. వెళ్ళి వచ్చుడల్లా రాధని డబ్బు అడగడం తను లేదనడం, ఆమెని నాలుగు తిట్టి అతను వెళ్ళిపోవడం మామూలయిపోయింది. రాధ ఏదైనా దామకుని లేదంటోందని అనుకునేవాడేమో, లేదని చెప్పినా ఆమెకు మమ్మక మళ్ళీ మళ్ళీ అడుగుతూనే ఉండేవాడు.

"ఎప్పుడూ డబ్బు లేదంటావు. నీకు స్నోలు, పొడర్నా ఎక్కువ్వింది నమ్మ న్నాయి." అని నిలదీశాడోనాడు.

"నేను స్నో, పొడరు మానేసి చాల కాలమయింది. తలకి నూనె, వంటికి నిబ్బు ఇవి ముఖ్యవనరాలు కదా. వాటి విషయం కూడ మీరు పట్టించుకోడం లేదు. అందుకే అమ్మ యిచ్చిన వది రూపాయలు మీ కివ్వకుండా దాచు కున్నాను" అంది.

"ఉహూ. వది రూపాయలు దాచిన దానిని ఎంత డబ్బయినా దాచగలవు. ఒక బబర్లం అడిగిన దానిని ఎన్ని అబద్ధాలున్నా అడగలవు. ఛీ, కట్టుకున్న మొగుడ్ని కూడ మోసంచేసే నువ్వువో అడదానివేనా" అంటూ చిక్కారం చేస్తూ గదిలో నుండి వెళ్ళిపోయాడు.

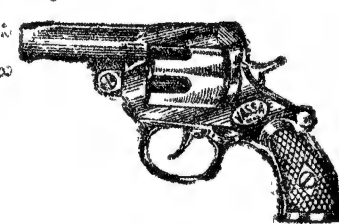
అతను పూళ్లో ఉన్న వ్రారం రోజులైనా సరదాగా ఉండేవాడు కాదు. ఎందుకో అందుకు చికాకుపడ్డం, కేకలెయ్యడం, అఖిరికి మధ్య మధ్య చెయ్యి చేసుకోవడం దాకా వచ్చింది. రాధ కెందుకో - అతను యింటికి రాకుండా టౌనులోనే ఉండిపోతే బావుండు ననిపించేది ఒక్కోసారి. తాని భర్త తన్ని నిండ్ల్యం చేస్తున్నా, అతనిలో ఎలా సైనిక పరివర్తన తనివట్ట తన వాడగా

చేసుకోవలసిన బాధ్యత తనదేనని మధ్య కల్పించి వెళ్ళాందేది దుర్గాంబగారు. మధ్య గుర్తు వస్తుండేది. ఆ పూళ్లో వాటిలో నిజానిజాలు కూడా ఆలోచించే ఉండి అనేమీ పొధించలేదు. అక్కడి వాతా కుండా బాధ్యని గొడ్డుని బాదినట్లు బాడే వరణం అలాంటిది. కొడుకు సంగతి తెలి వాడు అతను. అనిడకి అదేం ఆనందమో నుండి కూడ, అతను పూరునుండి వచ్చే మరి, అప్పటితో తప్పివడి పూరుకునేది. సరికి కొడలిమీద ఉన్ననీ లేనినీ బోలెడు (నశేషం)

50 సంవత్సరముల వ్యాపారము

దృఢమైన వస్త్రా పిస్టల్ (Regd)

అన్ని సార్లు అవసరంలేదు. నాలుకములకు, పిం చులకు మరియు అత్యంత రక్షణకు మీ పిస్టల్ వారి ఉపయోగ కరమైనది.

రివిల్ వీఫ్ 6 పొల్లు రు. 25/-
రివిల్ వీఫ్ 50 పొల్లు రు. 25/-
లైక్-లైక్ గ్యారంటీ గాది. 50 పొల్లు ఉచితం. 6 పొల్లు పిస్టల్కు ప్రతి 100 పొల్లుకు రు. 10/- అదనం. 50 పొల్లు పిస్టల్కు ప్రతి 100 పొల్లుకు రు. 4/- అదనం. రెడకోట్ రు. 15/- పొస్టేజీ మరియు ప్యాకింగ్ ఉచితం. ఇంగ్లీషులో మాత్రమే వ్రాయవలెను.

VASA WATCH CO,

163, (AM) Bhuleshwar, Bombay-2.

నిరాశ చెందవద్దు

దాంపత్య జీవితంలోని బలహీనతగూర్చి మీరు వింతపడవదు

జీవన సైన్సెస్

రుచియైన ఆయుర్వేదటానిక్. ఉత్తమగుణములుగలది. కోల్పోయిన శక్తిని చేకూర్చి మీ దాంపత్య జీవితాన్ని ఆనందమయం చేస్తుంది. స్త్రీలు ప్రసవనంతరం "జీవన సైన్సెస్" సేవించిన, యౌవనులుగా మారుదురు.

ఎక్కువ ఫలితానికి:-
 రెండువారాల మంచిది - కాలవినంత దేహ వ్యాయామము చేయవలెను - గుడ్లు వాడరాదు.
ముఖ్య గమనిక :- జీవన సైన్సెస్ మీ దేహాన్ని తొందరగా పోషించు శక్తిగలది నాటిట్లు మీరు వారములు సేవించిన తర్వాత ఒక వారంరోజులు మానివేయుట వారి అవసరం. లేనియెడల లాభం లేదు. లేక దాంపత్య వాంఛ అధికమగును. ఆరోగ్యం, బలం చేకూరినవెంటనే మానివేయవలెను. 450 గ్రాముల ప్యాకింగ్ లోని ధర రు. 10/-

అమృత లేపనం (పురుషులకు మాత్రము)

దాంపత్య జీవితములో లోపమైన లేక జీర్ణించిన అన్ని రకాల బలహీనతలకు శక్తివంతమైన ఔషధము. (సై పూతకు మాత్రము) 25 M.L.L. పీస్ 1 కి ధర రు. 10/- విశేషం. ఉచిత కరెస్పాండెన్సు వ్రాయండి ఉత్తరములు ఇంగ్లీషులో వ్రాయవలెను. అన్ని ఆర్డర్లలోపాలు ఔషధము ధరలో వగల వంచవలెను. చిగతముల మునుకు వి. పి. సి. సంవత్సరము ప్యాకింగు పాతిముల ప్యాకింగ్ లో ఛార్జీలు అదనం.

Orders 101

Jeevamritham Oushadha Sala,

CALICUT - 1. (S. India)

Chief Physician: Dr. K. N. RAMDAS Phone 2419 & 3607

గమనిక :- ఆంధ్ర, మధ్య ప్రదేశ్ మరియు ఒరిస్సాలోని అన్ని ముఖ్య వైద్యులనుండి పోస్ట్ పోస్టు లాభాలు, విరమణకు, వివిధ వలకు వ్రాయండి.

.....స్వమించండి సారీ.....
నేమం ఈ గోళానికి కొల్లేనండీ!

శిగోళాల లాగి జీవము కథ

-డాక్టర్.

యీవనూ ప్రాణులూ అన్నవి భూమి మీదేనా ఇతర ఖగోళాలలో ఎక్కడైనా ఉన్నాయో? అన్న ప్రశ్న చిరకాలమునాటిది. భారతీయులు “అనంతకోటి బ్రహ్మాండాలున్నాయి” అని రాసేసినా, ‘నక్షత్రాలు అనంతకోటి ఉన్నా’యన్న భావ ప్రవచనము లాగే అది అవలోకనముమీద నాధారపడి నదికాదు. వైజ్ఞానికులు భూమికాక తక్కిన ఖగోళాలలో జీవమున్నదా అని చేసిన జిజ్ఞాసలో వారికి మొదటి సాధనము దూరదర్శని. అంగారక గ్రహములలో ద్రవ మండలాల దగ్గరా చుట్టుచుట్టూ జాడల్లాగ గోచరించాయటా! అవి ఆ గ్రహ నివాసులు పండించే పంటలంటూ వైజ్ఞానికులు ఏవో కథలు అల్లేరు.

టెలిస్కోపు తరువాత గ్రహాల ఉపరితలము యొక్క ఉష్ణతాజ్ఞానము సాధ్యపడింది. భూమిమీది ప్రాణులన్నీ 80° ఫారెన్ హిట్ నుంచి 115° వరకూ ఉన్నాయనుకుంటే, ఈ ఉష్ణత ఎక్కడా ఉన్నట్టు కనబడలేదు. కనక భూమిమీదవున్న రకపు జీవములు ఇంకెక్కడా లేననుకున్నారు.

రసాయన శాస్త్రజ్ఞులు జీవ వదార్థములో ఆక్సిజనూ హైడ్రోజనూ కర్బనమూ ఉంటున్నాయని గుర్తించారూ, మనకు

కనబడే నక్షత్రాలలో ఉష్ణోగ్రత చాలా హెచ్చుగా ఉండడముతో ఈ రకపు చేరికలు ఆ వాతావరణాలలో ఉండడానికి వీలే లేదన్నారు. ఒక్క భూమిమీదే ఉంటూన్న జీవముమీదా, మానవుడిమీదా విశ్వానికి మమతే లేదనీ, మానవుడు అదృశ్యమై పోయినా విశ్వానికి అతని ప్రవయము ఏమిన్నీ లేనట్టే కానవస్తూన్నదనీ అనేశారు.

భూమికి చేరువగావున్న గ్రహముల పరిశీలనమాత్రము దాని దారినది సాగింది. జీవము అనగా ఏమిటో నిర్వచించడము కష్టమేగాని, అది ‘పెద్ద పేద్ద అణువు’ (Molecules) లలో జరిగే రాసాయనిక క్రియ అన్నారు కొందరు. కోడిగుడ్డు సొనయొక్క ఒక అణువులో 1428 కర్బన పరమాణువులూ, 2244 హైడ్రోజను పరమాణువులూ, 364 నత్రజని పరమాణువులూ, 462 ఆక్సిజను పరమాణువులూ, 14 గంధక పరమాణువులూ ఉన్నాయట. జీవము అనగానే కర్బన పరమాణువూ, దాని చుట్టూ పెరిగిపోయిన పరమాణు అల్లికలూ సిద్ధమవుతున్నాయి. ఇది జీవకణ నిర్మాణము నంగతి. ఇక జీవ ప్రవర్తనానికి కావలసినది ఆక్సిజను. ఈ పరిస్థితులు ఇతర ఖగోళాలలో ఉన్నాయా అని ప్రశ్న.

కర్బనముతో ఏర్పడ్డ పెద్ద అణువులు

అంగారకాణువులు (Organic Molecules) — ఇతర గ్రహాలలో ఉన్నాయా అని చూస్తే, అది ప్రాతిపదిక కావచ్చును తరువాతి జీవాన్వేషణకు. గురుడి మీదా, శని, యురేనస్, నెప్ట్యూన్ లమీదా అమ్మోనియా సముద్రాలూ, ‘మిథేను’ వాయువు ఉన్నాయట. ఇవీ మరికొన్ని పదార్థాలూ (సిటి ఆవిరి, కార్బన్ డైఆక్సైడు వంటివి) చేరిన మిశ్రమములొంచి రకరకాలుగా విద్యుత్తును ప్రవహింపజేసి, విశ్వవిద్యాలయాల పరిశోధకులు ప్రాటి పును పోలిన అణువుల్ని సృష్టించారు. ఇలాటి పరిస్థితులే ఆయా గ్రహాలలో ఏర్పడవచ్చును గనక ఆ గ్రహములలో జీవము ఉండడము అసంభవము కాదంటున్నారు రాసాయనికులు.

ఎగిరే సౌరర్శ సంఘటనము ఇతర గ్రహవాసులను గురించిన ఆలోచనని రేపిందిగాని, విశ్వ మయాఖ (Cosmic Rays) పరిశోధకులు వదలిన బెటానులేకాని వేరు కాదన్న జ్ఞానముతో ఈ కల్లోలము అణిగి పోయింది.

మన సూర్య కుటుంబ గ్రహములలో అంగారకుడికి, గురుడికి వధుమ ఉండిన గ్రహము ఒకటి పేలి ముక్కలైపోయిందనీ, ఆ ముక్కలు సూర్యుడి చుట్టూ తిరుగుతూ భూమికి చేరువగా వచ్చినప్పుడు భూమి వైపు పడిపోతాయనీ అంటారు. అవే ఉల్కలు. ఇవి రాతి సంబంధాలూ, ఇనుము సంబంధాలూ కూడా ఉన్నాయి. సిటిని వగలగొట్టి పరిశోధిస్తే ఏక కణ జీవముల అవశేషములు అమితంగా లభించాయి! అంటే భూమిమీదనే కాకుండా ఇంకొకచోట, భూమిమీదవున్న ఏక కణ జీవములవంటివి ఏర్పడినవన్నమాటే. ఆ ఉల్కలను అరగదీసిన రజమును — డాక్టరు సూక్ష్మజీవులను పంచడానికని తయారుచేసే—అహార ద్రవములోచేసి ఉంచితే మెలి బెట్టిన పుడకల్లాంటి జీవకణాలు తయారయాయి. వైరసు అనే నిర్జీవ స్ఫటిక వదార్థము జీవద్రవాలలోచేస్తే పెరిగేటట్టే నన్ను మాటా కొందరు అనుభవజ్ఞులగు వైజ్ఞానికులన్నారటా, “భూమిమీద తొలిజీవము

ప్రారంభమవుతూండిన కాటమిలో ఆ జీవ కళాలు కూడా అంతరిక్షములో ఏర్పడి ఉండవచ్చును." అని.

శాంతికళాస్రజ్ఞులు "ఇతర గోళాలతో జీవమేకాదు, మనకన్నా తెలివైనవారుఉన్నారనే అంటున్నారు. వారు మన భూమిని గురించి ఏమీ పట్టించుకోకపోవడానికి కారణము మన సూర్యుడు పొలపుంత అనబడే మన నక్షత్ర విశ్వములో ఒక మూలకి ఉండడము కావచ్చని కొందరంటారు. మానవుడు ఈ భూమిమీద పొడచూపనినాటి నుదూర భూతకాలములో వారు వచ్చి వెళ్లిపోయే ఉండవచ్చు నంటారు కొందరు. వారి ప్రపంచాలు మనకి కనబడవేమీ అని అడిగితే, మన భూమి సూర్యుడి చుట్టూలాగే వారి ప్రపంచాలూ ఏ నక్షత్రము చుట్టూరానో తిరుగుతున్నాయీ, ఆ నక్షత్రము కాంతి వారి ప్రపంచముమీదపడి, మళ్ళీ మనదాకా రాలేదుగదా అంటున్నారు.

ఆ ఖగోళవాసులే మనకంటే తెలివైనవారైతే వారు రేడియో ప్రసారాలు చేస్తూండాలిగదా, ఆ ప్రసారాలను మనము పట్టుకోవాలి అని యత్నిస్తూ రేడియో శాస్త్రజ్ఞులు 'మేనరు' లనే అతి సున్నిత సాధనాన్ని, దాన్ని జోడించిన రాడారు యంత్రాన్ని అంతరిక్షములో సూర్యుణ్ణి పోలిన నక్షత్రాలవైపు తిప్పి అటువైపునుంచి వచ్చే సిగ్నలును రికార్డు చేస్తున్నారు. ఆ రికార్డును, భాషా చిహ్నాలను గుర్తించాలని పరిశీలిస్తున్నారు. అంటే మళ్ళీ మళ్ళీ వచ్చే వంపులూ, గీట్లూ ఉన్నాయా అని శోధిస్తున్నారు.

ఏరంతా వేరి ఖగోళాలలోవున్న ప్రాణులతో ఉత్తర వత్సరాలూ జరిపేస్తూంటే మానవులు అక్కడికి వెళ్లాలిగదా, మానవుణ్ణి అతి శీతల వాతావరణంలో 'ఘనీభవింపజేసి' రాకెట్లలో అక్కడికి పంపేకాలము వస్తుందీ, ఆ సన్నివేశానికి తయారవుదామని డాక్టర్లు ప్రాణులను ఘనీభవింపజేసి మళ్ళీ పునర్జీవింపజేసి "కుంభకర్మ" ప్ని దను కలిగించే యత్నాలు చేస్తున్నారు. వారికి జయము కలుగునుగాక. ●

ఇదిగో కాలేట్ వారి ... బ్రిష్క టూత్ పేస్టు

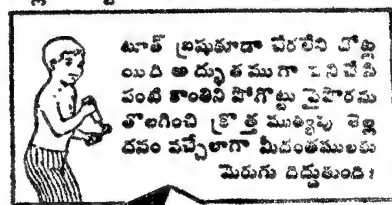
విరివియైన నురుగుతో పళ్లుతో మునుసి క్రొత్త ముత్యపు తెల్లదనం పొందండి!

ఇదిగో కాలేట్ బ్రిష్క - క్రొత్తమైన దంతరావన మార్గమును ఉత్పత్తి చెయ్యడంలో ప్రపంచ మంతటా గొప్ప అనుభవము గడించిన సంస్థ అందించు క్రొత్త టూత్ పేస్టు.

అరోగ్యవంతమైన జీవనానికి వక్ర అత్యంత పరిశ్రమగా ఉండాలి, మీ చిరు నవ్వును శోభాయమానం చెయ్యడానికి అద్భుతమైన ముత్యపు తెలుపును కూర్చాలి మీ దంత వైద్యుడు మీకు చెబుతాడు. మరి, శుభ్రమైన దంతముల కోసం ప్రత్యేకముగా కాలేట్ బ్రిష్కలో బ్రష్తో తోముకోవడమే.

వరిపూర్వముగా మీ దంతములను శుభ్ర పరచు

కోవడానికి కాలేట్ బ్రిష్క యొక్క డెరుమా రొచ్చుకొని పోయే విరివియైన పురుగును కాస్తయి పక్కటల్లో కనిపెట్టారు. ఇది సాటిలేనిది!

అద్భుతమైన క్రొత్త ప్రకారం పరిమళాన్ని ఆనందించండి. కాలేట్ బ్రిష్కలో టూత్ పేస్టు కోసం!

CBTP.G.1 TEL.

విష్మయకాండ జ్వల

“బ్రాహ్మ ! ఒక్కసారిటు చూడు, నా గూఢచారి అందంగా ఉందో” ఉత్సాహంగా ఆరిచింది అపర్ణ.

రాజగోపాల్ తలెత్తి చూశాడు. మున్నగా ఇంతెత్తు ఉన్నగూడు పడిపోకుండా వదులుగా చాలు బయటికి తీస్తోంది. తన గూడు సంక చూశాడు. ఇప్పటి కెన్నిసార్లు కట్టాడో. ఏమిటో ఒక్కసారి విలవడు. ఒక్కసారి కుదిరినా తడి ఇంకమీద అప్పడాలలా ఉన్న ఆరవెలి ముదలు అవచ్చాంగా ఉంటాయి. కోపంగా మొహం మాడ్చు తున్నాడు. బావ సమాధానం చెప్పకపోవటంతో తలెత్తిన అపర్ణ చిందరవందరయి అతని గూడు చూసి “ఓక్ ! నీ దింకా పూర్తి బానేలేదు. నాది చూడొచ్చి!”

మరుగ్గా చూశాడు గోపాల్. “గోపేలే! మా ఇండులో ఉన్నాయి తెలివితేటలు లెలాగయి న్నవేం.”

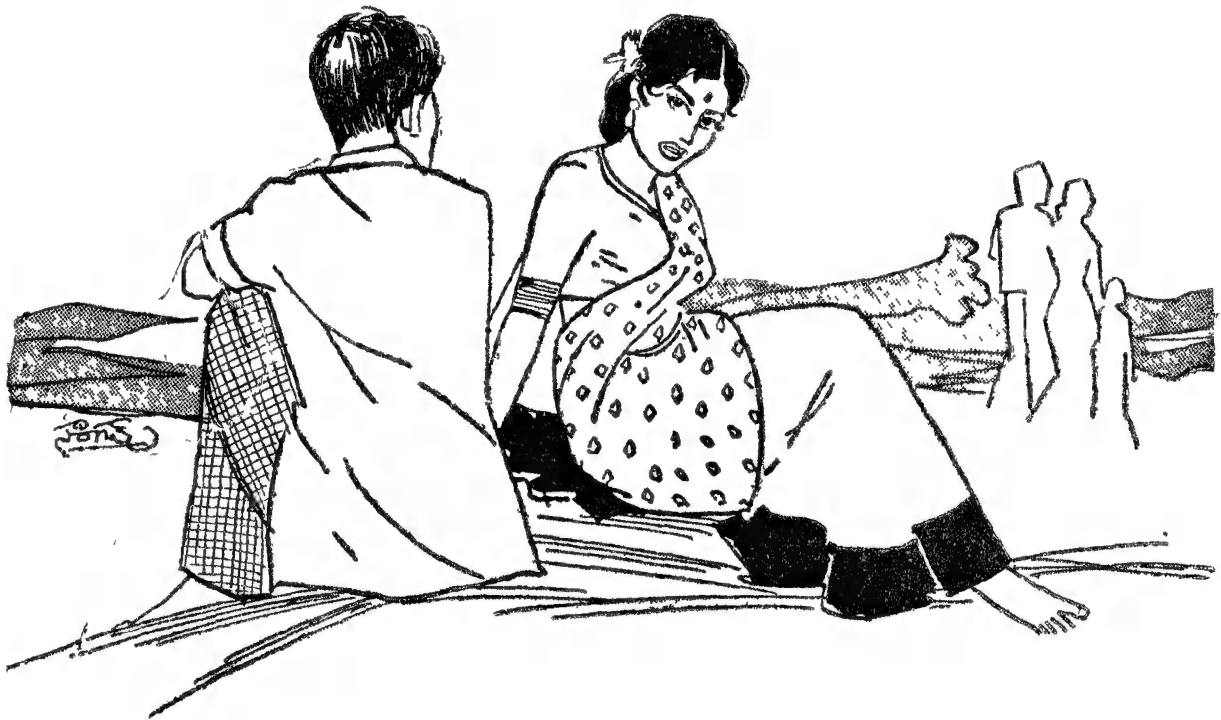
“ఐంకెండులో లేవేం పానం ! నీకు మల్లే పున్నకాలు ముందేనుకు బట్టి పట్ట ఉంటోనా?” వెక్కిరింపుగా అన్న అపర్ణ. చూటలు కోతికి కల్లు పోసివట్లయ్యాయి. విసురుగా లేచి “అవసరంగా వాగవంటే నానేత తప్పులు తింటావు జాగరత్—ఏదీ!

ఇప్పుడు చెప్పు నీ ఇసుకగూడు ఎంతందంగా ఉందో.” గోపాల్ కాళ్ళు తగిలిన ఇసుక గూడు కన్నెపిల్ల తియ్యని కలలా చెదిరి పోయి ఉంది. అంత క్షణం క్రితం వరకూ ఎంతో కష్టపడి చేర్చిన ఆ గూడు అలా తన ఏ తప్పు లేకుండానే కూలిపోవడం చూచి కళ్ళు చెమర్చినా ఉక్రోశంతో, కసితో మెరుస్తున్న బావ కళ్ళు చూసి మాట్లాడ్డానికి మాత్రం నోరు రాలేదు.

“అయింది అమ్మాయి పెళ్లి—లేకపోతే ఒళ్ళు పొగుగా వాగుతోంది” అంటూ విసవిన వడిచిపోయే బావ వంటే కళ్ళార్చ కుండా చూసింది. తప్పు తనదే అయినా కూడా బావకి ఎందు కంత ఉక్రోశం, కోపం ఎస్కాంగా అపర్ణ కర్దంకాలేదు. తనకంటే ఆరేళ్ళు పెద్దవాడయినా బావె వుడూ ప్రతి ఆటలోనూ వోడిపోతూనే ఉంటాడు. చివరికి కోమటి దివాలాలో దివాలా తీసినా తన్ని బావ బాదిపోతాడు. తొమ్మిదోక్కాసు చదువుకుంటాన్న బావ కెండుకంత ‘ఉడుకుమోతనమో’ పానం అర్దంకాలేదు ఎనిమిదేళ్ళ అపర్ణకి. ఎప్పుడూ తనే వోడిపోయినా అనతలివాడికి నాలు గంటించి మరీ వాడు వోటని ఒప్పు

టనేట్లు చేసిపోతాడు. బావ ఈ వక్ర వరా క్రమంలోని అంతర్యం బుద్ధి వికసించని ఎనిమిదేళ్ళ అపర్ణ కంటబట్టక పోనమ్మ ! కాని మనస్సు వికసించిన ఇవరసయ్యేళ్ళ అపర్ణ కెండు కర్దంకాదు ?

“ఆరే మాన్తుండగానే నన్నేళ్ళు గడిచి పోయాయి” అనుకుంది అపర్ణ బావ నంబరు ఫస్టు క్లాసులో తనివితీరా చూస్తూ. ఆ నంబరు నమనరించే గొలుసుకట్టులా ఎన్నో జ్ఞాపకాలు ఎదురు నిలిచాయి. చిన్నతనపు జ్ఞాపకాలు సన్నజాజి వరిమళంలా ఎదుగు తున్న కన్నెపిల్ల చూడయంతో వెన్నెలలే నింపాయి. ఆ విరివిన వెన్నెలలో బావ మంకుతనం కావీ, మంకరబుద్ధులు కావీ కని పించలేదు. తోచిందల్లా ఒక్కటే, పాడుగ్గా తీవిగా ఉన్న బావ నిగ్గహం, మనసుకు మనిషికి ముచ్చటయిన అకారం యిచ్చి, నేర్పుకున్న విజ్ఞానానికి, అలవర్చుకున్న సంస్కారానికి రూపండా నిలిచే ఆ ‘డిగ్రీ.’ మర్నాడు “ఫస్టు వామ్మలోనే స్కూలు పైనలు పాసయ్యందే మొద్దమ్మాయి” అంటూ చిన్నతనంలో లాగానే దెవి మెలి పెద్దన్న మరుగుజ్జాలా ఉన్న బావని చూసి

“బావే ఎదగలేదు” అనుకుంది వయస్సుకి మించిన ఎక్కుకు వెళ్లిన అవర్క. ఆ సాయంత్రం “అవూ! అవ్ ! ఓ అవ్వమ్మా! ఏనిమా కెల్లాం వదమ్మా” అంటూ తన గదిలో కొచ్చిన బావని చూసి “అలా పిలిచకు బావా చిరాకు నాకు.” అంది.

“వోహా—నాణాడు, మోకూ బావ బొచ్చింది”

“ఇందులో మోకేముంది బావా—నాదేముంత పెద్ద పేరిని—అర్థంలేకుండా ఎందుకా ‘షార్టు కట్స్’. అందంగా పూర్తి పేరుతో పిలివరాదా” నమ్మదిగానే అంది అవ్వటికి ! “వో—అయాన్ పో—ఏం జేస్తాం, మేముంటే నాజాకు వాళ్లం కాదు—అయినా నేన్నాయిష్టం వచ్చినట్లు పిలుస్తా! ఇష్టముంటే వలుకు, లేకపోతే మానేయ్!” ఊం వెంటారంగా జేపురించిన ముఖంలో అంటుంటే “వ్వ ! నిజంగానే బావ ఎదగ లేదు” అనుకుంది పాపం పిచ్చిపిల్ల !

* * *

రెండేళ్లు గ్రువన తిరిగాయి పోస్టు గ్రామ్యయేటయి వచ్చాడు రాజగోపాల్ ! “ఫర్దర్ ప్రోగం ఏమిటి బావా. ఏ. హెచ్. డి. చేస్తావా” అన్న అవర్క మాటకి

“ఉహూనా కా ఉద్దే త్వం లేదు. మొద మెక్కు డయినా జాబ్ చూసుకుని తరువాలేదయినా కాంపటేటివ్ ఎగ్జామినేషన్ కి వెళ్లాం మంది అవూ!” అన్నాడు రాజా ఎప్పటి లాగానే ఏదాది తిరక్కుండా ఆసీనరు హోదాలో అడుగుబెట్టిన అల్లుణ్ణి చూసి మురిపిపోతూ “ఆ మూడు ముళ్ళూ కానిచ్చేయ్ కూడదూ” అన్నాడు అవర్క తండ్రి. “తొందరేముంది మామయ్యా—అవు అయినా పూరికే ఏం లేదుకదా. నాకేంకా ప్రైవేట్ గో గ్రూ ఉంటాయ్. అది పూర్తయేటప్పటికి అప్పు కూడా డిగ్రీ పుచ్చు కుంటుంది.” అన్నాడు రాజగోపాల్—పెళ్లి పేరట వదువు కడువడ్డాడేమో ననుకున్న బావ అలా అనేప్పటికి పొంగి పోయింది అవర్క. “ఈ మంచితనం ముందున్న మంకుతనం కేవలం మైనం లాంటిది, ప్రేమ అనే దీపతిని వెడివి, కయినా కరిగిపోదా” అనుకుండా వెలిరి పిల్ల !

ప్రైవేటుగా అనంతరం తిరిగి ఆ పూజోనే పోస్టింగు అయింది. పూజో

అడుగుపెట్టానే “ముహూర్తం పెట్టింట్ల మోమయ్యా....” అన్నాడు.

“బి లుస్సీలో క్లాస్సింగిరి ఎమ్మెస్సీలో చేరిందిరా. ఇంకెంత ఒక్క సంవత్సరం. ఇన్నాళ్ళూ ఆగాము. ఈ కాస్తా పూర్తి కావీయ్” అన్నాడాయన. రాజగోపాల్ కళ్ళు కోవంతో ఎరుపెక్కాయి. “నాతో చెప్పకుండా ఎందుకు జేర్చింవారు ?”

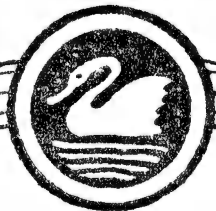
“అదేమిటా. డిగ్రీ కోర్సు పూర్తి చేయించమని మన్నే అంటావాయ్. పరే దీనికి మాత్రం అడ్మిన్స్ట్రా అన్నట్లు చేరింది” ఆయన తెల్లబోయాడు.

“చదివింది వాల్లేదా—ఎన్ని చదివినా నేనేదేముంది—తిరిగి పెళ్లాడటమూ—” అవర్క మనసు చివుక్కుమంది. ఎంత తేలికగా మాట్లాడ్తున్నాడు బావ ! ఇలా మూగ్లాడే బావేనా అంత వదువు చదివింది ? ఇంత పెద్ద వదవితో ఉంది ? అందరిలో అంత ఎంచూరయ్యుతంగా మెసిలేది ? మనస్సుని ముప్ప నల్లతెర తొంగవేలేదు—

రాజ సాయంత్రం ఏవేవో ప్రోగము వేశాడు. అన్యమనస్కంగానే లేచింది అవర్క నిరాదంబరంగానే అయినా పండువు

‘అంధసవిత్రి వారపత్రిక’లో ప్రచురించు ఇండియన్ ఇంక్ తో వేసిన కాగితములు మాత్రమే పంపాలి. పాఠావళిగా 4" X 2", 4" X 4" చిత్రాలు పత్రికలో పడుతూ ఉంటాయి. పం||

మోషంబిలో
ఆనందం
ఆరోగ్యం

శివన్ బ్రౌండ్ వారి
ప్రొడక్టు
ప్రచియంతటాను
కంసం||లుగా
ప్రశిద్ధి చెందినవి

- ఫ్రూట్స్
- ఆరంజిస్ షావ్
- వెమన్ షావ్
- పైనాపుల్ షావ్
- మ్యాంగో షావ్
- స్ట్రాప్ ఫ్రూట్
- స్ట్రాప్ సిరప్
- సరసబరిల్లా సిరప్
- ఆరంజి సిరప్
- పైనాపుల్ సిరప్
- మ్యాంగో పలు
- మ్యాంగో స్ట్రెస్

తయారుచేయువారు

యండియా
డైనిరిగ్ యిండస్ట్రీస్
నిజయవాడ-3

పిచ్చుకగొడు

బొమ్మలా అలంకరించుకు వచ్చిన అవర్సని వో క్షణం వరకాయించి చూశాడు రాజు. “ఉహూ—నాకు వచ్చలేదు.”

“చిన్నపిల్లలా ఆ రెండు జడ లేమిటి? ముఖాన ప్లీరటీ కుంకుమకి మారుగా ఆ పేస్టు పులుముకోడ మేమిటి? జబ్బులు కనిపిస్తూ ఆ జాకెట్టుమిటి? వెళ్ళి మార్చుకురా” వియంతలా అజ్ఞాపిస్తున్న అతన్ని మామూ నోట మాట రాలేదు.

“బావా! నాకూ ఆలోచన, అభిరుచి ఉంది. అంత లేనిగా తీసెయ్యకు—” దెబ్బతిన్న హృదయం అడిగింది.

“వో అచ్చు చదువుకున్న ఆడదానిలా మాట్లాడున్నావే! అదంతా నాకు పట్టదు. నాకు నవ్వలేదంటున్నా మార్చుకురా.”

“ఇందులో చదువుకోడం చదువుకోకపోడం ప్రవర్తి లేదు. నీరు తృప్తి కల్గేట్లు ప్రవర్తించడం నాకు సంతోష కరమే కావచ్చు. కాని అంతనూత్రాన బొమ్మగా మార్చాలనుకోడం మాత్రం” జాధగా అగిపోయింది.

“నీ ఉపన్యాసాలు, న్యతంత్ర భావాలు తర్వాత వల్లిద్దు గాని—ఇంతకీ మార్చుకుంటావా మార్చుకోవా?” అవర్స కళ్ళెత్తింది. కాశీన్యం మూర్తిభవించినట్లున్న ఆ ముఖం, చూడగానే ఒక విధమైన నిర్లిప్తత ఆవరించింది.

తనంత ఉత్సాహవర్మన్నా మిగిలిన కొండీగా ఉండిపోయిన మరదల్ని చూసి నొచ్చుకున్నాడు రాజగోపాల్. తన పొర బడ్డాడా? తరకి వచ్చలేదు. అదే చెప్పాడు. ఆవిధంగా నడుచుకోటం అమె విధి కాదా మృదువుగా భుజాల చుట్టూ చేతులు పోసిచ్చి “అలా ఉన్నావేం చోపం వచ్చిందా?” లాటనగా అడిగాడు.

ఆ చేతుల్ని కోపంగా విసిరికొట్టనూ లేదు. తన అక్కనంటా తీర్పుకోనూ లేదు. జీవంతేని ఒక్క నవ్వు మాత్రం నవ్వి పూరుకుంది.

అవర్సకి వరీక్షలు దగ్గర కొమ్మ

వ్గాయి. ఉన్నట్టుండి ఒకరోజు రాజగోపాల్ వచ్చి “అహూ—నా (ఫ్రెండు) కొంతమంది పిక్నిక్ కు వెళ్ళామంటున్నారు. రేపు ఆదివారం స్ట్రోగం వేశాను. ఉదయం ఏడు కొట్టేటప్పటికి వస్తాము. రెడీగా ఉండాలి తెలిందా?” “హా” అంది ఉత్సాహంగా. అప్పట్నుండే పిక్నిక్ కు ఏం తీసుకు వెళ్ళాలింది, ఏలా గడపాల్సింది, ఎన్ని పాటలు పాడాలింది ఆలోచించుకుంటూ, పూహించుకుంటూ గడిపింది.

అరుకున్న ఆదివారం వచ్చింది. ప్రాద్దుట్టుండి ఒకటే కంఠారు వడ్డోంది అవర్స. స్పాక్కు, బిస్కెట్లు, వళ్ళూ బుట్టలో సర్దింది. రికార్డు, ప్లేయర్, రికార్డు తీసివెట్టింది.

ఏడు అయ్యేటప్పటికి తమ రేడి అంబు కూర్చుంది. ఏడువరం అయ్యేటప్పటికి బిలి గిరిమంటూ అంజా వచ్చేశారు. రాజగోపాల్ ఒక్కొక్కరినీ ఇంటిద్వారానీ చెయ్యటం మొదలెట్టాడు. “ఈయన అసేపంటు ఇంజనీయర్ సరదావా. ఇతను డాక్టర్ శ్రీరామ్. కన్వీనర్, తెలుగు రాది. సరే, ఇతను మిస్టర్ రావు లెక్చరర్, ఎన్. పి. పి. లెఫ్టినెంట్, సరే ఈమె తెలుసు మిసెస్ మిశా. ఆయనకి అర్జెంటుగా హెడ్డాసేస్ నుండి కాల్ వచ్చింది. అందుకు రాలేదు. నీ రిద్దరూ మిస్టర్ అండ్ మిసెస్ మహేంద్రదేవ్ కాంబి. గుజరాత్ వాళ్ళు. ఈమె నా మరదలు మీరే అవర్స.”

వరిచయ వాక్యాలు ముగిసాయి. ఇంత మందివి ఇన్ని రకాల జాతులవి కల్యుకోడంలో అవర్సకి ఉత్సాహం రేపించబడింది. అసలే మాటవారి. చురుకుగా తిరుగు తుంది. ఇక ఈ ఉత్సాహం ఎట్టనబడి కాకుండా ఉంది. అందరికీ కాఫీ ఇందజేసింది. సరదాగా కబుర్లు, జోక్లు చెప్పుకు పోతోంది. కాంబే కూర్చున్న తర్వాత, మిసెస్ మిశాకి మిస్టర్ అండ్ మిసెస్ దేశాయికి తెలుగు రాదని తెలుగున్నాక నెమ్మదిగా అంది బావతో “అందరిలో “ఫియన్సి?” అని చెబుతా వనుకున్నాను. సింపుల్ గా మరదలు అని పూరుకున్నావే?” కొంటెగా వచ్చాడు రాజు. “తొందరగా

ఉన్నట్లుండే—నాల్గోజా లాగు. ఏకంగా మిసెస్ అనే పరిచయం చేస్తాను.”

“మిసెస్ అని చెప్పటంలో ప్రత్యేకత ముంది? ‘ఫీయన్స్’ అంటే కొంత ఉత్సుకత ఉండేది.” బీవితంలో మార్పుని, క్రాత్తనీ గాంచివే అవర్గ అభిలాష అది. కానీ రాజా కివ్వన్నీ ఎద్దెట్టుగా ఉంటాయి. వది మంది ముందు ఒకళ్ళ కోసం ఒకళ్ళం ప్రాణం విడుస్తున్నట్లు నటించడం, చెట్టాపట్టా లేసుకు తిరగటం, ఆడదాని ముందు విషయాన్ని నటించడం ఇవ్వన్నీ ఏవో వటనలా ఫీలవుతాడు. అందుకే మాట్లాడక పూరుకున్నాడు. నవ్వులతో, చప్పట్లతో, పాటలతో గమ్యస్థానం చేరారు. విమిషాని కొకటి తినటమూ, ఒకరిపై ఒకరు జోక్స్ విసురుకోడం. వాతావరణం హుషారుగా ఉంది. అంతా చిన్న పిల్లల్లా కేరింతాలు కొడుతుంటే రాజగోపాల్ మరో ఉత్సాహాన్ని చూపకుండా ముఖావంగా ఉండటం మాత్రం అవర్గను కొంత నిరుత్సాహ పరచింది. స్వతహాగా నెమ్మదస్తుడు కావచ్చు, కాని యిలా వదిమందిలోకి వచ్చి నవ్వుదన్నా మన ఉత్సాహాపు రెక్కలా విప్లవ పోతే ఎలా? ఆలోచిస్తూనే రికార్డు స్లేయర్ బయటికి తీసింది. ఎవరో ట్రాన్సిస్టర్ ట్యూన్ చేస్తున్నారు. “అబ్బబ్బ! ఇంతమంది లేజిన్ ఉన్నారు. ఇప్పుడూ లతా, సుమన్ కంఠాలనేనా వింటుంది? ఉయ్యే వాంట్ చేంకో! కమాన్ గివ్ అజ్ ఏ సాంగ్” డాక్టర్ శ్రీరామ్ ఉత్సాహంగా అన్నాడు. ఆ మాటతో ఎవ్వరూ మాట్లాడలేదు. ఏవరికి వారు ప్రక్కవాళ్ళను బ్రతిమాలే వాళ్లే—

“మిస్ అవర్గా! మీరు పాడండి— వాట్ మిస్టర్ రాజ్! ఆమె పాడగలరు గదా—” తిరిగి శ్రీరామ్ కల్పించుకున్నాడు.

“బహుశా పాడుతుంది. ఈ అహ్! కమాన్”

అవర్గ చురుకుగా బావని చూసింది. మరుక్షణంలో ఆమె కంఠం తేనెలను కురిపించింది. ఏవరికి వారు నిర్విణ్ణులే అయ్యారు. ఆ తియ్యదనం అందర్నీ బొమ్మల్నే చేసింది. పాట ఆవగానే ఒక్క

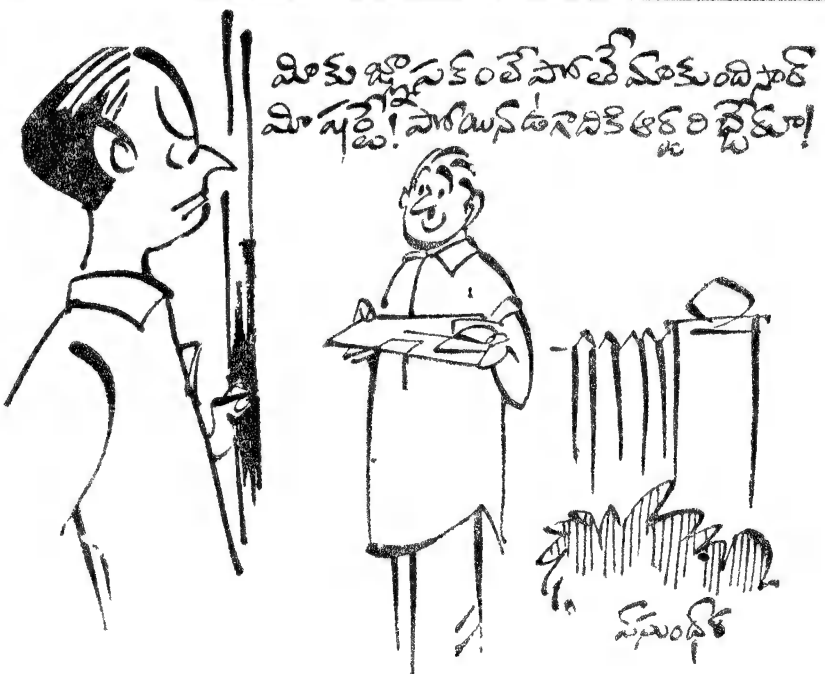
మ్మడిగా “వండ్రఫుల్” అన్నమాట ప్రతి ధ్వనించింది పాటలంటే చెవి కోసుకునే రాపు, పాడటంలో కొద్ది ప్రవేశమున్న శ్రీరామ్ ముందుకొచ్చారు.

చెరో ప్రక్కన కూర్చుని “స్లేజ్, ఇంకో పాట.” ‘ఇంత బాగా పాడారనుకోలేదు’, ‘పారబాటున కూడా మీ పాటలో లయ తప్పదు’—‘ఈసారి హిందీపాట’, యిలా మొదలుపెట్టారు. అవర్గ నిస్సహాయురాలైంది. సాధారణంగా తనకి ఎవరన్నా పాడమంటే పాడకపోటం అలవాటులేదు. అందునా అంత అభిమానంగా వా రడుగు తుంటే—మరో రెండు పాటలు పాడి బావ వైపు సంతృప్తిగా చూసింది. అసలు మాట్లాడకుండా ఏదో తీక్షణంగా చూస్తున్నాడు అతను అవర్గ సంతోషం యిగిరి పోయింది. అందుకే వాళ్ళ తిరిగి బ్రతి మాలుతున్నా “క్షమించండి” అంటూ అక్కడ్నించి లేచిపోయింది. తోటలో అటూ యిటూ తిరిగి వచ్చేటప్పటికి రాపు తుపాకి గురిపెట్టి వక్కుల్ని వెదుక్తున్నాడు. అది చూడగానే తిరిగి ఉత్సాహం పుంజుకుంది. తుపాకి గురి చూడాలన్నది తన కోర్కెలో ఒకటి. అతని దగ్గరగా వచ్చి “లెట్ మీ ట్రై స్లేజ్” అంది.

అతను చిన్నగా నవ్వుతూ అందించాడు.

“మీ కనలు ప్రాక్టీసు ఉండాలి. మొదట దీనిలో నుండి గురి చూడాలి. ఎదురుగా ఉన్న ‘ఎయిమ్’ ఈ రెండు ఒకే లైన్ లో ఉండాలి. ఆ తర్వాత పూపిరి బిగబట్టి నొక్కండి” అన్నాడు. అతను చెప్పినట్లే చేసింది. గురి తప్పింది. పిట్ట ఎగిరి పోయింది. “అరే! ఉహూ! మొదటిసారి పిట్టల వేటలో వడితే లాభంలేదు మొదట ఒక రాయో, చెట్టో గుర్తుగా పెట్టు కుని ప్రాక్టీసు చెయ్యండి” అన్నాడు తిరిగి గురి తప్పింది. మరో రెండుసార్లు ప్రయత్నించింది. అఖరిసారి అంటూ అందు కుంది. లిన్నగా గురిచూసి వెలు నొక్కింది. గుండు సూటిగా వెళ్లి ఎదుట ఉన్న రాయికి అగిలి వడిపోయింది. “వెరిగుడ్—క్యేక్ గ్రాస్పింగ్” అంటూ చేయి ముందుకు చాచాడు. లక్ష్యాన్ని సాధించిన ఆనందంలో, రెట్టించిన ఉత్సాహంతో అప్రయత్నంగా ఆ చేతి నందుకుంది అవర్గ. అభివందన సూచరంగా పుదుపుగా నొక్కి వదిలేశాడు. ఉరుకుతూ బావ దగ్గర వచ్చి చేయి చాస్తూ “చూశావా కొట్టేసాను” అంది. అంతకుముందు ఆమె షాట్ చూసి విద్యుద్దీవంలా వెల్గిన ముఖం ముడుచుకు పోయింది.

“బాగుంది—కానీ అంత పొంగిపోవలసిన

అవసర మేమిటి ?" వినుగొనూ, మరు
గొనూ విన్నవించిన ఆ మాటలు ఆమె
లోని ఉత్సాహాన్ని ఆమెని కూడా చంపే
శాయి. 'ఎందుకంత కరుగొ మూట్లా
దాడు. అసలా మవునం ఎందుకు. తన
లోని 'టాలెంట్' మరొకళ్లు మెచ్చు
కుంటుంటే యార్జ్యపడుతున్నాడా ?'

బాయ్ టీ సుకువచ్చాడు. ఎక్కడెక్కడో
తిరిగివచ్చిన మిసెస్ మిశ్రా సీటుకోసం
అటూ యిటూ మాస్తోంది. చటుక్కున
కుప్పితోంది లేచి "స్లీజ్, మీరు కూర్చోండి"
అన్నాడు రాజ్, బాయ్ తెచ్చిన టీ ముందర
లేడినీకి ఆఫర్ చేస్తూ. "సంస్కారం!"
వచ్చుకుంది అవర్ణ. మనస్సంతా మూగ
టోయింది. ఆ తర్వాత ఎంతమంది యలా
వ్రేలుతొలచినా ఆమె ముఖంతో నవ్వు
జూడలేకపోయారు.

"అరే, ఏమయింది ?"
"నడన్ గా మవునం భోంబేస్తున్నాడు."
"వాల్ బాగాలేదు" యలా అంతా
అడుగుతున్నా మూట్లాడలేదు. మానసికంగా
ఒంటరి అయిపోయింది. అలా తను ముఖా
వంగా ఉండటం అనాగరికచిహ్నంగా తలచి
బావ చూసే చూపులు తనని బాధించటం
లేదు. చేతిలో ఏదో నవల పట్టుకు ఒక
చెట్టు నీడను కూర్చున్న అవర్ణ వక్రకి
వచ్చి కూర్చున్నాడు శ్రీరామ్.

"ఇండాకటి మండి చూస్తున్నా. ఎందు

విచ్చుకగూడు

కలా ఉన్నారు ? నడన్ గా డల్ అయిపో
యారే."

మృదువుగా నవ్వుటానికి వ్రేలుతొలచు
"ఏమిలేదు. కొద్దిగా తల నొచ్చుతోంది."

"అరేరే, చెప్పారుకారేం. నాదగ్గర టాట్
తెబ్బ ఉన్నాయి. ఇస్తానుండండి."

"చంపారు పాండి! ఇక్కడకొచ్చినా మీరు
డాక్టరన్న సంగతి మర్చిపోకపోతే ఎలా ?"
దూరంగా రావు, దేశాయి రాజ్ కూర్చుని
ఉన్నారు. రావు సిగరెట్ ముట్టింది దేశాయి
రాజులకి ఆఫర్ చేస్తున్నాడు. దేశాయి
తీసుకున్నాడు. కాని రాజ్ 'వద్దన్నట్లు'
చిన్నగా వచ్చుతూ తలాడిస్తున్నాడు.

దీర్ఘంగా నిట్టూర్చింది అవర్ణ హృద
యము.

అతడు సిగరెట్, త్రాగడు. 'కంపెనీ'
కోసమన్న 'డింక్కు' పుచ్చుకోడు— వది
మంది దృష్టిలో అతడు మిగిలితాడు.
సహృదయుడు. కలుపు గోలు తనంగా
ఉంటాడు—! తెలివిగలవాడు—!

తిరిగి తలెత్తి చూసింది. రాజ్ చూపులు
సూదుల్లా తామిద్దరివైపు వ్రేలుతొలచు
న్నాయి. బాధగా మూలిగింది అవర్ణ
హృదయం. మనస్సులో సుహృద్భావాలు
లేవన్న డిలాటి సమావేశాలు ఏర్పాటు
చెయ్యటం ఎందుకో ? మనం ఉత్సా

హంగా నల్గురిలో కలిసి మెలిసి తిరగ
లేవప్పుడు యలా వచ్చి పల్గురిలో తెలిశ
గావటం ఎందుకో ? బాధగా నిట్టూర్చి
చటుక్కున లేచింది అక్కడనుండి. ఆమె
లేవడం చూచి తనూ లేస్తూ "ఇవేం
వళ్లు, యింతందంగా ఉన్నాయి" అన్నాడు
శ్రీరామ్. అవర్ణ చటుక్కున తలెత్తింది
వకవకా నవ్వులనిపించింది.

"అవును!—వాలా అందంగా ఉంటాయి
పైకి...మేడివళ్లు!" అంది. నిర్లక్ష్యంగా
నవ్వుతూ—!

* * *
పరీక్షలు ముగిసాయి. ఇంకా ప్రాక్టీకల్లు
ఉన్నాయి. మామయ్య ద్వారా అవర్ణ మాటలు
అభిప్రాయాలు విన్న రాజ్ గుండెగోక్కుంటూ
వచ్చాడు అవర్ణ దగ్గరికి. "ఏమిటి? అవ్వా,
నేను విన్నది విజమేనా— కాదు అవునా! కాదని
చెప్పా" నిరాశ నిండిన కళ్లతో తన దైపు
చూస్తూ బాధగా అడిగిన బావచిహ్నం కళ్లు
తీపుకుంది. "మూట్లాడవేం".

ఎలాగో తెప్పరిల్లుకుని "ఇప్పుడుకాదు—
పాయంత్రం బీచికిరా. తీరిగొ కూర్చు
దాం" అంటూ, అతని జవాబుకన్నా ఎదు
మాడకుండా లాభివైపు వదిలిపోయింది.

* * *
"చెప్పు అవునా! ఇప్పుడు చెప్పు. మామయ్య
చెప్పిందంతా ఉత్త అబద్ధమని. కేవలం నన్ను
డించబానికన్నాననీ చెప్పు." ఇనుకపోగు
చేస్తున్న అవర్ణ చెయ్యి పట్టుకుని అడిగాడు
రాజగోపాల్. మృదువుగా చెయ్యి విడిపించు
కుంటూ తలవంచుకుని అతి నెమ్మదిగా
ఆంది అవర్ణ, "లేదు బావా! నవ్వు విన్నది
అక్కలా విజం. నేను నిన్ను చెవ్కోసని
చెప్పినమాట వాస్తవమే!"

"అరే నాలో ఏం లోపం కన్పించింది?
ఎందుకు నీకు తగనివాళ్లునుకున్నావు!"

"ఇందులో లోపం వ్రేలుతొలచేదు.
ఈ లోకంలో లోపంలేని జీవితేదు. కలా
బ్రతుకంతా సప్తహితంగా సందరించవలసిన
వ్యక్తిలో కొన్ని కొన్ని అభిప్రాయాలు, ఆల
వాట్లా నచ్చకపోవడమే కారణం!"

"ఏమిటది! నా ప్రేమపెట్ట నీకు నమ్మకం
లేదా!"

ఇంతకంటే మంచి సాధనంలేదు

అనంద జనకం. మనస్ఫూర్తియైన ప్రేమచరితం, మరియు అమృతమ సాధనము... చాలాకాలం నిలవండి సింథాల్ సాధనము. జి-11*తో గూడిన మనసవగల సింథాల్. 4వన్నయొక్క చర్మము మీద పహకం నిడుగుచుండే క్రిములకు విధ్వంసకరం. అంతేగాక, ఇంకా ఎంతో అద్భుతంగా సౌమ్యమైనది. అది ఉబ్రపండుచూ తక్షణ విచ్చును. . .

సింథాల్ సబ్బుతో స్నానానంతరం, సింథాల్ టాయిలెట్ పౌడర్ చల్లుట సంపూర్ణమైన ఉత్తమ సింథాల్ సాధనము

* జి-11, జి-12, జి-13 యొక్క ప్రతీక చూపును

వచ్చుచుండును. కొన్ని బాయిలెట్రివలోను ఉపయోగించే విమతం ఏకకరణి శోభితం వరిశోధన మూలంగా సాధించిన వంపూర్త దుర్బింద-నిర్మూలక పదార్థమును మీరున్న మీ వీడ కోనల ఉపయోగించుకొండి. పూర్తియైన వెళ్ళనిక వికరమం నిమితం "జి-11, ఏమిటి?" అనే ఉచిత నచ్చిత చిన్న పుస్తకము కోనం గోరెక్, కొండాలు-12, 13 వ్రాయండి.

సింథాల్ అన్నిటికంటే మంచిది!

కే. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచార్యగారి
'మేల్ మాయిల్ మందు'
 నల్లరంగు, ఎర్రరంగు పొడలు, దడ్డలు, గజ్జి,
 మరియు చెడ్డవీరు వ్యాపించినందున ఏర్పడు వినుగు
 పుట్టించు రోగాములు మొదలగు
దీర్ఘకాల చర్మరోగములకు ఉత్తమ నివారణ

వివరములకు
 సిద్ధ డాక్టర్ కే. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచార్య & సన్సు
 5/22, మేల్మాయిల్, (P. O) N. A. Dt.

Khosla Fans
 INDIA PRIVATE LIMITED

రీజినల్ అఫీస్: కోస్తా ఇంజనీరింగ్ కంపెనీ,
 2-ఎ, నార్త్ క్రెసెంట్ రోడ్, బి నగర్, మద్రాసు-17. ఫోన్ నెం 84140.

పిచ్చుకగూడెం

“వా! ప్రేమ! ప్రేమ ఒక్కటేకాదు
 బావా జీవితాన్ని సౌఖ్యవంతమూ, సంతృప్తి
 కరమూ చేసేది! అవతలి వ్యక్తి మనల్ని
 ఆరాధిస్తున్నాడన్న ఆలోచన, భావన
 ఒక విధమయిన హాయిని తృప్తిని యివ్వ
 వచ్చుకానీ, అడుగడుగునా బలయ్యే వ్యక్తి
 త్వరమూ, ఆత్మ గౌరవమూ కన్న-బలయిన
 పోయే ప్రేమే బలహీనమయింది.

ఎందుకోబావా! చిన్నతనంనుండి నాకు
 చామంతులూ బంతిపూలూ నచ్చేవికావు!
 “పసిమి ఛాయగల వాటిని మెచ్చుకోలేక
 పోడం నీ దౌర్భాగ్యం” అనేవారు స్నేహితు
 లంతా! కావచ్చు! కాని నాకు మాత్రం
 ఎందుకో ఏమీ తమూ తావిలేని ఆపూలు
 అనందా విచ్చేవికావు. ఎంతందముంటే
 మాత్రము నునానవలేకపోయాక, అన్వించేది!
 అలాటిదే నీ ప్రేమ. నీ ప్రేమకి ఆకారమే
 కాని ఆహ్లాదాన్నిచ్చే గుణం లేదు-!”

“అవు! హద్దుమీరి అవమానిస్తు
 న్నావు”

“పొరబాటుబావా! ఇది అవమానించటం
 కాదు. నిజం నిష్కారంగా చెబున్నాను.
 దాంపత్యంలో జీవితం ఆదర్శప్రాయమూ,
 సుఖదాయకమూ కావడానికి ప్రేమ ఒక్కటే
 చాలదంటున్నాను. సామరస్యమూ సానుకూ
 లత, అవతలివ్యక్తిని అర్థం చేసుకోగల
 గటమూ, అన్నింటికీమించి సాటి వ్యక్తిని
 గౌరవించగలగటమూ ముఖ్యము.

తోటి మనిషిని, మనసుని-అలానే చూడ
 లేని మువ్వ గౌరవించగలవనుకోడం అపోహ
 కాదా? పరస్పరం చుక్కెదరయిన అభి
 ప్రాయాల్సి, విరుద్ధమైన యీ వ్యక్తిత్వాల్ని
 ఒకరిపై ఒకరం వేసుకు రుద్దాలనికో
 డమూ, కలనని మార్గాలలో ఒకరి నొకరొ
 ద్వేషించుకుంటూ, ఒకరి వ్యక్తిత్వాన్ని
 మరొకరు అవమానించుకుంటూ, ఒకరి
 భావాలను మరొకరు ఎత్తిపొడుచుకుంటూ
 చివరికి అవతలి మనిషిమీద ఉండవలసిన
 కనీస గౌరవభావాన్ని చంపుకుని, ఏదో
 ముంతం బంధించింది కదా అని తప్పని

వరికి, మరో మాటలో—మరో దారిలేక— ఒకే గదిలో బంధించబడ్డ ఎలకా పిల్లలా అనుక్షణం కొట్లాడుకుంటూ, దానికి అభిమానం, ప్రేమ జీవితం, పవిత్రతవంటి భారాలు కప్పికంటే ఇలా స్నేహితులుగా విడిపోటం మంచిదికాదా?”

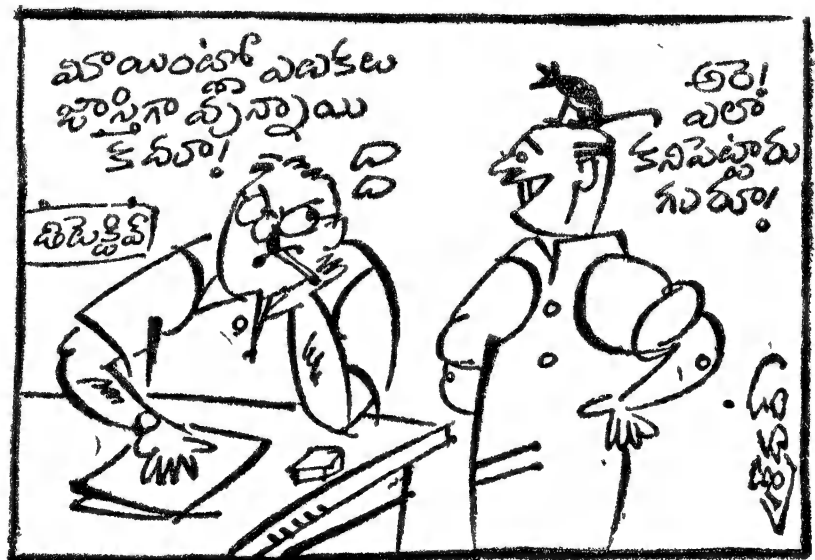
“నాలో అంత అల్పమైన భావాలేం కన్పించాయి నీకు? నా స్నేహితులు పల్కురిలో విన్న తిప్పలేదా? నీవు చదువుకుంటానంటే వద్దన్నానా? నీయే అభిరుచికి ఆటంకం అయ్యాను? భివరికి పదిమందిలో నీవు గాయనిగా, విద్యావతిగా నిలబడడానికి తోడ్పడింది నేనాదా?”

నవ్వింది అవర్ణ ! “అక్కడేవుంది బావా చిక్కు. కొంతమందికి కుక్కలంటే యిష్టం లేకపోయినా— మేలు జాతికుక్కల్ని పెంచటం అలవాటు చేసుకుంటారు. దిందుకు? పదిమందిలో గొప్పకోసం. ఏ ఏ పువ్వుకాలున్నాయో తెలికపోయినా ‘మాయింట్ లై బరీవుంది’ అంటారు. దేనికి? పదిమందీ తననో అభ్యుదయ వాదిగా తలపోసేటందుకు. పై అలవాట్ల లాగానే “నాభార్య చదువుకుంది” అని చెప్పి ఓడం ఫ్యాషన్ అయిపోయింది. పదిమందికీ పరిచయం చెయ్యడంలో తన సోషల్ బిహేవియర్ తెలుస్తుందన్న ఆశ. కాని ఆమె ఎవ్వరితో మాట్లాడకూడదు ముద్దరాలులా కూర్చోవాలి! పెళ్లాం చదువుకోవాలి! కాని తన మాట కెదురాడకూడదు. కనీసం యిది నా అభిప్రాయం అని చెప్పడానికి కూడా అవకాశంలేదు. పదిమందిలో పోషల్ గా తిరగలి. కాని పరాయివాళ్ళు కన్నెత్తి చూడకూడదు. మాట్లాడకూడదు. అమ్మమ్మలు పనికిరారు. కాని ఆడదానికి అమ్మమ్మ భావాలుండాలి! ఇదీ యీనాటి చదువుకున్న మగవారి కోర్కె! పురోగమనం, అభ్యుదయం, నవనాన గౌరవం యివన్నీ మాటల్లో, జాగితాల్లో? కాని చదువుతోపాటు సంస్కృతితో బాటు సంస్కారాన్ని సమకూర్చుకుని పురోగమించే ఆడదానికి పాత్రైలా కుదురుతుంది? ఇంతదాకా ఎందుకు? నీ మాటేమిటి? స్నేహితులకి, తదితరులకి, మువ్వ నవ్వుదయ్యిడివి. మంచివాడివి. సంస్కారివి. కాని నా బుద్ధిరిగిం తర్వాత మనద్దరి

మధ్యా జరిగిన ప్రతిసంఘటనా నాకు గుర్తుంది! ఎన్నోసార్లు నన్ను నే సమాధాన పర్చుకున్నాను. నీ మౌఢ్యాన్ని, మంకుతనాన్ని మొదట చిన్నతనంగాను, తరువాత అలవాటుగానూ అర్థం చేసుకున్నాను. నీ అభిరుచికి తగ్గట్లు అలంకరించుకోడంలోనూ, అభిప్రాయాలు మార్చుకోడంలోనూ అతిక్రమే అయినా అలవాటుపడగలనేమో. అది జీవన ధర్మం అని సరిపెట్టుకోగలనేమో— కాని జీవితానికి ప్రాతిపదికలోనే ఒకరికొకరం చుక్కెదురు. నేను సెలయేటిలా ఉత్సాహంతో పరుగు బెట్టాలనుకుంటే నువ్వు శిలలా అడ్డు తగలాలనుకుంటావు. మెత్తగా పాడటమూ, చెప్పింది జ్ఞాపకం పెట్టుకోగలగడమూ, అలాటి నా జన్మలక్షణాల్లో ఒకటి నా చురుకుతనమూ. కాని అది నీకు నా స్వేచ్ఛా ప్రకృతికీ, చదువు నేర్చిన విశ్వవిద్య తనానికి నిదర్శనంగా తోస్తుంది. బావా! నేనూ చదువుకున్నాను. నాకూ స్నేహితులూ, అనుభవాలు అనుభూతులూ వున్నాయి. నాబుద్ధికి తోచినట్లు, హృదయం ఆదేశించినట్లు నా వ్యక్తిత్వానికి రూపురేఖ ఇచ్చుకున్నాను. వ్యక్తిత్వం గడ్డిపోచ కంటే అల్పమనీ, దూదిపింజ కంటే తేలికనీ నేనెన్నడూ అనాకోలేదు! ఒక్క విషయం బావా! పవిత్రత నునస్సుకి పంబంధించినది. శరీరానికి కాదు. నాకో విషయం గుర్తుకొస్తోంది. బి. యస్సీ.లో ఉండగా కాబోలు ఒకనాడు ప్రాక్టికల్స్ చేస్తున్నాను. ట్యూటర్ లోకి

నల్సార్విక్ ఆసిడ్ కాన్సెన్ టేబుల్ వంపు తున్నాను. సరిగ్గా పట్టుకుదరలేదు. ఒకే ఒక్కక్షణం! సీసా చేతిలోంచి జారిపోయేదే. పూరేకుం కన్న మెత్తగావున్న యీచేతులో లేక మరోటో నల్లగా కమిలిపోయేదే! ఎప్పుడొచ్చారో ఏమో! వాచక్కున నుంచుని నా చేతిలో నుండి సీసా అందుకున్నారు మాస్టారు. కృతజ్ఞతాపూర్వకంగా నవ్వాను. ముసలాయనకాదు. అంతకుముందు టేబిల్ ఎమెన్సీ చేసి వచ్చారు. ఆయనలా నాచేతిలో నుండి సీసా తీసుకోడంలో నాచెయ్యి ఆయన చేతిని తాకింది. కాని ఆ తర్వాతేపుడూ ఆసంగతి ఆయన పట్టించుకోలేదు, నేనూ పట్టించుకోలేదు.

‘మరోసారి తర్కయియర్ లో వుండగా వనభోజనానికి వెళ్లాం. కనుచీకటి పడ్డంతగా అంతావెళ్లి బస్సులోకూర్చున్నాం. నేను జాయింట్ పెక్ కటరినీ. నేనూ, పెక్ కటరీ రామం అన్ని సామాన్లు పెట్టారో లేదో చూసుకుని వస్తున్నాము. నేను తలవంచు పని మెల్లిగా నడచుతున్నాను. ఉప్పట్లుండి ఎవరో చెయ్యి పుచ్చుకు లాగినట్లయి తిరిగను. రామం చెయ్యి పుచ్చుకు దగ్గరగా లాక్కుంటున్నాడు. కల్లెర్ర చేసి చూశాను. అతను చూపుడునేలు ఎదురుగా సారించాడు. చూశాను. బారెడు నల్లత్రాచు జరజర ప్రాకి పోతోంది. ఒక్కసారి పులికి పట్టమేకాక చలుక్కున భయంతో అతన్ని మరింత నాటేసుకున్నాను. నా వెన్నుపై నున్న అతని

1968 సంవత్సర మొదటి

ప్రసాద్

(గెజట్)

గెజెట్ క్లాస్సిఫైడ్ పబ్లికేషన్స్
బాల్ ప్యూరియం
కంమ్యూనిటీ

PRASAD (DISTRIBUTING) AGENCIES
TENALI (A.P)

ఎంట్రోసియా

డ్రీంకాల్

విజయవాడ
సి.ఆర్.ఎస్.మొలతో
బయ్యవలెయ్యకేకడి

ఎంట్రోసియా
మొలతో ప్రెస్,
బాల్ ప్యూరియం, బాల్ ప్యూరియం

మరిక
డి. గిరిరాజుగారి

డ్రీవామృతం

ఆరోగ్యానికి బలరానికి
అయుర్వేదాశ్రమం
(ప్రెస్ బిల్డింగ్)
మీదరాను-47

రిజిస్టరు 302174 + స్టాంప్ 1936
అసలు 20 గురు శ్రీమ కవరింగు చేయబడిన

శ్రీశ్రీదేవి ఆభరణములు

అందమునకు - గౌరవం కలిగి మోస్తేకల

కేలబాతు ఉపకరణం

శ్రీశ్రీదేవి గోళ్లు కవరింగు వర్క్
H.O. చిలకలపూడి P.O. + కృష్ణా జిల్లా

పిచ్చుకగూడు

చెయ్యి భయం లేదన్నట్లు మెల్లగా నిని రింది. మర్నాడు కాలేజీలో ఆడుగు పెట్టటం తోనే అతడు కప్పించాడు. వన్ను జూచి వచ్చాడు. ఆ వచ్చులోనూ, కళ్ళలోనూ ఎటువంటి కాలుష్యమూ లేదు. ఆ అనుభవం తాలూకు సంచలనమూ నాలోనూ లేదు. తర్వాత చాలారోజులు కలిసి చదువుకున్నాం. కాని మాకెన్నడూ అవిషయమే గుర్తు రాలేదు. ఎందుకు చెబున్నానంటే బావా! మరో పురుషుడు నాచెయ్యి తాకినంత మాత్రాన నే తప్పుగా భావించను! నా పాతి వ్రత్యం అడుగంటిపోయినట్లు, నా పవిత్రత మంట కలిసినట్లు నేననుకోను! ఆస్పర్శ తాలూకు అనుభూతి సంచలనమే నాతో బాటు పెరిగిన స్త్రీ స్పర్శలానే తోస్తుంది. ఇది నా సహజలక్షణం కావచ్చు లేదా 'ఎదిగిన నా మనసు' విస్తరించిన చ్చాయ కావచ్చు' చూశావా బావా! ఇటువంటి విషయాల్లో నువ్వు సమాధానపడటమూ కష్టమే అవుతుంది. నే ఎరుకపొటమూ దుర్లభమే అవుతుంది. ఎదుగుతున్న నాతో బాటుగా, నా చదువులో బాటు నామనస్సు నిదిగింది, కాని నువ్వు—నువ్వు ఎదగలేదు బావా, ఎగడ లేదు— నువ్వు పెరిగావు. చదువుకున్నావు. పెక్కోచ్చావు. కాని ఎక్కడో మారుమూల కొడిగట్టిపోయిన దీపం తాలూకు వెల్గులో, మసిజారిపోయిన యింటి వాతావరణంలోని మకిలి, చెత్త, బూజు మృతం నిన్ను ఎదల్లేదు—!"

"అవు—"

"అవును—ఈ దేశంలో చాలామంది ఆడ వాళ్ళున్నారు. పెళ్ళయితేనే చాలని అనుకునే వాళ్ళున్నారు. వాళ్ళలో ఏవక్కరికి నీవు భర్తవైనా నిన్ను దైవంలా కొలుస్తుంది. నీ అభిప్రాయాల్ని, శాసనాల్ని మన్నిస్తుంది. కాని నాలా పెరిగిన వ్యక్తిత్వం నున్న ఏ ఆడపిల్లా నీతో సుఖపడలేదు". ఒక్కక్షణం మౌనం. "ఇన్ని మాటలెందుకు? ఒక్కమాట — ఒక్కమాట చెప్పరాదూ— నీ మనసు మరొకడిమీదకు మళ్ళిందని."

కాలి మీద సోపాకున్న ఇరుకని మనసు చేస్తున్న అవర్గ కటువుగా వినిపించిన మాటలకి పిడుగు దెబ్బతిన్న దానా తలెత్తింది "బావా!.....ఇది మనసు బాతా— గాలికాదు—"

"ఇకెందుకీ మాటలు?"

"లేదు బావా ఒకవేళ సువ్వనరో వరిగా తెలికుండా నిన్ను చేపట్టివుంటే అది నాకర్హ ఫలితమనో, అంతే రాసిపెట్టుందనో తప్పి ఎడేదానైమో—కానీ నీ మనస్తత్వపు ఆఖరి మెట్టులో వరిచయం వున్న నేను..." అవర్గ పూర్తి చేయలేకపోయింది. నిశ్శబ్దం భయం కరంగా రాజ్యం చేస్తోంది. కాస్తేపుండి అవర్గ తలెత్తి చూసింది. అతను తీవ్రంగా నమ్మద్రం వైపు చూస్తున్నాడు. మధ్య మధ్య అతని కనుబొమలు ముడుచుకుని విడిపోతున్నాయి. కింద పెదవి ఎంటి మధ్య నలిగిపోతోంది. అలా వున్నాడంటే అతనికి తీవ్రంగా కోపం వచ్చిందన్నమాట. చిన్నగా నిట్టూర్చి తలదించుకుంది.

"మంచిది. వస్తాను. నీకు నచ్చినవాడా, నీ అభిప్రాయాల్ని గౌరవించేవాడా రావాలని కోరుకుంటున్నా" నీతో కంటిని ఇసుక దులుపుకుంటూ శివాడతను. తలెత్తకుండానే "చెప్పలేను బావా ఏ లక్షణాలు నీతో నాకు నచ్చక వదులుకుంటున్నానో, ఆ లక్షణాలు కల వ్యక్తి కోసం నా అవ్వేషణ సాగ వలసిందే. ఒకవేళ నేనెప్పటికయినా పొంద లేకపోయినట్లయితే బహుశా నా జీవన మార్గమే మార్చుకుంటాను" బరువుగా అంటున్న అవర్గ మాటలుపూర్తి కానేలేదు. తడి యినకలో వడివడిగా అడుగువేస్తూ అతడు కదిలిపోయాడు. ఇక కప్పించనంత దూరం వెళ్ళిపోతాడా అన్న అతని మోం చూసి అవర్గ కాలు నడికింది. ఆ కదలికకు చిన్నతనం మండి పెంచుకున్న ఆఖలాటి ఇసుక రేణువులలో కూర్చిన పిచ్చుక గూడు కూలిపోయింది. అతను వెళ్ళిన వైపు నిర్నిమేష దృక్పథంతో చూస్తున్న అవర్గ కంటి నుండి కారిన కన్నీటి మక్కులు కూలిన పిచ్చుకగూడుపై పడి ఆ తడితో కలిసిపోయాయి!!!

చెల్లాయికి ప్రేమతో... 2

'పి. ఎన్.'

చెల్లీ!

మేను వ్రాసిన ఉత్తరానికి వెంటనే జవాబు వ్రాసినందుకు చాలా ఆశ్చర్యపోయాను. నీలో మార్పు వస్తోందన్నమాట. నీ వంట, కులాసాగా లేదనీ, మందు తింటున్నాననీ, డాక్టరు బిల్లులు ఎక్కువగా అవుతున్నాయనీ వ్రాశావు. ఉత్తరమంతా జబ్బుల గొడవ తోనే నింపావు. నీ ఉత్తరం పూర్తిగా చదివాక వాకు తట్టిన విషయ మేమిటంటే, ఆహారం తీసుకునే విషయంలో నీకు గల నిర్లక్ష్యంవల్లనే నీకు నీరసం, రాపుపంటి లక్షణాలు రావడం అని.

నీకు మందులిన్నన్న డాక్టర్లకన్న నే నెక్కువ తెలివిగలదాన్ని చెప్పబోనుగానీ ఏ కంప్లైంట్ అయినా డాక్టరుకి చెప్పబోయేముందు మనని మనం ప్రశ్నించుకోవలసిన ఆంశాలు కొన్ని ఉంటాయి. మనం వేళకీ ఆహారం తీసుకుంటున్నామా, లేదా! మన ఆహారంలో పోషక పదార్థాలన్నీ సమ పాతంలో ఉంటున్నాయా లేదా! మనకి తగినంత పని విశ్రాంతి ఉన్నాయా, లేవా? పనికన్న విశ్రాంతిగానీ, విశ్రాంతికన్న పని కానీ ఎక్కువగా ఉన్నాయా? ఇలాంటి విషయాలు మనని మనం ప్రశ్నించుకుని మన ఆరోగ్యాన్ని మనం అదుపులో పెట్టుకోడానికి అవకాశం లేకపోలేదు. శరీరాన్ని ఎక్కువగా మందులకీ అలవాటు పడనియడం మంచిది కాదేమో అనుకుంటాను. పెద్ద పెద్ద జబ్బులు, అంటు వ్యాధులు మొదలైనవాటి విషయంకాదు నేననేది. నీరసం, ఆయాసం, దడ వంటి చిన్న చిన్న కంప్లైంట్స్ మాట. నీకు నీరసంగా ఉంటోంది అంటే, నీకు అవసరమైనంత ఆహారం నువ్వు తీసుకోడం లేదేమో. అవసరమైనంత అంటే 'ఎక్కువ' అనికాదు. 'బలమైన' అని అర్థం. నువ్వు గృహిణి. నీకు అనేక బాధ్యతలు, పనులు

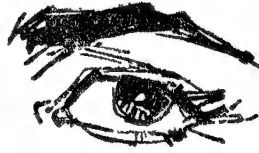
ఉంటాయి. అఫీసులో మగవాళ్లు ఎంత పని చేస్తారో, ఇంట్లో గృహిణికి అంత కెక్కువే పని ఉంటుంది. అంచేత పిల్లల ఆహారం గూర్చి, ఆయాసం గూర్చి ఎంత శ్రద్ధ తీసుకుంటావో, నిన్ను గూర్చికూడా నువ్వు అంత శ్రద్ధ తీసుకుని తీరాలి. పిల్లలకు కొనరి కొనరి వాళ్లు పారేసేటంత కూర వేసి, చివరకు నువ్వు కూర వేసుకోకుండా భోజనం చేయడం నేను చూశాను గనుక ఇలా వ్రాయవలసి వచ్చింది. అసలు భోజనంలోనికి కూరలు, వప్పులు కూడా ఒక ప్లాన్ ప్రకారం చేయడం అలవాటు కావాలి. అన్ని రకాల కూరలు తినడం అలవాటు కావాలి. నీకు వప్పుతప్ప కూరలు నయించేవికావు. వచ్చడిలో కారం బాగా ఉండాలి. కలా నీ రుచులు ఉండేవి. వారంలో నాలుగు రోజులు బంగాళాదుంపలు, రెండు రోజులు పొట్లకాయలు ఒకరోజు పొరకాయ వండుతావు. నీకు ఆ మూడే యివ్వాలి. "తోటకూర, చుక్కకూర ఏమిటి గడ్డి?" అంటాడు మీ ఆయన. మీ పిల్లలకి నువ్వు కూరలు తినడం చిన్న తనంలో నేర్చు. దానివలన చాలా సప్తాలున్నాయి తల్లీ. వారానికి ఒకరోజైతే ఆకుకూర తినాలి అని ఒక నియమం పెట్టుకోరాదా? అలాగే అన్ని రకాల కూరలూ తినడం, వాటిని 'విటమిన్ వాల్యూ' పోకుండా వండడం నేర్చుకోవాలి. వీలైనంత వరకూ డాక్టరు బిల్లులు తగ్గించుకోడం శ్రేయస్కరం. అసలు నీకు మందు తినడం మంటే అదొక గొప్ప విషయంగా ఉంటుందేమో అనుకుంటా. నీకేకాదు కొంతమంది కంటే. రోజూ ఒక గ్లాస్ పెడు పాలు త్రాగడం కష్టం. చేదుమాత్రలు మింగడం, గొంతుకి అడ్డం పడుతూన్నారే కావునాల్స్ మేను కోడం బాగా ఉంటుంది. అంచేత శరీరా

నికి అవసరమైన పోషక పదార్థాలను ఆహారం ద్వారా శరీరానికి సరఫరా చేయాలిగానీ, మందుల ద్వారా కాదంటే నువ్వు పప్పు కూడదు. ఆరోగ్యాన్ని చాలా జాగ్రత్తగా కాపాడుకోవాలి. సాయంత్రంవేళ అలా పిత్తానికి వెళ్లాలంటే రిక్తా కావాలనకూడదు. కొంచెం పడక కూడా కావాలి. మన అమ్మ అమ్మమ్మకి వున్న బలం మనకి లేదంటామే, ఎందుకు లేదో పూహించలేవా? వాళ్లు శరీరానికి తగ్గ పరిశ్రమా యిచ్చేవారు, దానికీ తగ్గ ఆహారమూ తీసుకునేవారు. స్వయిత్రంగా కొంచెం తిని లేచేవారుకాదు.

ఏదైనా జబ్బుచేస్తే డాక్టర్ని చూడడం అవసరం. చాలా అవసరం కూడా అయితే మనని మనం జాగ్రత్తగా చూసుకుంటూ, సహజంగా ఆరోగ్యాన్ని కాపాడుకుంటూ, కర్మపితృత్వా జబ్బులువస్తే మందు తీసాలిగానీ, చీటికీమాటికీకాదు. ఈ మందుల 'మానియా' ఈ రోజుల్లో చాలామందికి ఉందిలే. ఒక్క మందుల 'మానియా'నేకాదు. జబ్బులను గురించి గంటలు కొద్దీ చెప్పే 'మానియా' కూడా ఎక్కువైంది. నన్ను 'ఆధునిక బావాలు లేవు నీకు' అని నువ్వు వెక్కిరించినా ఫరవాలేదు. వీలైనంతలో ఆరోగ్యంగా, హుషారుగా, ఉత్సాహంగా గృహిణివుంటే ఆ ఇల్లు కళకళలాడుతుంది. వంట పని నీ చేతులోదే గనుక మీ ఇంట్లో వాళ్లని ఆరోగ్యంగావుంచే బాధ్యతకూడా నీదే. అప్పుడే మీ యిల్లు 'స్పీట్ హౌస్' అవుతుంది. నీ డాక్టరు బిల్లులు తగ్గుతాయి. ఆ డబ్బు పొదుపు చేసుకుని పట్టుచీరే కొంటావో, బ్యాంకులో నిలవే చెస్టానో మరి నీ యివ్వాలి. నీ ఆరోగ్యం పంగతి వెంటనే వ్రాయడం మరువక.

పి,
(పైవారం మరొకటి :) 'అక్క'

కరుణ

కొండమూది శ్రీరామచంద్రమూర్తి

జరిగిన కథ

జమదగ్ని భార్య శారదాంబ తన కుమారుడు ప్రసన్నుతోటలు విశ్వనాథంగారమ్యాయి కరుణను కూడా పెంచి పెద్దచేస్తుంది. పెద్దకుమారుడైన మన్నధను జమదగ్ని తమ్ముడు చలవలి పెంచు తుంటాడు. కరుణ—ప్రసన్నులకు వివాహ మవుతుంది మన్నధ కూడా పె చదువులు చదవటానికి విశ్వ టుంచుకుంటాడు. కరుణ, మన్నధ, వీరభద్రం. పి.వి.లో చేరటానికి వాళ్ళేరు వెళ్ళారు. రికారికి ప్రావెనర్ పిఠకంకం దర్శా పీటు సంతా దించగలుగుతాడు మన్నధ. ప్రసన్న ఉద్యోగ వ్రయత్న పరిమవుతుంది. పెడదారి పట్టిన వీరభద్రాన్నివూర్తి టానికి మన్నధ చేసిన వ్రయత్నం విఫలమవుతుంది. తంపలి నుంచి వేరుపడ్డ జమదగ్ని కుటుంబం విశ్వనాథం కోరికపై ఆయన యింట్లో ఉండటానికి అంగీకరిస్తారు. తన వ్రయత్నాన్ని విఫలంచేసిన మన్న ఠపై ప్రతీకారాన్ని తీర్చుకోడానికి సింహాద్రి అవకాశం కోసం ఎదురుచూస్తుంటాడు.

కరుణ కళ్ళలో మెదలలేదు.

23

వర్షాకాలం వెనక్కు తగ్గి చలికాలం ముందుకు వచ్చినా, ప్రసన్న స్వగమం విడిచి వాళ్ళేరుకు వెళ్ళడం పడలేదు. కరుణ కళ్ళలో మెదలలేదు. ప్రక్క గట్టిగా ప్రక్కటెముకలకు గుచ్చుకుంటు న్నది. పెదిమలు పెగిలి, అనుభవహీనములై కూడా, ఉపగూహనానంతర దంతక్షతము లన్నట్లు వాడి కూడా అందముగానే కని మ్తన్నాయి. కాల్షేలకు క్రిస్మస్ సెలవు లిచ్చారు. పరి పోలాలు గర్భిణి స్త్రీల నడక లను జ్ఞప్తికి తెస్తున్నాయి. కరుణ ఇంటికి సెలవుల్లో రానని విశ్వనాథానికి ఉత్తరం రాసింది. ప్రసన్నకు ముచ్చటైన మూడు వాక్యాల ఉత్తరం.

“పరుగుపందెం వేర్చుకొన్న కాలంతో

పోటీపడ్డ యవ్వన జీవితం వెనకబడు తోంది.

ఎదురుచూసి, ఎదురుచూసి ఎరబారిన కళ్ళు అంతర్లప్తీ వలవర్పు కొంటు న్నాయి. నాతిగల బ్రహ్మచర్యం మీ ఉద్యో గానికి, మగడుగల వంటరి జీవితం నా చదువుకూ, దోహదక్రియ లవుతున్నా యని, మనం సంతోషిద్దాం.”

ప్రసన్న ఇం ఉండలేకపోయాడు. స్త్రీ తానై తాను మనస్సు తెల్సినపుడు, అందునా స్వకీయ ముచ్చట వడినప్పుడు కాదని వోర్ని వహించే మగవాని మగటిమ సహించ వలసింది కాదు. అతను దోషదే కాదు దయాహీనుడు కూడా అని ప్రసన్నకు బాగా తెలుసు. ఆ కారణంచేత ఇం వెంత మౌతం అలవ్యం చేయకుండా విశాఖకు బయల్దేరుదా మనుకున్నాడు. ప్రెన్సిపాల్ సుబ్బిరెడ్డితో తనకు కనీసం ఒక వారం పొటయినా పూరు వదిలిపెట్టి వెళ్ళడానికి పర్మిషన్ కావాలన్నాడు. సుబ్బిరెడ్డి సెల వెండుకో గ్రహించి, నిర్మలంగా నవ్వుతూ “గ్రహించాను లేవయ్యా!— భార్య దగ్గ రకు వెళ్తున్నానని చెప్పాదూ?” అన్నాడు. ఆ వ్యంగ్యానికి ప్రసన్న కూడా నవ్వాడు. శారదాంబకు ప్రసన్న విశాఖకు వెళ్ళడం బొత్తిగా ఇష్టం లేకపోయింది. ‘అడపెల్ల సెలవుల్లో అయినా ఇంటికి రాకుండా ఆ చదువు లేమిటి?’ అన్నది విశ్వ నాథంతో ఒకటికి రెండుసార్లు. విశ్వ నాథం మొదట మొదట జవాబు చెప్ప లేదు. చివరకు తప్పనిసరి అయినప్పుడు “ఏడువుకని వంపిం. ఆ చదువు ఆసంతం

నిర్విఘ్నంగా పూర్తయ్యేట్లు చూసుకోవడం దాని విధి” అన్నాడు.

శారదాంబ మనస్సు చివుక్కుమన్నది. జమదగ్నితో చెప్పదామంటే, ఆయన మంచంలో నుంచి లేవకుండా ఉన్నాడు.

అక్కడికే శారదాంబ తన అయిష్ట తను వ్యక్తపరచిన వ్యక్తపరచింది. “కోడలుపిల్లను చూడాలని వాకూ ఎంతో మనసుగా ఉంది!” అన్నది అన్యవదేశంగా.

అర్థం గ్రహించినట్లుగా అన్నాడు ప్రసన్న. “సువ్వా రామ్మా, వెళ్ళిద్దాం.”

“ఈ ఇల్లంతా ఎవరికి అప్పగించి రానా! కోడలుపిల్లే ఇక్కడికి వస్తే బావుల్లు!”

“మొంది లేమ్మా!”

అంతకన్నా ప్రసన్న ఎక్కువగా చెప్ప లేదు. పనున్నట్లుగా ప్రక్క గదిలోకి వెళ్లి పోయాడు. శారదాంబ చిన్నబోయింది. కొడుకుచేత పరాభవంప బడినట్లు భావించు కొంది.

ప్రసన్నను అక్కడ జమదగ్ని వలకరిం చాడు. “నాన్నా! మంచంలోనుండి లేవలేని అవిటి బ్రతుకు అయిపోయింది. ఇట్లా దగ్గ రకు రా తండ్రీ!”

ప్రసన్న తండ్రి దగ్గరకు వెళ్లి, మంచంమీద, తండ్రి ప్రక్కనే కూచుని, ఆయనమీద ప్రేమగా చెయ్యి వేసి “ఏమిటి నాన్నారూ?” అని అడిగాడు.

“ఏం లేదు నాయనా! విశాఖపట్నం వెళ్ళదల్చుకొంటున్నావుట! వీరభద్రం ఎటూ ఉన్నాడో కనుక్కు వస్తావుకదూ?” ప్రసన్నకు ఆశ్చర్యమైంది. ఆ తండ్రి

మనస్సు అర్థంకాలేదు. "పెద్దబిడ్డ మనస్సే అక్కడ ఉండగా, కోడలు కరుణ అక్కడ ఉండగా, వీరభద్రం విషయం కనుక్కోమంటా డేమిటి అనిపించింది. మనసులో ఉంచుకోలేక ఆ ప్రశ్నను పైకే అడిగేశాడు. జమదగ్ని నవ్వాడు. ఆ నవ్వులో బీజవతత్వం తెలుసుకొన్న గర్వం దాగి ఉంది. "పిచ్చి తండ్రి!" ఆయన అన్నాడు. "నీకు నే నున్నాను, నేను కాకపోతే విశ్వ వాధం! పెద్దవాడు మనస్సకు చలవతి ఉన్నాడు! నేనూ అని వదుం గట్టేవాళ్ళు వీరీ వీరభద్రానికి? — మనం వదిలేస్తే అది తెగిన గాలిపటం అవుతుంది. పట్టుకుని ముత్యపువిప్పలో దాచుకుంటే రత్న మవుతుంది."

ప్రసన్నకు జమదగ్ని మనసు అర్థమై, ఆయన వ్యక్తిత్వం అర్థమై ఆయన ఎంత గొప్పవాడో తెలిసింది. ఆయనతో అట్లాగేనని, వాకిట్లోకి వచ్చేసరికి, శారదాంబ వెనుకనుంచి పిల్చి చెప్పింది. "మళ్ళీ ఆలస్యమైపోతుంది. ఈ ఇంటి దాని

నంగతి ఒకళ్ళకు పట్టలేదు. వెళ్ళి, నీ చెల్లెల్ని పిల్చుకురా. ఆ అత్తగారికి ఇప్పటి మంచి అడుగులకు మడుగు లెందుకు?"

చీకటివడుతూ పడుతూ ఉండగా ప్రసన్న గోవిందమ్మ ఇంటికి వెళ్ళాడు. తలుపుచేసి చూస్తే తాళం వేయబడి ఉంది. ప్రసన్నకు అనుమానం వేసింది. ఇదమిద్దమని చెప్పలేని అనుమానం. ప్రక్కనున్నవారిని అడిగాడు. వాళ్ళు చెప్పిన విషయం మరింత బాధాకరమైంది.

గోవిందమ్మ కానీ, వీరభద్రం కానీ, స్త్రీడరులో సంప్రదించకపోవడం చేత, కోర్టులో కనీసం స్వయంగా హాజరై వాదన చేసుకోని కారణంచేత, వారిమీద తేబడిన సమస్తమైన బాకీలకూ ఏక్స్‌పార్ట్ డిక్రీలు ఇవ్వబడ్డాయి. ఇల్లు కాస్తా వేలంలో కొట్టేశారు. మొహం చెల్లక గోవిందమ్మ వెళ్ళి న్నతంలో తలదాచుకొంది. గోవిందమ్మలో పాటు కళ్యాణి కూడా వెళ్ళింది.

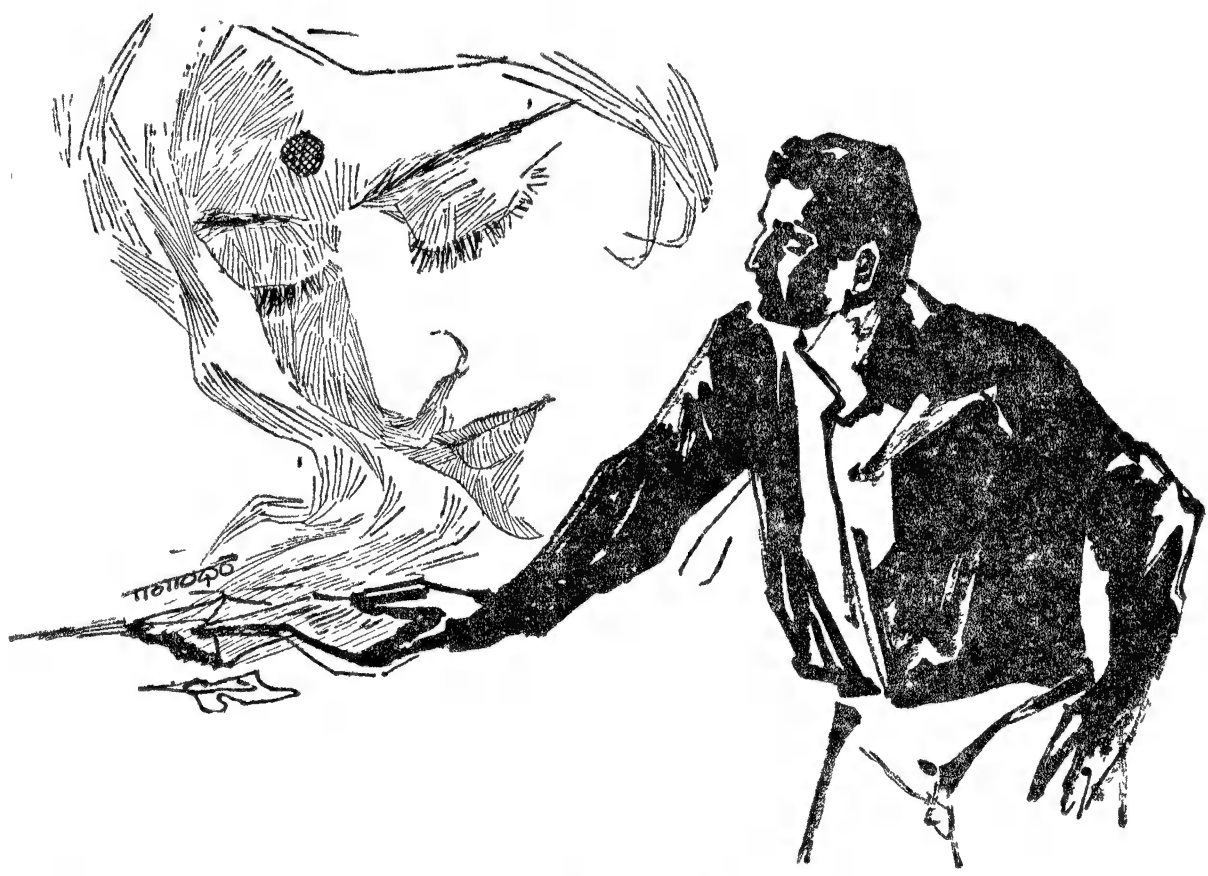
వాళ్ళు చెప్పిన గుర్తులు ప్రకారం,

ఆ స్వతః వెతుక్కుంటూ ప్రసన్న బయల్దేరాడు. పెద్దగా వెతక నక్కన లేకుండానే. ఆ స్వతః తెలిసింది. తీరా వెళ్ళి చూస్తే వోమూల గదిలో చిరిగిపోయిన చాప మీద గోవిందమ్మ, ఆమెకు కాళ్ళు వొత్తుతూ కళ్యాణి కనిపించారు.

ప్రసన్నకు హృదయం నీరైపోయింది. ఓడలు బండ్లపుతాయన్న దానికి వారికన్న మంచి ఉదాహరణం దొరకదనిపించింది. వెళ్ళి వోదార్చి, "గోవిందమ్మగారూ! మా ఇంటికి రండి. మేం మీకు వరాయివాళ్లం కాదు." అన్నాడు.

"మీరే వరాయి చోట ఉంటున్నప్పుడు నేను మీకు భారం కాదా నాయనా?" ఇదిగో, మీ చెల్లెల్ని మూతం తీసుక వెళ్ళు. నా బాధలు నా తెటూ తప్పవు. ఈ పిల్ల మొండిపట్టేమిటో తెలీదు. తనూ బాధలు పడుతూ నావెంట ఉంటున్నది. పిచ్చిపిల్ల! తీసుకుపో నాయనా!"

ప్రసన్న కళ్యాణివేపు చూశాడు. గోవి

య్యి పరిస్థితి అర్థం చేసుకున్నాడు. మెల్లగా, జాలిగా అన్నాడు. "నేను వాల్తేరు వెడుతున్నాను. అక్కడ వీర భద్రాన్ని కలుసుకుంటాను. అతన్నిక్కడకు తీసుకువచ్చే వూచి నాది!"

గోవిందమ్మ విరాళగా అన్నది : "అదేమి అశ్రుర్యమో నాయనా! వాడు రాసిన ఒకటి రెండు ఉత్తరాలు అప్ప, మేము రాసిన ఉత్తరాలు వాడికి చేరుతున్నట్లే లేదు. తప్పకుండా నువ్వు వాణ్ని తీసుకురా వెంటబెట్టుకుని!"

"కానీ దానికి, ఒకటే షరత్తు. మీరు బావెంట, మా యింటికి రావాలి."

"మనసులో ఉన్న అనుమానం చెప్తాను" కడుబియ్యం ?"

"మాకులేని అనుమానం మాకెందుకు గోవిందమ్మగారూ! మా కుటుంబంలో ఒక కిక్కులుగా మీరూ ఉండురు గాని. వాళ్ళగారి ఆరోగ్యమే బావుండి, మీ వ్యవహారాలు చూసిఉన్నట్లయితే, ఈ పరిస్థితి దాపురించేదే కాదు."

"అంతా కర్మ నాయనా!"

గోవిందమ్మకు లేవక తప్పిందికాదు. గోవిందమ్మతోపాటా కళ్యాణి.

ఉత్సుకత అపుకోలేక, దారిలో సంవత్సరం వా చదువంటారా ?—నందో చెల్లెల్ని రహస్యంగా అడిగాడు. "అదేమిటే? రాజా భవిష్యతి. ఇంటికొచ్చిన వాళ్ళకి ఇంత

క రుణ

అట్లా చేశావ్ ?—వెల్లెన దానిని వెల్లి పట్టి ఉండిపోయావ్ ?"

"రాలేకపోయా నన్నయ్యా!" కళ్యాణి సన్నగా అన్నది. "సుఖంలో కాదు, బాధ లోనే కదా, బంధువులు, సేవ, విలువ మనకు తెలిసేది ? ఏ బంధువులకు చూపించడానికని నన్ను అవిడ తీసుక వెళ్లారో, ఆ బంధువులు, వ్యవహారాలు తల్లక్రిందులు కావడం చూసి తప్పు కున్నారు. నన్ను కూడా అట్లాగే చెయ్య మంటావా?"

ఇంటికి వచ్చిం తర్వాత, శారదాంబ, కూడా పల్లెత్తుమాట అనకుండా, వియ్యపు రాలిని ఆహ్వానించింది. కౌగలించుకుని, కన్నీరు పెట్టింది. బసుదగ్గి ఆమెకు ఏ రోపమూ అక్కడ జరుగదని హామీ నిచ్చాడు. విశ్వనాథం కేవలం తటస్థుడు. నాలుగైదు రోజు లయేవరకీ, ఇంటో ఖర్చు పెరగడం చూసి, శారదాంబ, కొడు కుతో మంతలాలు సాగించక తప్పలేదు.

"ఇంటోకి కావలసిన సరుకులు ముందు తీసుకువచ్చి వడేస్తాను, ఇహ వచ్చే సంవత్సరం వా చదువంటారా ?—నందో రాజా భవిష్యతి. ఇంటికొచ్చిన వాళ్ళకి ఇంత

పెట్టి, మనం ఇంత తినాలికదా ?—" శారదాంబ జవాబు చెప్పకుండా రోపలకు వెళ్లిపోయింది.

మర్నాడు ప్రసన్న విశాఖవట్టుం వెళ్లాడనగా, విశ్వనాథం అతనితో అన్నాడు "చలవతిని కూడా ఒకసారి చూసి రాక పోయినావా ? మనమధకు ఏవన్నా చెబుతాడేమో!"

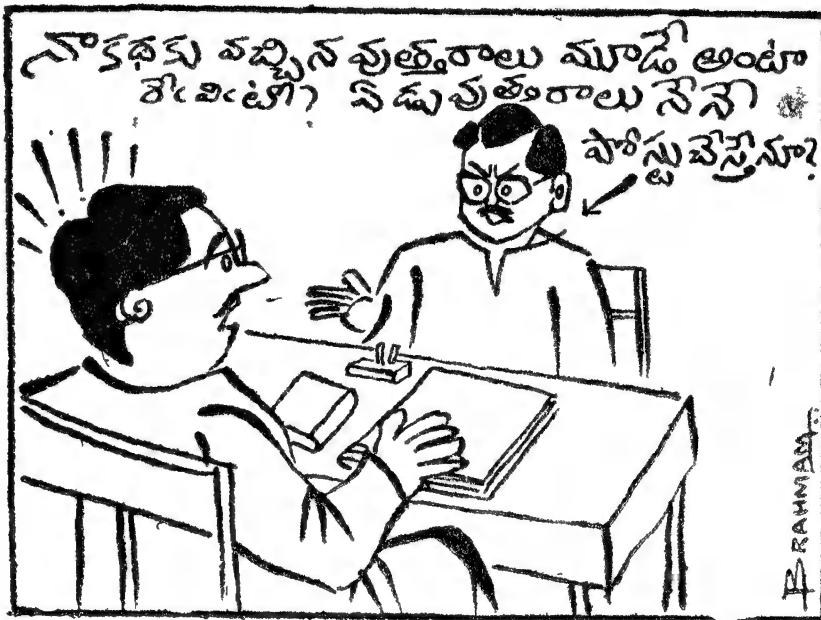
"నిజమే! రేపు ప్రొద్దున వెళ్తాను." ప్రసన్న చలవతి యింటికి వెళ్లేవరకీ ఆ ఇళ్ళ తాళం వేయబడి ఉంది. "ఈ ఇల్లు కూడా కోర్టువారు జప్తు చేసు కున్నారా?" అనిపించి, తన వూహకు తనకే నవ్వుకొన్నాడు. "చలవతికేం అప్పు లున్నాయి గనుక ?" అని తనను తాను సముదాయించుకున్నాడు.

కొంచెంసేపు వింటడి, ప్రక్క ఇంటి వాళ్ళను ఎంక్వయరీ చేశాడు. వాళ్ళలో కొందరు ప్రసన్నను గుర్తుపట్టి, "ఎంత మనస్పర్థలు వస్తే మూత్రం, మీరూ మీరూ ఒకటే కదా, ఆ మనసలాయన్ను అట్లా వదిలిపెట్టి వెళ్తారుటయ్యా ?" అని అడిగారు. ప్రసన్న దగ్గర సమాధానం సిద్ధంగా లేదు.

"ఎక్కిడకు వెళ్లాడూ ?" అన్నాడు తన వ్రళ్ళను రిపీట్ చేస్తూ.

"ఏమో మరి ! మాతోనూ చెప్పలేదు. పొలాలు కాలు కిచ్చేశాట్ట! 'నే ఎక్కిడ బాదరబంది అంతా వదిలించుకుంటున్నాను' అన్నాడు వోసారి మాతో! ఏమో అను కున్నాం. మాకు అర్థంకాలేదు. కొన్ని రోజులు ఒక్కడూ అప్పుం వండుకోడం బద్ధకంవేసి, పళ్ళి తిని కాలక్షేపం చేశాడు. కీళ్ళ నొప్పులు వివరితమైనప్పు డల్లా, ఆ మంచంలో కూచేవాళ్ళు వా అన్నవాళ్ళు లేక అట్లాగే మూలుగుతూ పడుకొనేవాడు. అందుకనే ఈ బాదరబంది వద్దనుకుని, పొలాలన్నీ కాలు కిచ్చేశాడు. ఇట్లు తాళం పెట్టేసి, వో పొద్దుటి పూట, చెప్పా పెట్టుకుండా లేచి చక్కా వేయాడు."

ప్రసన్న వెనక్కు తిరిగి వచ్చేసే, శార దాంబతో ఆ సంగత చెప్పాడు. ఆమె

వో క్షణం ఆలోచించి అన్నది. "తీర్థ యాత్రలకు పోయి ఉంటాడు."

"అయితే పొలాల్ని కౌలుకు ఎందుకు ఇచ్చేశా ఉంటావ్ ?" జమదగ్ని ఎదురు ప్రశ్న వేశాడు.

"అ! చేసుకోలేక. కాశీ, వ్రయాగ, హరిద్వార్ ఇటు ఉత్తరదేశం చూసుకుని, రామేశ్వరం దాకా దక్షిణదేశం వెళ్లి రావాలంటే వో నవవత్సరమైనా వట్టడుటండి! అందుకనే కౌలుకిచ్చే ఉంటాడు."

"ఏమోనే ! మనం అనుకొనేటంత భోధా మినిసి కాదు."

ఘోరతంత్రమిద చలవతి ఎక్కడకు వెళ్ళిందీ, నిర్వారణ చేసుకోలేకపోయారు. వ్రవస్థ పూరికి వెళ్లేరోజున మన్మథకు ఇష్ట మని గవ్వలూ, చేగోడిలూ చేసి పొట్లాం కట్టి ఇచ్చింది. కారదాంబ. "నాయనా ! అబ్బాయిని తీసుకుని వచ్చి కళ్ళకు చూపించే భారం సిద్ధి" అన్నది గొవించడమ్మ ఏడుస్తూ.

"అమ్మాయిని జాగర్రగా చిరువురో మన్నానని చెప్పు ! ప్రాసనరుగార్ని అడిగానని చెప్పు. బాగర్రగా వెళ్ళిరా." అన్నాడు విశ్వనాథం.

జమదగ్ని కొడుకును దగ్గరకు తీసు క్కుని, "వెళ్ళయిం తర్వాత భార్య ఒక చోటా, భర్త ఎరో చోటా ఉండడం మంచిదికాదు. అమ్మాయిని కనీసం వేనవి కాలం పెరిపులకైనా ఇంటికి రమ్మను" అన్నాడు.

ప్రస్తుత అందరు చెప్పినదానికి తల నూపి పూరికి బయల్దేరాడు.

* * *

ఆంధ్ర ఎస్సవిద్యాలయంలో ఆంధ్ర వాణిజ్యులు జరిగినంత అందంగా, సంద డిగా మరెక్కడా సరగవు. విద్యార్థులు ఎ బటాలు వేస్తారు. నాటకాల్లో పోటీలు వేసి, రక్తి కట్టించలేక పోయినవార్ని అక్కడి కక్కడే గేళి చేస్తారు. పూర్ణ సింభాలతో కవి 'సింహ' అనూ, కవి 'పాదుషా' అనూ, కవి 'ఎంపరర్' అనూ ఆహ్వానిస్తారు. ఉపన్యాసం జాగో లేక పోతే గుంంలో ఉండగానే వాలు భారీ చేస్తారు. ఆ యేడు ఆంధ్ర వారోత్స

వాలూ, అరతర్ కళాశాలల యువ జనోత్సవ నమావేశమైందో గగ్గో కట్టమంటి రావో వాల పోటీలూ ఒక్కసారే వచ్చాయి. లింగారెడ్డి విహారంలో జరుగుతోంది. దీనికి తోడు అరిండియా సైన్సు కమిటీ హిస్టరీ డిపార్టుమెంటువారు 'టాయెన్డ్' ని

కాలేట్ టూత్ బ్రష్

మా దంతములను ఎక్కువ శక్తివంతముగా శుభ్రపరుచునట్లుగా తయారైనది !

* సైతానం పెద్దండును విన్నవారికి పిండ్లండును కిండ్లండు గడ్డిని • ఓనూదిని • మెత్తనిది

దిట్టంగా దిగిందిన తుడి చేత వైరావ్ తుడుంవంశ ఇది కాగా మమ్మతుంది.

కొత్త!
ఎంతోముచ్చటైన!!
కాలేట్
మోసర్ డిస్క
టూత్ బ్రష్
తుడుంవంశ అదిభావన
పెట్టె ప్రత్యేక ఆకారంగం
గొరిడతగ్గులచ్చే కాదు
తుడుంవంశ టూత్ బ్రష్

తంత్రకయాన్ని వికోదింపే కాలేట్ విధానము

నోసిస్

మ రింత శక్తిమంతమైన
బాదానివారిణి మాత్రమేగాక
మ రింత సురక్షితమైనది కూడా !

తలనొప్పి, ఉపరిబట్టు, నరాలబాధ, గుండెజలుబు, మెదవట్టు, ఇంకా అనేక జీవిత రకాల కండిరాల బాధలను త్వరితంగా నోసిస్ వివారించగలదు. అధునాతనమైన, శ్రేణికా వాదదానికి వెనుబుబాటుగా వుండేబట్టు ట్యూబ్లో నోసిస్ వున్నందున, అంతా అయిపోయేవరకు దాని శక్తి తగ్గకుండా వుండడమేగాక, పొదుబోక, అభివస్తుంది

నోసిస్ తో బాధ పోయిందనండి
ఇది శక్తిమంతమైనది

కండరాలనొప్పి వాదండి

ఐయోడినా ఆయింట్ మెంట్

దుర్బగానే వాడ తొలగుతుంది మరకలొంది - మింగులెక్కవు

ది కలకత్తా కెమికల్ కం. లి.
కొలకత్తా - 22

60438

పెద్ద యెత్తున ఆహ్వానించడానికి, నన్నా పోలు పూర్తి చేసుకుంటున్నారు. దూరం నుంచి చూసేవారికి యూనివర్సిటీ ఒక పెళ్లి విడిదిలా కన్పిస్తున్నది. ప్రతి విద్యార్థి మొహంలోనూ పెళ్లి కళ్ళ తాండ విస్తున్నది. ప్రొఫెసర్ నీలకంఠం గారికి నాటకాలన్నా, నాటకాలు వేయించడమన్నా ప్రత్యేకమైన శ్రద్ధాపక్తులు ఉన్న కారణం చేత, వైస్ ఛాన్సలరుగారు ఆయనకు నాటకాలు వేయించే భారం వదిలిపెట్టారు. అది నాటకశాఖలో పాఠాలు చెప్పు కొంటున్న ఒకానొక కురంగేశ్వరావుకు మనసుకు కష్టమైనా ఏమీ చేయ లేక, నీలకంఠంగారికి అసిస్టెంటు గిరికి వొప్పుకున్నాడు. అయినా మనసులో ఉన్న కష్టం పోగొట్టుకోవడానికి, నాటక రచనా, ప్రయోగ కౌశల్య పారంగతులైన ముఖ్యతలైన విద్యార్థుల నెవర్ని కూడా, రంగస్థలం మీద రంగు పూసుకోడానికి లేకుండా కట్టడి చేశాడు. తన కట్టడిని అమలా జరుపడానికి, క్రొత్తగా చేరి తన మనసు నాకట్టుకొన్న పీఠ భద్రానికి అప్పగించాడు. ప్రొఫెసర్ నీలకంఠంగారికి పరిస్థితుల నర్తం చేసుకుని ప్రవర్తించడం క్రొత్తగా నేర్చుకోవలసిన విద్య కాదు. విద్యార్థులు ముందుకు రానప్పుడు, తనే క్లాసులకు నోటీసు వంసి, మనస్థనూ, మరికొందరు విద్యార్థులనూ, రజని, కరుణ, సబిత మొవలైన కొందరు విద్యార్థినులనూ సమావేశపర్చి, “ఇది నా గౌరవానికి సంబంధించిన సమస్య. అనేకమంది ఆహ్వానితుల సమక్షంలో వేయవలసిన ప్రదర్శనం. ‘అపాల్యా శాపవిమోచనం.’ మిమ్ములను సమ్ముకొని ఇందులోకి దిగుతున్నాను.” అన్నాడు. కరుణను అపాల్యాగా వేయవలసిందని అడిగాడు.

“నాకు నటన చేరకాదు.” అన్నది కరుణ, ప్రొఫెసరుగారికి సమాధానం కల్పించవలసి వస్తున్నదన్న విచారంతో. “దానికేముంది ఇల్లీ ! నేర్పడానికి నే నిక్కడ ఉన్నాను కదా ? అయినా, ఈ భవన రంగస్థలంమీద అద్భుతంగా మన పాత్రలు మనం నటించున్న వాళ్ళము, శాస్త్రేవు రంగు పూసుకుని ఆ ఆర్నిఫిషియల్

క రుణ

స్టేజీమీద నటించలేమా ?” అన్నారు ప్రొఫెసరుగారు.

ఇంద్రుని పాత్ర, మనస్థకు ఇవ్వబడింది. రజని, సబిత, అపాల్యాకు చెలికత్తెలుగా నటించాలి. గౌతమమునిగా మరో విద్యార్థి నిర్ణయించబడ్డాడు.

రిహార్షల్ సమయంలో మనస్థ, కరుణకు ఎంతో ధైర్యం చెప్పవలసి వచ్చింది. అతనికి కూడా మనసులో బెరుకుగానే ఉన్నది. నాటకం వేయడానికి కాక, నాటకంలో తను తీసుకున్న పాత్ర స్థితిని గురించి. కరుణకు మరి యిబ్బందిగా ఉంది. అయినా తప్పని పరిస్థితి. ఒక రిలో చెప్పుకోలేని పరిస్థితి. ఒకటి, రెండుసార్లు నాటకం మానివేద్దామా అనుకొన్నది కరుణ. రజని, సబితలు అందుకు ఒప్పుకోలేదు.

“నువ్వలా బిడియపడతా వెండుకమ్మా ? సబితచేత వేయించడంలేదూ వేషం ? నాటకం వేయడం తప్పు కాదు తల్లీ ! నాటక రచనను తప్పకుండా, నాటక శాలనూ యజ్ఞ వాటికతోనూ, దేవాలయంతోనూ పోల్చారు మనవాళ్ళు.” అట్లా నీలకంఠంగారు మాట్లాడుతున్నప్పుడు కరుణకు మార్గాంతరం లేక పోయింది. అపాల్యాతో ఇంద్రుని ప్రణయ సన్నివేశాలు, మనస్థ నటించలేక బాధపడి ఒకటి, రెండుసార్లు మానుకొందామని ప్రయత్నం చేస్తే, “ప్రొఫెసర్ యాక్టర్ కన్నా బాగా, నేచురల్ గా యాక్ట్ చేస్తున్నావ్ ! అంత నిరాశ నడిచాలావే ?” అని ప్రోత్సహించేవారు ప్రొఫెసర్ గారు మనస్థకు నటించక తప్పలేదు. మనసులో పిరికితనం పోయే మార్గంలేదు.

నాటకం రిహార్షల్ ముమ్మరంగా సాగి పోతున్న సందర్భంలో ఒకసారి మనస్థ, కరుణను అడిగాడు. “నాకు ఇది చాల ఎబ్బెట్టుగా ఉంది. నీకు ?”

కరుణ వెంటనే జవాబు చెప్పింది. “నాకు అంలు యివ్వలేదు.”

ఈ సమయంలోనే ప్రసన్న దగ్గర నుంచి, తను వాల్తేరు వస్తున్నట్లు

ఉత్తరం వచ్చింది. ఆ ఉత్తరం పట్టుకొని కరుణ, మనస్థ దగ్గరకు వరుగెత్తుకు వచ్చింది. కంగారు కంగారుగా అడిగింది, నుదుట పట్టిన చెమట బిందువులైనా తుడుచుకోకుండా. “ఆయన వస్తున్నారట ! ఇప్పు డెట్లా ?”

ఇది ఎంతటి సున్నితమైన వ్యవహారమో మనస్థ అర్థం చేసుకొన్నాడు. అయినా యీ సమయంలో కరుణకు అధైర్యం చెప్పకూడ దనుకొని, “మరీ మంచిది. రానీ ! నాడూ చూచి సంతోషిస్తాడు.” అన్నాడు. కరుణ కళ్ళలో నీళ్ళు నిండాాయి.

“రాకరాక ఆయన వస్తున్నారు. ఈ సమయంలో నే నిక్కడ నాటకాలు వేసుకుంటూ, స్టేజీ ఎక్కి గంతులేస్తుంటే ఏం బావుంటుంది ? నే నిక్కడ చేస్తున్న నిర్వాహం ఇదేనని ఆయన అపార్థం చేసుకోరూ ?”

“భయపడకు కరుణా ! బహుశః వాడు వచ్చేసరికి, ఈ నాటకాల గొడవే అయిపోతుందేమో !”

కరుణకు మనసులో మాత్రం భయం భయంగానే ఉన్నది. నటనలో పరధ్యానం నడిపిస్తున్నది. మాటలో పారపాట్లు దొర్లుతున్నవి.

ఒకరోజు సాయంకాలం సబిత, రజని, కరుణ సాయంకాలం పికారుకు స్కాండల్ పొందుంటు దగ్గరకు వెళ్ళారు. కరుణ వెళ్ళిందని కాదు, స్నేహితురాండ్రు బలవంతంగా ఆమెను లాక్కని తీసుకు వెళ్ళారు.

“మా బావగా రొస్తున్నారంటే, అంత పరధ్యానం నటిస్తున్నావేమిట ?” రజని, కరుణ బుగ్గులు పుణికింది.

“నెడబాటులోని విరహం ఇంత తీయ్యనిదటే ?” సబిత ఎత్తి పొడిచింది.

కరుణ వాళ్ళిద్దరిదేపూ జాలిగా చూసింది. “అది కాదు. అదికాదు. మీకు తెలిదు” అన్నది.

“నాకు తెలిదనె అంటున్నాం. తెలిసినదానిని ప్రక్కన ఉన్నావు కనుక, చెప్పమనే అంటున్నాం.”

తనలో తను బాధపడడం కన్నా స్నేహితు

డ్యాలిక్స్ ^{జి.కె.} **ఎక్స్‌ప్రెస్** ఎమర్జెన్సీ

అక్టోబరు ౧౯౫౭
 వి.ఎస్.ఆర్. అండ్
 కమిషన్ కార్యాలయం
 ఆఫ్ ఇండియా రిమిడియే
 షన్.ఎ. (ఇండియా)
 న్యూఢిల్లీ రిమిడియే.
 కంకణ, కొంకణం
 రి.

నిర్మల
అమృత్యుడిక
ఘాయితీ సమస్య

అన్ని చర్మ వ్యాధులను పోగొట్టి
చర్మమును ఆరోగ్యము గాను,
పరిశుభ్రముగాను వుంచును
చివరకు పోషకము.

నిర్మల కెమికల్స్, కొచ్చిన్-2.

విజయవాడ : ప్రెగతి విజన్స్, విజయవాడ-1.

నిగ నిగలాడు నిడుపాటి
కేశవర్దని
ఉపయోగించండి
ఆరోగ్యవంతమైన తురులు
పెరుగుతుకు సహకరించును
వాడుతుకు సిద్ధముగా
కేశవర్దని
రెడి మిక్చర్ పేర్ ఆయిల్
కూడా లభించును.
కేశవర్దని ప్రాడెక్స్,
స్కందా-14.

కరుణ

రాండ్రకు తన మనసు విప్పి చెప్పే కొంత
ఆరాటం తగ్గుతుందనుకొన్నది కరుణ.
చెప్పబోయింది. ఇంతలో రజని అడ్డువచ్చి
'స్కాండల్ పాయింట్' దగ్గర్నుంచి తమను
చూచి తమవేసి వస్తున్న వాళ్ళను
చూపిస్తూ "అదుగో వాళ్ళ!" అన్నది.

కరుణ తల అటు తిప్పింది. ముందుగా
సింహాద్రి అప్పలస్వామి కనిపించాడు.
నల్లని మొహం. లావుపాటి శరీరం.
మెల్లగా నడుస్తూ వస్తున్నాడు. అతని
ప్రక్కనే వీరభద్రం.

రజని భయం భయంగా. మిగిలిన
వాళ్ళతో "వెళ్ళిపోదాం వదండి" అన్నది.

"ఎందుకూ వెళ్ళిపోవడం?" పబిత
అడ్డుకొంది. "భయపడ్డకొద్దీ వెంట
తరుముతుంటారు. ఆనాడు మన్మథ సమ
యానికి రాకపోతే, నేనే లెగించి ఉండే
దాన్ని. ఏం భయంలేదు, వాళ్ళను రానిండి"

వాళ్ళిద్దరూ వీళ్ళ ముగ్గుర్ని చూసి
నమస్కారం చేశారు. కరుణకు, ఆమె
స్నేహితురాండ్రకూ నమస్కారం చేయక
తప్పలేదు కుశల ప్రశ్నలు ముగిసిం
తర్వాత, దిగ్గరగా ఉన్న ఇసుకలో
కూచుని, వీరభద్రమే అన్నాడు. "మా
స్నేహితుణ్ణి చూశారా, ఎంత సూరి
పోయినాడో?"

అప్పలస్వామి ఆందుకున్నాడు. "ఆ పంపు
టనకు నే నెంతో సిగ్గు వడుతున్నానండీ.
జ్ఞాపకం వచ్చినప్పుడల్లా లేళ్ళు కుట్టిస్త
ట, పుత్రుతోంది ఉత్త పతువులా ప్రవర్తిం
చాను."

రజని, ఆ కృత్యంతో అతనివేపు చూసింది.
సింహాద్రి రజనివేపు వరిశీలనగా చూస్తూ
"అరేజావ కాదు, ఇవ్వాలి వేడుకొంటున్నాను
నిజమైన క్షమాపణ. క్షమించరూ?"
అన్నాడు దీనంగా.

రజని ఏదో అందామనుకొన్నది. పబిత,
వాళ్ళతో తనకేమీ పని యిస్తున్నట్లు పిచ్చిక
గూళు కట్టుతూ, వాటిని క్రింద వడ

బోసి, మరల కొత్తని కట్టుకుంటోందో
సముద్రంలో నుండి వో పెద్ద అల వచ్చి
ఆమె కూచున్న చోటి సంతా తడవడానికి
ప్రయత్నంచేసి విఫలమై తిరిగి వడిపో
తోంది. నీళ్ళు ముక్కలై పారిపోతు
న్నాయి. ఉండి ఉండి పిస్తున్న గాలికి, ఆమె.
వీల కుంతలాలు నాట్యం చేస్తున్నాయి.
వీరభద్రం మాలలే వినిపిస్తున్నాయి.
"ఏమిటి చెలా యే! సువ్వు మన్మథ
కలిసి నాటకంలో వేస్తున్నావా? హాస్టల్లో
ఎవరో అనుకోంటూంటే విన్నాను"

సింహాద్రి యాదాలాపంగా అన్నటు
అన్నాడు. "అవును భద్రం! కరుణగారు,
అహల్య ప్లాతా, మన్మథ ఇండుడూ
వేస్తున్నారట! రియల్ ఇటో-జో ఏ బ్యూటీ
ఫుల్ కాంబినేషన్!"

వీరభద్రం హిటబోధ చేయడం మొదలు
పెట్టాడు. "నాకు ఇష్టంలేదుసీ! మనం
ఇక్కడకు ఎందుకు వచ్చాం చెప్పండి?
చదువుకోవడానికి అవునా? అయినప్పుడు
నాలుకాలు వేయడం, అందునా స్వంత బావ
గారిలో తగుదునమ్మా అని స్టేజి ఎక్కడం
—మనకు లాయకీకాదు సుమండి! ఆపైన
మీ యివ్వండి! మీరేం మైనర్లు కాదుగా,
ఒకాళ మాటలు వివదానికీ!"

కరుణకు అటువంటి అశ్లాఘాని ఎద్ద
నుండి పాతాలు వినవలసి రావడం ఎంతో
బాధ కలిగించింది. చివాలను లేచి నిలబడి
"మీ సలహాకు మేనీ మేనీ ధ్యాంక్స్! మిల్లి
కలుసుకుందాం రండ్రా!" అంటూ
స్నేహితురాండ్రను తీసుకుని గృహాస్తులు
రాల్సింది

ఆమె నడుస్తున్నదన్నమాటే కాని
ఆమెలో కోటికోటి సందేహాల విషనాగులు
వడగలు విప్పుతున్నాయి. లోకమంతా తనను
చూసి పరిహాసించబోతున్నట్లుగా ఒక
భ్రాంతి. పబిత ఆమెను పలకరించ
బోయింది. కరుణ ఆమెను విసిరికొట్టింది.
రజని ఆమెను బ్రతిమలాడ బోయింది.
ఎవరినీ రానివ్వకుండా తలుపులు వేసు
కొంది కరుణ.
(సశేషం)

నాతో ఒక అతి అందమైన ఫ్రెంచి నటీమణి ఎప్పుడో అన్నది—

“గానీ! బర్ట్ లాంకాస్టర్ ని కలవటం నా జీవితాశయం! ఈ సహాయం చేసిపెద్దావా?”

మీ మిద్దరం అప్పుడు హాలీవుడ్ లోని ‘షెతో మార్మో’ హోటల్ లో ఉంటున్నాను.

పావుగంటలో పీకు లాంకాస్టర్ తెలి ఫోన్ చేస్తాడు” అని జవాబు ఇచ్చాను.

ఆమె ఆశ్చర్యమొస్తూ నాకు నవ్వొచ్చింది. ఆమె మాటలమీద ఆమెకి మొదట్లో నమ్మకం

కలగలేదనుకుంటాను. కాని నిమిషాలలో బర్ట్ లాంకాస్టర్ ఫోన్ చేశాడు. సాయంత్రం ఒక ‘డింక్’కి రమ్మని పిలిచాడు.

ఇందులో నా గొప్ప ఏమీ లేదులేండి. అదే హోటల్ లో రీటా హేవర్ భర్త జేమ్స్ హీల్ ఉండేవాడు అతనూ బర్ట్ లాంకా

స్టర్ ఒక ప్రొడక్షన్ కంపెనీలో వాటా దార్లు. రోజూ లాంకాస్టర్ అక్కడికి వస్తూ

ఉండేవాడు. ఈవిధంగా వారితోనాకు పరిచయం అయింది.

ఆ సాయంత్రం నా స్నేహితురాలిని బర్ట్ లాంకాస్టర్ వద్దకి తీసుకువెళ్లాను. ఆమె వాడా పుడి ఇంతా అంతాకాదు. అప్పుడే లాంకా స్టర్ ని బుట్టలో వేసుకున్నట్లే అనుకుంటోందనుకుంటాను!

బర్ట్ లాంకాస్టర్ అక్కడ మాకోసం కాదుకుని ఉన్నాడు అతనితోబాటు అతని భార్య, అయిదుగురు పిల్లలూ కూడా ఉన్నారు. శ్రీమతి లాంకాస్టర్ లావుగా ఉంటుంది. చాలా గడుసు మనిషి.

“చూశావుగా, మాకు అయిదుగురు పిల్లలు. ఇంకా పుడ్తారు! బర్ట్ చాలా జాగ్రత్త మనిషి. ఇంతమంది పిల్లలతో పిచ్చివనే దయనాచేస్తే ఎంత గొడవ అవుతుందో, ఎంత కర్కృతుడో అతనికి పూర్తిగా తెలుసు. ప్రాన్సులోకన్నా అమెరికాలో విడా కుల వరిహారాలు ఎక్కువ తెలుసుగా?” అంది నా మిత్రురాలితో చిరునవ్వు వలక బోస్తూ!

ఇక నా సంగతంతారా? నా ప్రయోజనం కోసం ఒక మనిషిని బుట్టలో నేసుకుందా మని నేను ప్రయత్నించిన దొకసారి— ఆ ఒక సారి నేనే చాలా బాధలకి లోనవవలసి వచ్చింది.

నేను సమ్మోహించ ప్రయత్నించిన సృక్తి మిల్టన్ బెర్గ్—అమెరికాలో కెల్లా ప్రసిద్ధి పొందిన హాస్యనటుడు....

ప్రతివారం కనీసం 4 కోట్ల అమెరికన్లు మిల్టన్ బెర్గ్ ని టెలివిజన్ మీద చూసి నిరగబడి నవ్వుతారు.

అతన్ని జాక్ వార్నర్ పార్టీ ఒకదానిలో కలిశాను. ‘అరను తలుచుకుంటే నిన్ను బాగా పంకి తీసుకురాగల’డని నా మిత్రవర్గం అంతా అన్నది. నేను అప్పుడే టెలివిజన్ లో ప్రవేశించాను. మిల్టన్ నా నటన చూసి అమోదంతోనే మాట్లాడాడు. నా గదికి వచ్చి నాభవిష్యత్తు గురించి ఏదయినా సూచనలు ఇవ్వవలసిందని కోరాను.

ఒక రాత్రి రానే వచ్చాడు. రాగానే

ఎలిజబెత్ టెలర్

దిటోని (డాయర్లూ) బిరువాలూ వెలి
కాదు. మంచంకింద కుర్చీలకింద, కప్పు
మీద— అన్నిచోటా వెలికాదు. నేను చకితు
దాలనయిచూస్తూ ఉండిపోయాను.

“ఏంలేదు! పెక్కోఫోను, ఎక్కడయినా
దాచారేమోనని చూస్తున్నాను. నా శ్రుతు
వులు ఎప్పుడూ సన్న బోల్టాకోట్టిదామని
చూస్తారు!” అని నాకు విడమరచి చెప్పాడు
వివరికి.

చెప్పిన తర్వాత ఒక కుర్చీలో కూల
బడి హతాత్తుగా ఏడవడం ప్రారంభిం
చాడు! “నా కష్టాలు నీకేం తెలుసు? ఎక్కడ
చూపినా వగవారే.....టెలివిషన్ పోగ్రామీలు
జరుగుతున్నప్పుడు కొందరు గూఢ చారులు
వచ్చి ఏవో అల్లరి మొదలుపెడతారు! నేను
పంత దుర్బుద్ధులని!” అనివాపోయాడు.

ఇది జరిగిన తర్వాత మరికొన్నిసార్లు
నా గదికి వచ్చాడు. వచ్చినప్పుడల్లా ఏదో
వాడు. “నాకు తెలిసినవారందరిలో నన్ను
దగిన వ్యక్తిని మన్నే!” అనేవాడు. కొంత

కాలం తర్వాత నాకు మళ్ళీ కనిపించకుండా
మాయమయిపోయాడు!

ఈ సంఘటనతో నాకు ఒక విషయం
తెలిసి వచ్చింది. హాల్సిఫుడ్లో వ్యాపారాన్ని,
విలాసాన్ని కలపటం కష్టం.....

ఇప్పుడు మీకు ఒక కథ చెప్తాను. అది
కట్టు కథలాగే ఉంటుంది. కానీ నిజంగా
జరిగింది. ఈ కథకి నాయక నా స్నేహితురాలు
పీల్స్ సాంక్లెర్, ఒక అందమయిన ఫ్రెంచి
గాయకురాలు.

ఒకనాడు ఎవరో ఆమె తలుపుతట్టారు.
ఒక హూటల్ వనిమనిషి ఆమె చేతికి ఒక
చిన్న అట్ట పెట్టె ఇచ్చి, “ఇది మీకు
ఇవ్వమన్నారమ్మా! ‘మిగతా’ కింద ఉంది.
వెళ్లి చూడండి” అన్నాడు.

అట్టపెట్టెలో చిన్న బంగారు తాళం
చేసి ఉంది. ‘మిగతా’ ఏమిటా అని పీల్స్
కిందకి వరిగెత్తుకు వెళ్లింది. ‘మిగతా’ ఒక
పెద్ద తెల్లని కాడిలాక్ కన్స్ట్రక్టర్ కారు!

ఎవరో ‘అల్లిమాని’ వంపారుట. పీల్స్ కి
మూర్ఖవచ్చినంత వనయింది!

ప్రేమ ఇంత ఘనంగా పరిణమించటం
ఎన్నోదోకాని అయ్యేవనిరాదు. ఇది అతి అపు
రూపమయిన సంఘటన.

అమెరికాలో ‘ఇన్ కంటాక్ట్’ చాచా బాధా
కరంగా ఉంటుంది. ఖరీదయిన బహుమతులు
చుట్టాలకి ఇస్తే తప్ప పన్ను మినచో
యించరు.

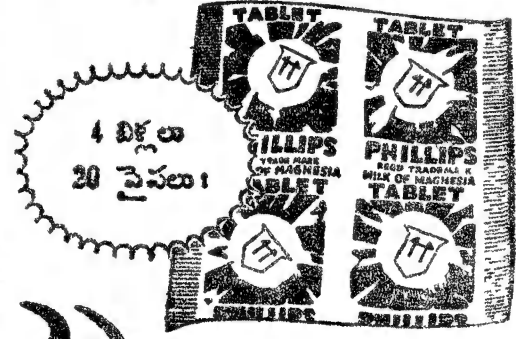
అందుకనే అమెరికాలో పెళ్లి చేసు
కుంటేకాని అమ్మాయిలకి గొప్ప బహు
మతులు త్వరదీ ఇవ్వరు మగవారు—
సాధారణంగా. పన్నుల బాధలో తప్పించుకోవ
టానికి తాత్కాలిక వివాహాలు చేసుకునే ప్రభు
తులు కూడా లేకపోలేదు. నాకు వయసు
మీరిన మగవారంతా చేసిన వివాహాలని
నేను గనక స్వీకరించి ఉంటే ఈ పాటకీ
ఎంతో దబ్బు గడించి ఉండేదాన్ని.

కొందరు వట్టి దాంబికలు. మైక్ టాడ్
(49 వ పేజీ చూడండి)

త్వరలో అజీర్ణము, కడుపుమంటలను ప్రోగోట్టినను ఫిలిప్స్ మిల్క్ ఆప్ మెగ్నీషియా టాబ్లెట్లు

మధురమైన ప్రతి పిల్లనూ బిళ్ల తన తాళమనేక 188 రెండు
అడుపుగించి కడుపు మంటలను కరిగించి అద్దమను పొందిన కష్ట
కరిగియించుటచేత ఇతర మందులకన్న ప్రేక్షపెనెది.
పిల్లల పీచు తుదిని ఇష్టపడెదరు — నాడు ఈ బిళ్లలను పిల్లలక
మెండ్లివలె మనాయానముగ పెనింటురు. కొడుకుగా పిల్ల
అది 75 మరియు 188 బిళ్లలుగల పీసాలో రోగముతున్నాయి.
అణుంతుమంతటికి పరిపోవును. ప్రతి ఇంటి ఉండవలసినది.
ఇది తాళుచు! అన్ని మంటల కొట్టులోను రోగమును

ఫిలిప్స్

మిల్క్ ఆప్ మెగ్నీషియా టాబ్లెట్స్
హుమ్మపాల్వంక : రిజిస్టర్డ్ ట్రాడింగ్ టేస్ట్ మెడికల్ స్టాంపు (మామూలీకార్యం) ప్రైవేట్ లిమిటెడ్. 25 అంబెక రోడ్డు, కంకణ 19

(గత సంచిక తరువాయి)

క్రథక నృత్యాన్నే హిందీ సినిమాలలో యిటీవలి వరకూ మాసిస్తుండేవారు. అంటే క్లబ్ డాన్సులూ, ట్రెస్టులూ అనంబడు అంగిక వికారాలకు గిరాకీ పొచ్చక పూర్వం. ద్వచ్యమైన కథకలకి సుదూరంగా ఉన్నా తెలుగు సినిమాలలో చాలా నాట్యాలు యీ వునాది మీదనే ఉంటాయి. ముద్రలు అభినయం మీద అంతగా ఆధారపడకుండా రక్తికట్టించే విధానం యీ నృత్యంలో అంత రీతిగా ఉండుటవలన అతి స్వల్పమైన

(శ్రీని అకవిరచుకొంటుంది, "వ్యవర్జ్య" లో "అందగాడా" నృత్యంతోబాటు రెండవ శ్రేణికి చెందినవి "దికారి రాముడు" లో "రంగేళి లీలర నా రాజా", "ట్రాక్స్ రాముడు" లో "మనలో మాట మమా", "వదండి ముందుకు" లో "ముసినవ్వు వెలుగులోనా" మొదలైనవి. వీటిలో సంగీతం ఆ కోవకు చెందినట్లే ఉన్నా నాట్యం మూత్రం అంతంత మూత్రంగానే ఉంటుంది. ఇక అధమశ్రేణికి చెందినవి ఎన్నో ఉన్నాయి.

అని "కాలాపిని" లోనూ, "కవాలి తుమ్ క్యా క్యా ఖరీదోగే" అని "పాథవా" లోనూ ఉన్న ముజ్రా నృత్యాలు మంచివి. "బహారాణి" చిత్రంలో పినల్లైన ఖవాలికి ఒక పివరంత "ముజ్రా" కలిపి ఒక కొత్త రకాన్ని తూపించ ప్రయత్నించినా, యిది రక్తికట్టలేదనే చెప్పాలి.

కథాకలి నృత్యమార్గం కేవలం నృత్య నాటకాలకే ఉపయోగించబడుతుంది. "మాయాబజార్" లో 'మోహిని బస్సా మెర' నృత్యం యిటువంటి వద్దతిక మెచ్చకో

మన చిత్రాలలో నృత్యాలు

మార్పులతోనే యీ కథకను ప్రజాను రంజక ముగా మలచవచ్చును.

"అనార్కలి" లో "రాజశేఖరా" నృత్యం శాస్త్రీయమైన కథక వద్దతికి, (మొదటి పాత్రలో భరతనాట్య వద్దతిని ముద్రలు ఉన్నా) అతి చేరువగా ఉన్నది. ఇంత చక్కటి ఉదాహరణ దీని వెనువెంటనే చెప్పకోవా అంటే మరొకటి లేదు. "బందిపోటు"లో కథక వంటిది ఒక నృత్యం ప్రవేశపెట్టు బడినది కాని విజమైన కథకీ దీనికి కనీసం ముఖపరిచయమైనా లేదు.

తమిళ చిత్రాలలో ఎప్పుడో గాని యీ వద్దతిని అనలంబించారు. "విప్లవవీరుడు" చిత్రంలో కమల చేసిన రెండు నృత్యాలూ యీ కోవకు చెందినవి, ఉత్తమమైనవి. ఈ సర్వకే "నాచ్ పుర్" చిత్రంలో "దిల్ తుర్పు కోదియాథా దిల్ దార్ మాన్ కే", "కత్ పుత్తి" చిత్రంలో "హయే తూహి గయా మోహే భూల్ కే" పాటలకు, "పైగావ్" లో నైజయంతిమాల "మై త్యూనా నామా" పాటకూ చేసిన నృత్యాలు హిందీ చిత్రాలలో కథకకి ఉత్తమోత్తమ మైన ఉదాహరణలు.

కథక నృత్యానికి వేలు విడచిన చుట్టమే "ముజ్రా" జాతి నృత్యం. వీటినే సినిమా పరిభాషలో ఖరోలీడాన్సు అంటారు కాని పరియైన వదం "ముజ్రాయే". "ఎం. విల్. ఏ" చిత్రంలో "వదనాలు చేయాలి" అన్నది ఇటువంటి వాటిలో ప్రథమ

హిందీ చిత్రాలలో యిది వరిపాటే. "నజర్ లాగే సైయాం లోరే బంగ్గీవర్"

'శ్రీకాకుళ ఆంధ్రమహావిప్లు కథ'లో జమున,

—వి. ఎ. కె. రంగారావు

దగ్గ మచ్చుతునక. నాట్యం శాస్త్ర బద్ధమై ఉన్నా, అవోర్యం, ముఖానికి వేసే రంగులూ కథకలి విధానంతో వేయరు. అలా వేస్తే ఆ నృత్యమార్గంలో ఏమా త్రము వరివయలేని ఆంధ్ర ప్రేక్షకులకు అది వింతగా కనబడుతుంది. "భక్త రామదాసు" చిత్రంలో పిల్లలు చేసే పాటలో ఒక భాగం యీ వద్దతినే ఉన్నది. శాస్త్రీయంగా కథాకలికి ఒకే ఒక మెట్టు క్రిందుగా ఉన్నది "అట్టమ్ తుళ్లల్." ఇది రమ్యమైనదీ, జానపద మార్గానికి కొంత దగ్గరగా ఉన్నదీ, కాని యింత వరకునూ యేతెలుగు చిత్రంలోనూ ఉపయో గించబడలేదు.

జానపద నృత్యాలలో యావద్భారత భృతి వార్జించిన ఒకే ఒక నృత్యం పంజాబు దేశపు "భాంగా", "జాగ్గేరహా" చిత్రంలో మనోహర్ దీప్క్ అధ్యర్యావ బ్రహ్మాండమైన ఉద్యేగంతో హిందీ చిత్ర సీమలో ప్రథమంగా ప్రవేశించిన యీ 'భాంగా', క్రమేణా అన్ని భాషల చిత్రాలలోనూ జోరబడి యీనాటికి పూర్తిగా పిరు కారిపోయింది. తెలుగు చిత్రాలలో కంటికి యింపుగా ఉన్న ఒకే ఉదాహరణ "కులగ్ తాలు" లోనిది. కంట గింపుగా ఉన్నవి "అనురాగం", "వదండి ముందుకు" "డాక్టర్ చక్రవర్తి" చిత్రాలలోనివి.

"కోలాటం" చాలా చిత్రాలలో యితర నృత్యరీతులతో కలిపి తూపించారు.

గోవాకు చెందిన “మాండో”, సింహ
లానికి చెందిన ‘బైలా’, సంగీతంలో,
వాట్యంలో వాల పోలికలు కలిగి ఉంటాయి.
అవసరాన్నిబట్టి హిందీ చిత్రాలలో యీ
సంగీతాన్ని, పుత్యాన్నీ వాడుకొన్నారు అన్ని
విధాలా నిరుపమంపెన్నెన “జాత్” చిత్రంలో
“చోరీ చోరీ మేరీ గలీ అనాపై బురా”
అంటూ గీతావాలీ, దేవానంద్ చేసినది
మాండో. “అవాజ్” చిత్రంలో “ధితంగ్
ధితంగ్ బోలే” పాటకు “బైలా—మాండో”
వరసను మూతం ఉపయోగించుకొన్నారు.

(“పైవారం —యే కోవకూ చెందనివి.”)

(47 వ పేజీ తరువాయి)

అప్పటికి మైక్ చేతిలో చిల్లిగవ్వ ఉండేదివాడు. నన్ను తరచు భోజనానికి తీసుకు పోతూ ఉండేవాడుకాని ప్రతిచోటా అప్పు పెట్టేవాడు. కొంతకాలం తర్వాత, నన్ను ఒక చిన్నఇంటికి తీసుకువెళ్లి ఒక 'పన్ను'ని చూపించాడు. అది ఒక చిన్న పెట్టె. నలుగురు ఆబ్బాయిలు దానితో ఏవేవో పరిశోధనలు కాబోలు చేస్తున్నారు. అపెట్టెకి ఒక కిటికీ ఉంది. నన్ను ఆ కిటికీలోకి ప్రవేశింపకంగా తయారు చేసిన కళ బోడుతో చూడ

కాని మైక్ నేరివాడు. డబ్బంత
విప్పులవిడిగా కర్చుచేసేవాడు. ఉన్నవి చాలా
అప్పుచేసి నగలుకాని భార్య ఎలిజబెత్ టే-
ర్కి ఇచ్చేవాడు. వాటిని దొంగలు ఎక్కువ
కాజేస్తూ అని 'బాడిగార్డ్' అని ఏర్పాటు
చేసేవాడు. (సశేషం)

క్రోల్స్ యువ ఆనందం, బలం, జీవిత విధి
యిచ్చేందుకు ఆహ్లాదకరమైనది. నరాల బలంకు
పై పూతకు నాడీ కైలం. 1 సీసం రు 11-50
స్పెషల్ రకం అర్థంబు గుణంకు రు. 27/-
విద్యాన్య వంపుతూ జనాబుకు కవరు వంటిది.
డాక్టర్ రత్నం పర్వ,
Sex Specialists (Estd 1904)
అజంపూరామార్కెట్ వద్ద, మలాపేట బిల్డింగ్స్
హైదరాబాద్ -36 (ఆంధ్ర ప్రదేశ్)

ఫా.నె.243

ఆంధ్రప్రదేశ్
(ఆంధ్రప్రదేశ్)
ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం
ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం
ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం

ఆంధ్రప్రదేశ్ గోల్డ్ కవర్ టెంట్
ఆంధ్రప్రదేశ్ గోల్డ్ కవర్ టెంట్

ముఖచిత్ర సుందరి
శచిత్ర సుందరి!

కులాపగా ఒకవాడు...

చార్వాభ ర్తలు
కులగోత్రాలు
'పునర్జన్మ'
చిత్రాలు ఆమెకు
ప్రత్యేకమైన
వ్యక్తిత్వాన్నిచ్చాయి!

కృష్ణకుమారి...

'మహానటి'కి పుండవలసిన ఆర్భాటమూ పొంగూ అట్టే లేకుండా, చిరునవ్వుల సాయంగా విలసిల్లు ఆనతికాలంలోనే ప్రత్యేకమైన వ్యక్తిత్వాన్ని సంతరించుకొన్న తెలుగు పిటి కృష్ణకుమారి పేరు చెప్పగానే - వెంటనే భార్యభర్తలు, కులగోత్రాలు, పునర్జన్మ, స్ఫురణకు వస్తాయి. కారణం - కుమారి కృష్ణకుమారికి తెలుగువారి వృద్ధులలో ప్రత్యేకస్థానం లభించటానికి పై చిత్రాలే కారణం.

విశాలమైన సినిమా ప్రపంచంలో - అందువా తెలుగు సినిమాలో - తారలు అసంఖ్యాకులుగా పున్నప్పటికీ, పాతవారు కొందరు మరుగునపడిపోతున్నా, కొత్తవారు కొందరికి 'చేయూత' లభిస్తున్నా - కృష్ణకుమారి స్థానం మాత్రం నిశ్చలంగానే ఉండిపోయింది గత ఆరు సంవత్సరాలనుంచి.

నవ్వితే నవరత్నాలు

1951 లో 'నవితే నవరత్నాలు' చిత్రంలో కృష్ణకుమారి ఒలికించిన నవ్వుల రచ్చలను ప్రేక్షకులు తొలిసారిగా చూడగలిగారు ఆమెను వెండితెరకు పరిచయం చేసింది కూడా యీ చిత్రమే. ఆ మరుక్షణమే కృష్ణకుమారి మహానటి, ఉజ్జ్వల తార ఇయి, మూడోనాటికి యధాస్థితికి రాలేదు 1951 నుంచి ఒక్కొక్క మెట్టు వెట్టుకొంటూ ప్రతి మెట్టునూ స్థిరపరచుకొంటూ ప్రగతిపథంలో సాగిపోయిన ఈ నటికి, 'శాశ్వతమైన స్థానం' లభించటానికి కొంత కాలం వట్టినా, ఆస్థానం నిజంగానే 'శాశ్వతం' అయింది. మరునాటికి పెద్దవారయి, మూడోనాటికి మళ్ళీ చిన్నవారయిపోయే చాలా మందితో పోల్చిచూస్తే, కృష్ణకుమారి నిజమైన 'వగతి' నే సాధించిందని విజ్ఞులు అంగీకరించాలి.

చిరస్మరణీయాలు:

తొలిరోజుల్లో ఆమె ధరించిన పాత్రల్లో చిరస్మరణీయమైనవి లేకపోలేదు. కాని అంతకంటే మంచి పాత్రలు వచ్చిన తరువాత పాతవాటిని మరిచిపోవటం సహజం. అందుకే పైన చెప్పినట్లు కష్టకుమారి పేరు చెప్పగానే మనకు 'భార్యభర్తలు' చిత్రంలో శారద, 'పునర్జన్మ'లో రాధ విధిగా గుర్తుకొస్తారు. అల్లరి కుర్రాడికి అందమైన భార్యగా ఉండటం ఎంత కష్టమో 'భార్యభర్తలు'లో శారద పాత్ర ధరిణి కృష్ణకుమారికి తెలియాలి అలాగే 'పునర్జన్మ'లో కూడా. లభించిన జీవితానికి, అరించిన జీవితానికి జరిగే సంఘర్షణను 'పునర్జన్మ'లో రాధగా కృష్ణకుమారి ప్రదర్శించిన తీరు నాటికీ నేటికీ చిరస్మరణీయమే! అలాగే, 'కానిస్టేబుల్ కూతురు' చిత్రం కూడా. ఈ చిత్రం విజయంతో విమిత్రం లేకుండా, ఆ పాత్రను పరిశీలిస్తే, నిజంగా అది కృష్ణకుమారి జీవితంలో ఒక 'మైలురాయి' అని చెప్పితిరాలి.

అభినేత్రి...

అరడజను చిత్రాల్లో....

ఈనాడమె అరడజనుకుపైగా చిత్రాల్లో నటిస్తోంది. అందులో ప్రత్యేకమైనవి, విశిష్టమైన పాత్రలు లేకపోలేదు. ఉదాహరణకు ప్రత్యగత్యగారు నిర్మిస్తున్న 'చిలకాగోరింక' చిత్రంలో ఉషగా పటిస్తోంది. శంకరరెడ్డిగారి 'రహస్యం' లో రాజ్యలక్ష్మి పాత్రను ధరిస్తోంది. అలాగే ఉదయ భాస్కర్ పిక్చర్స్, అంబికాపిక్చర్స్, అమరా వతిచిత్రవారి 'పాదుకా పట్టాభిషేకం' (ఈ సంచిక ముఖచిత్రం అందులోనిదే) మొదలయిన చిత్రాలలో ఆమె పోషించే పాత్రలు, కృష్ణకుమారి వ్యక్తిత్వానికి కొత్త మెరుగలను దిద్దే అవకాశాలు లేకపోలేదు. రెండూ ఇష్టమే...

కృష్ణకుమారికి హైదరాబాద్ తోనే ఎక్కువ సంబంధం వుందని కొందరు - ఎవరి మనస్సులోవారే - అనుకునే యీ రోజుల్లో, "అలాంటిదేమీలేదు. మనం కేవలం ఆర్మీ స్టేలిమే. రెండు నగరాలు ఒకటే. ఎక్కడ పనివుంటే అక్కడి కళతాం" అని ఆమె స్పష్టంగా చెబుతారు. విజయమరి! (ఆమె యీమధ్యనే హైదరాబాదులో యిల్లు కొన్నారట సుమా!) కథలకే అగ్రతాంబూలం.

చిత్రాలను గురించి, వాటి విజయాలను గురించి ఆమెకు నిర్దుష్టమైన అభిప్రాయాలున్నాయి. "మంచి సినిమాకు కథ చాలా ముఖ్యం" అంటారు. ఆ తరువాత డైరెక్టర్. వీటితోడు మంచి నటనకావాలి. అప్పుడే ఆ చిత్రం విజయవంతం అవుతుందంటారు.

దీక్ష....

ఇంకా ముందుకు వెళ్ళాలని, తన రంగంలో ఒక కొత్తదనానికి తానుగా

కృష్ణ కుమారి

తావివ్వాలని ఆమె ఆశ. అందుకు తగిన కృషిని, దీక్షను ఏడాద్ అరంభించింది. ఏ భావలో వచ్చినప్పటికీ పెరెన్నికగన్న ప్రతిభిత్రాన్ని ఆమె చూస్తుంది. “మై ఫెయిర్ లేడీ” ఎంతో బావుందంటారు కృష్ణ కుమారిగారు.

102 మైలు రాళ్లు

కృష్ణ కుమారి, నటిగా, కళాకారిణిగా యితవరకు తన అనంతయాత్రలో 102 మైలురాళ్లను దాటింది. ప్రతి చిత్రమూ సరాసరిన ఒక మైలురాయి. కొన్ని వాలు గేసి మెళ్లకు నమానమే అయినా, ఫర్లాంగు దూరం పోనివికూడా మరికొన్ని ఉండక పోవు. ఉండువల్సనే ‘సరాసరి’!

కృష్ణ కుమారి స్వరహాగా తెలివైన నటి. ఆమె అధ్యవ్నంకొద్దీ కొందరు దర్శకులు విజంగా ఆమె ప్రతిభకు వన్నె తేవటమేగాక, అవన్నెను కూడా వెలుగులోకి తెచ్చారు.

వచ్చిన వన్నె మేలిమి బంగారు వన్నె. ఆ కళాకాంతులు సామాన్యమైనవికావు. ఉండువల్ల కృష్ణ కుమారి ఇంకా ఎన్నో మైలురాళ్లను దాటవలసివుంది! గమ్యస్థానాన్ని 61 లోనే అందుకొన్నా, నటిగా కృష్ణ కుమారి ‘గమనం’ శరవేగంతో బహుకాలం వరుగులు తీయవలసిందే! ●

చుండ్రు

శోభనగా ఉపయోగించినచో నీకో కబ్బు చుండు రాకుండా రక్షణ లిస్తుంది. మరియూ నీకో నబ్బు తడిని తొలగిస్తూనే చేనేకతర దుర్గంధము లేకుండా పోతుంది.

నీకో

క్రిమినాశక నబ్బు

సార్వత్రిక-తేదీ 1952

MAS 5514b

‘కన్నె మనసులు’ తార నంద్యారాణి.

సంద్యారాణి జన్మదినోత్సవం

గృత పక్షంలో మదరాసు సినిమా రంగంలో జరిగిన ముఖ్య విశేషాల్లో కుమారి సంద్యారాణి ‘పుట్టిన రోజు’ కూడా ఒకటి.

మార్చి 8 వ తేదీతో 18 సంవత్సరాలను నింపుకొంటూ, 19 వ సంవత్సరంలో అడుగిడుతున్న కుమారి సంద్యారాణి తన జన్మ దినోత్సవాన్ని ఎంతో నిరాడంబరంగా జరుపుకొన్నది. తనకు శ్రేయోభిలాషులను కొన్న బహుకొద్దీమందిని అవ్వనించి, అందరి ఆశీస్సులను అందుకొంది.

సంద్యారాణి మహానటి కాకపోవచ్చు. కాని, ‘సినిమారంగం’లో ఒక స్థానాన్ని సంపాదించుకొన్నది. కొత్త తారల ‘తేనె మనసులు’ చిత్రం ద్వారా వెండి తెరకు వరిచయం అయిన నటి నటులలో సంద్యారాణి కూడా ఒకరు. బాబూ మూవీస్ వారే నిర్మిస్తున్న ‘కన్నె మనసులు’ లో ఆమె యీనాడు ముఖ్య భూమికను ధరిస్తున్నది.

సంద్యారాణి జన్మ దినోత్సవానికి హాజరయిన వారిలో వలుపురు ఫిలిం కళాకారులు, ఆత్మీయులు వున్నారు. ●

ఆంధ్రప్రదేశ్ ఆవార్డులు

ఆంధ్రప్రదేశ్ వాఙ్మూలక మరికొన్ని గంటల్లో ముద్రణకు వెళ్లనున్న దశలో, ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం ఆవార్డుల వివరాలు మా కార్యాలయం చేరాయి.

జగతి పిక్చర్స్ వారు నిర్మించిన “అంతస్తులు” చిత్రాన్ని 1965 లో విడుదలయిన తెలుగు చిత్రాల్లో కల్లా ఉత్తమమైనదిగా నిర్ణయిస్తూ, మొదటి బహుమతి బంగారు నందిని యీ చిత్రానికి అందచేస్తున్నారు. రెండవ బహుమతి, వెండి నంది, ఎన్. వి. టి. వారు నిర్మించిన “శ్రీ కృష్ణ పాండవీయం” చిత్రానికి ప్రకటించారు. అన్నపూర్ణావారు నిర్మించిన “అత్త గారవం” చిత్రానికి మూడవ బహుమతి (కంచునంది)ని రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ప్రకటించింది.

వింత తెలుగు

(10వ పేజీ తరువాయి)

హోట చేర్చి, ఒక్కొక్క విభక్తి అని నేరు పెట్టి, ఎనిమిది విభక్తులు చేశారు. కాని తెలుగులో అట్లా లేదే. విజం చెప్పి అంటే తెలుగులో రెండే రెండు విభక్తులుండాలి! ప్రథమ, ద్వితీయలు అంతే. ఎల్లా గంటారా ? ఉదాహరణకి “రాముడు” అనే మాట తీసుకుందాం. ఇది ప్రథమా విభక్తి. ఈ మాటలోని చివరి అక్షరం “డు” మిగిలిన అన్ని విభక్తులలోనూ “ని” గా మారుతోంది. రాముని, రాముని గూర్చి, రామునిచే, రామునితో, రామునికై, రాముని వలన, రామునికంటే, రామునికీ, రామునియొక్క, రామునిలో, రాముని యందు

సంస్కృతంలో అంటే ఒక్కొక్కమాట ఎనిమిది విధాలుగా మారింది గాని తెలుగులో అట్లా మారడం లేదుకదా, మరి పిడుగుకీ బియ్యానికి ఒకటే మంత్రం అంటే ఎల్లాగా ?

ఇటుపైన అయినా తెలుగుభాషను అనుశాసించే (శాసించడం కాదు) పెద్ద య్యలూ, చిన్నయ్యలూ ఈ విషయాన్ని గుర్తుంచుకుంటే ఎంత బాగుంటుంది? ●

తారాగళం గ్రహులం

పసుపు

స్త్రీనీమా తారలు నిలిచేది పినిమా రంగంలో. జాతకాలు జన్మించేది జోతిష్య శాస్త్రంతో. తారలు వెలిగింది అకాశంలో. పాంకేతిక నిపుణులపైనే గాక కొందరి ప్రముఖ తారలపై కూడా పినిమారంగం ఆధారపడి వుంది పినిమారంగం. అలాగే అకాశంలో మార్కవంతులపైనే గాక తారల రూపంలో మనకు కనిపించే మజ, బుధ, శని, శుక్రాది గ్రహాలపై కూడా జాతకాలు ఆధారపడి వుంటాయి.

గ్రహాలు వాటి స్థానములు మారినప్పుడు ప్రతి ప్రాణి యొక్క ప్రివాలు, పరిస్థితులు మారుతాయి. కాని ఈకాలంలో జాతకాలు గురించి వట్టింతుకోలేనివాడు కూడా వుంటారేమో కానీ పినిమా తారలు గురించి వట్టింతుకోలేనిదివారు తక్కువ. పినిమా తారలకు వారి జాతకాలపై ముఖ్యమైనది అంశంకూడితూ చేతులలో లేఖం శలితం, అన్న వక్షతలం, పుట్టిన తేదీలు మొదలగు వాటితో జాతకాలు వ్రాయించి, పేర్లు మార్చుకొనే వారు లేక పోలేదు. వాళ్ళు పుట్టినప్పుడు తల్లి దండ్రులు పురోహతులచే లెక్కలు వేయించి. శాస్త్రయుక్తంగా పెట్టిన పేర్లు పినిమారంగంలో పనికిరాక జోతిష్యశాస్త్ర ప్రసిద్ధులవని చెప్పుకు తిరిగి పెద్దల మాటలు వమ్మి అసలు పేర్లను మార్చుకొని, క్రొత్త పేర్లను పెట్టుకోవడం యీనాటి అలవాటు.

నటీనటులతోగాని, పాంకేతిక నిపుణులతో గాని అక్కడక్కడ కొంతవరకు తమవుతున్న వారు లేకపోలేదు. గెమ్మలూ

వేషాలు వేసే, విన్నపితలు పోషించే వాటి ప్రతిఫలంగా జోతిష్యశాస్త్ర పుస్తకాలు, తెలుగు, అంగ్లభాషలలో ఉన్న గ్రంథాలు కానివీరిచటం, వారికి జోతిష్యశాస్త్రం వచ్చి నట్లు ఆ నిర్మాతలనో, దర్శకులనో ఒప్పించు నట్లు వారు మూటలు చెప్పి చెలామణి కావటం జరుగుతుంది. నిర్మాతల విషయం చెప్పనక్కరలేదు. ఒక ప్రక్క మూటింగ్ జరుగుతుంటుంది. ప్రొడక్షన్స్ తో ఉన్న వారికి ఎవరికీ క్షణం తీరికలేని నమయమై ఉంటుంది. కాని ఎవరైనా జాతకం విషయం మూర్ఖుడితో ముట్టడియ్యాలో చెట్లక్రింద మర్చిలు చేసుకొని క్రొత్తగా వర్ణ పాగించడం జరుగుతున్నాయి. ఇటువంటి ప్రాక్టూ దర్శకులు అక్కడ ఉంటే, వాటివూ, జోతిష్య శాస్త్రజ్ఞులు పినిమారంగంలో ఎక్కువ.

"అంతేలో బ్లీ పోతుందా పోకపోయి ఉంది మీ భార్యకే లేదు. అంతేనా! ఒహోహో! మీది చెయ్యి అంటుంది? మీ చేతిలో మట్టి పట్టుకుంటే బంగారం అవు తుంది." తామరాను కలుకుంటే, మీమాటకు విలువ, వాహన, గృహాది యోగం, అబ్బ, ఒక్కమాటతో చెప్పాలంటే ఫిలిం వర్తి శ్రమకు పునాది లాంటి వారుగా రేమిటి? కొద్దిరోజులు, ఎక్కువకాలం కూడా లేదు." అని చెప్పి ధనార్జన చేసే శాస్త్రజ్ఞులు పెరిగిపోయారు.

మంచిరోజున ఫిలిం కంపెనీ ప్రారంభించాలనీ, "పేరు బలానికి కంపెనీ పేరు మీ...ఎవరు? ఆమె...రెండవ ఫిమిలి. ఆమె పేరుతో ప్రారంభిస్తే చెప్పిరా?" అని ఒకరు- "ఈరోజుకే మూటింగు ప్రారంభించండి.

అరోజు అర్ధరాత్రి ఇబ్బి గంటలకు రికార్డింగ్ ప్రారంభించండి" అని ఒక శాస్త్రజ్ఞుడు "చిత్రంపూర్తి అయిన తర్వాత నతానరోజున మనం అంతా కలిసి ఆ ఏడుకొండల వెంకట రమణమూర్తికి అభిషేకం చేయిస్తే సరి పోతుంది." అని మరొక ప్రవీణుడు. "మీవి ఏమి రోజులండి? కళ అంటే అలా సరి గట్టాలి. ఫలానరోజున మ్యాటిసితో ప్రారంభిస్తే కనిపించే యాచిత్రంలో లక్ష్మి యాభై వేలు అయివా మీకు రావాలి." అని ఒక వండితుడు మాటలు. ఇవన్నీ ద్వితల విడుదలయిన తరువాత తారుమారయేవి లేక పోలేదు. తేజోవడమేమిటి? ఏ విధంగానూ విజయవంతం కావు. విడుదలయే రోజు నుండి పై శాస్త్రజ్ఞులుకు వాస్తవ ముప్పై ప్రారంభమైంది కొంతకాలం వరకు.

విభిన్నకాలాల్లో జాతకాలు చూపి, ముసలాల్లాలు పెట్టి, అంశం చేసి, కూడి చిత్రంలకు పేరుపై పేరు మార్చుతూ అప్పుడూ ఉండాలి. అదే నమయంతో మరో నుండి ద్వితల విడుదల కావాలి. నుండి కళ, సంగీతం, సినీత్యం, చక్కటి నవ్వివేళలు, సీతి మొదలైనవి ఉండాలి. ద్వితల విజయవంతం కావాలనుకుంటే నిర్ణయించేది ప్రజలు. ప్రేక్షకులు. అంతేకాని జాతకాలు కావు. ఉత్తమనటి కావాలని ఒకరు, పెద్ద బంగారా కాక ఎక్కువైనా ఖాళీగా ఉన్న స్థలాలు, వాళ్ళు పుట్టిన గ్రామంలో చౌకగా వస్తే పొలాలు కొందామని కొందరు, కార్లకు అర్థర్లు యిద్దామని, నటుడిగా, నిర్మాతగా గాక, దర్శకుడుగా కావాలని కొందరు, ప్రభుత్వాధికారుల మండి ఏ సంవత్సరంలో

బిరుదులు పొందేది, లక్షలపై లక్షలు సంపాదించాలని కొందరు, కలకాలం కథా వాయకుడిగానో, వాయికగానో ఉండాలని కొందరు. వీటి జోతిష్య శాస్త్రజ్ఞులు అవసరం. వారి మాటలు చక్కగా పని చేస్తుంటాయి. ఈ ఆశలకు అంతెక్కడ? అదృష్టిం కోసం ఎదురు చూస్తూ, వచ్చిన అదృష్టిన్ని నిలబెట్టుకోవడానికి గ్రహశాంతులు, పూజలు చేసేవారు మరికొందరు.

జోతిష్యం ఏమాత్రం తెలిసినా సినిమా రంగంలో భుక్తికి లోటుండదు. జోతిష్యం తెలిసిన ఏ పాథు అయినా, స్వాముల వారైతే, బాబా అయినా మదరాసు వస్తే వారిని దర్శించుకునే జనాభాలో సినిమా వాళ్లు మూటికి తొంభై తొమ్మిది మంది వుంటారు. వాళ్ల దశలు మారిపోయిన చియం, ఆ బాబా, స్వామి, పాథులు మార్చి వేస్తారని ఆశ. సినిమా తారల దశా బరాలు ఒక్కొక్కప్పుడు దేదీప్యమానంగా వెలుగు తుంటాయి. అకస్మాత్తుగా ఆరిపోతుంటాయి. ఎవ్వో లెక్కలు వేసి, రాసులు గుణించి, గణించినా జరిగే నిజాలకూ, తారా బాలకు లేదా వుంటూనే వున్నాయి.

ఒక తారతో జోతిష్యం ఈరోజు, రేగుతో మీకు యాభై వేలు ముందు జన్మాదు. వెంటనే ఆ తార చేతితో అయిదు వేలు ఉండుకున్నాడు. ఆ తార ఒక గుర్రం మీద పడినట్లు వందెం కట్టింది. వందెంలో గుర్రం ఉప్పుచోటు నుండి కదలలేదు. తారకు నిరసం వచ్చింది. అవసరానికి చేసిన అప్పు మిగిలింది. ఈరోజు వరకు అప్పు తీర్చలేక ఆ తార బాధపడుతూనే వుంది. ఆ జోతిష్యం కనిపించలేదు.

ఒక తారకు ఆస్తి, పేరు కలకాలం నిలవాలని, తూర్పు ముఖంగా గృహవరణలో గుడి కట్టించమన్నాడు ఒక జోతిష్యం. అందంగా నిత్యధూప దీప నైవేద్యాలతో ఆరాధించేందుకు గుడి కట్టించి, దైవసతిస్త జరిపింది. తన జాతక బలం ఉచ్చ స్థితిలో ఉందని. జాతక శాస్త్రజ్ఞుని మాటలు నమ్మి అనవేకంతో నిర్మించింది. ఆ గుడితో పాటు గృహం కూడా దక్కని వరిస్థితి ఏర్పడింది. కాని ఆ తార మంచితనమే గురించిన ఆశ అపగిలింది, అందుకే

తారా గణం...

అంటారు పెద్దలు మంచినలు చేయడానికి జాతకాలు ముహూర్తాలు అడ్డమిటి, అని, మరికొంతమంది వటీనటులు నిర్మాతల నుండి జబ్బు తీసుకునేటప్పుడు రాహుకాల తిధి, నక్షత్రాలు చూడరు కాని, వాళ్ల దగ్గర అహర్నిశలూ పని చేసేవారికీ, వారు యివ్వవలసిన వారికో యివ్వాలంటే యీ రోజు శుక్రవారం అని మంగళవారమనీ, రాహుకాలమనీ తప్పించుకుంటారు. ఈ జాతకాలు వాళ్లకు ఉపయోగపడుతున్నాయో, లేవో కాని వాళ్లు మాత్రం జాతకాలను యీ విధంగా ప్రవయోగించుకుంటున్నారు.

ఒక చిన్న నటుడు 'ఒక ప్రముఖ నటుని వీపు మీద ఉచ్చ జాతక నూచకమైన మచ్చ వుంది. అది నాకూ వుంది!', మరొక చిట్టి తార, 'ఒక అగ్రతార జాబ్బులో నుడివుంది. అది నాకూ వుంది.' అనుకుంటూ ఆశతో అయిదారు సంవత్సరాలు మదరాసులో గడిపి యిటీవల మొన్ననే స్వగ్రామానికి వెళ్తు రైలులో కనిపించారు.

ఒక బుల్లి తార 'ఆ అగ్రతారకు వన్ను మీద పన్ను ఉంది. అలాగే నాకూ ఉంది. నేనూ అంతటి తారనవుతాను. అంతటి శ్రీమంతురాలనవుతాను. అంత పెద్ద చదువు ఉన్న భర్తే నాకూ దొరకాలి' అంటూ కలలు కంటున్న రోజుల్లోనే కారు ప్రమాదానికి గురి అయింది.

నిజానికి అదృష్టం అనేది కోరినా ఒక వ్వుడు ఎవర్ని వరించదు. దురదృష్టం అనేది మనం కోరకుండానే ఒక్కొక్కప్పుడు వరిస్తుంది. ఇవన్నీ కాచి, వడపోసిన వాళ్లు కూడా జాతకాల కోసం తాపత్రయ పడటం హాస్యాస్పదం. సంపాదన ఎక్కువయే కొలదీ

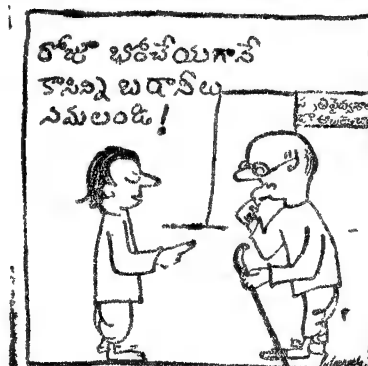
జాతకాల పిచ్చి ఎక్కువ అవుతుంది. ఈజాతకాలు గుంచి కొంతమంది తారలు ఎప్పుడూ ఇద్దరూ ముగ్గురు జోతిష్యుల్ని వెంట నేసుకు తిరుగుతారు.

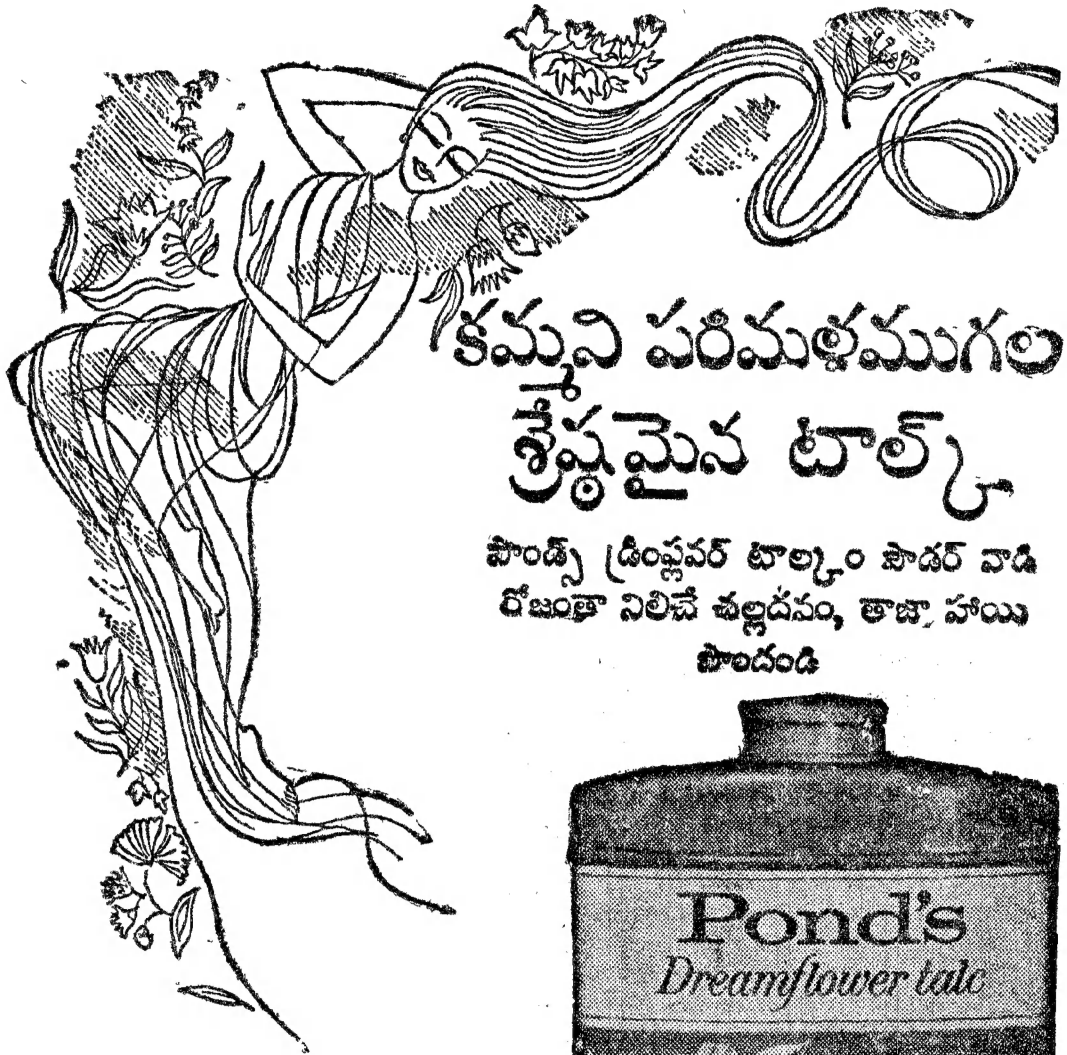
ఒక తారకు తన జాతక ప్రకారం కారు నెంబరు ఉండాలి. మరొక నామిడికీ కారు నెంబరు, ఇంటి నెంబరు న్యాయరాలజీ ప్రకారం ఒకటై ఉండాలి. చెప్పుకుంటే సిగ్గు. కారు నెంబరు, యాంటి నెంబరు; ఫోన్ నెంబరు ఒకటై యుండాలి ఒక వర్తమాన తారకు. ఒక కాలేషీటు కాగితం పృథా అవుతుందని నిర్మాతలు బాధపడినా, ఇతర సాంకేతిక బృందం యీ తారతో ఏదైనా దృశ్యం ప్రతీకరించటానికి ఎదురు చూస్తున్నా రాహుకాలమని బయలుదేరి తారలున్నారు. బయలుదేరి స్వాడియో లకు వచ్చినా మేకప్ వేసుకోరు. వేసుకున్నా సెట్ లోనికి రానివారు అనేకులు యీ తారలలో ఉన్నారు.

ఒక గొప్పతార యీ జాతకాల విషయంలో ఒక శాస్త్రీగారికి పదిపాను వేల రూపాయలూ చెప్పింది. ఆ శాస్త్రీ గారు యీ డబ్బులో వారి ఊరిలో గృహ నిర్మాణం చేసుకున్నట్టు తెలిసింది. ఆ తారకు బిరుదులు వచ్చినా, సన్మానాలు బిరుగు తున్నా, సభలలో మెప్పులు పొందుతున్నా; యీమధ్య తాను నటించిన చిత్రాలు చూసి పొగడ్తలు, మెప్పులు కన్నా కొందరి దూషణలే ఎక్కువగా కనిపిస్తుంది. ఆ తారకు యీ విషయం జోతిష్యం చెప్పలేదో, ఆ జాతకాన్ని భగవంతుడు కూడా మార్చ లేడని వారి అభిప్రాయమో తెలియకుండా ఉంది. శాస్త్రీగారికి యిచ్చిన పదిపాను వేల రూపాయల బిరుదులు, సన్మానాలు, పొగడ్తలు, మెప్పులు విలువైతే ఆ తారపై ప్రజల అభిప్రాయం, వారి దూషణలకు విలన కట్టలేమనిపిస్తుంది.

జాతకాలు అబద్ధమనికాదు. వాటిని నమ్ముటం తప్పు అనికాదు. తారలు లేకపోతే ఆకాశం ఎంత కళానిహాసంగా అవుతుందో, మన తారలు ఎవెడదారులు పడితే పర్షిశు కూడా అలాగేకళానిహాస మవుతుంది.

-సి. పైడిరాజు. ●

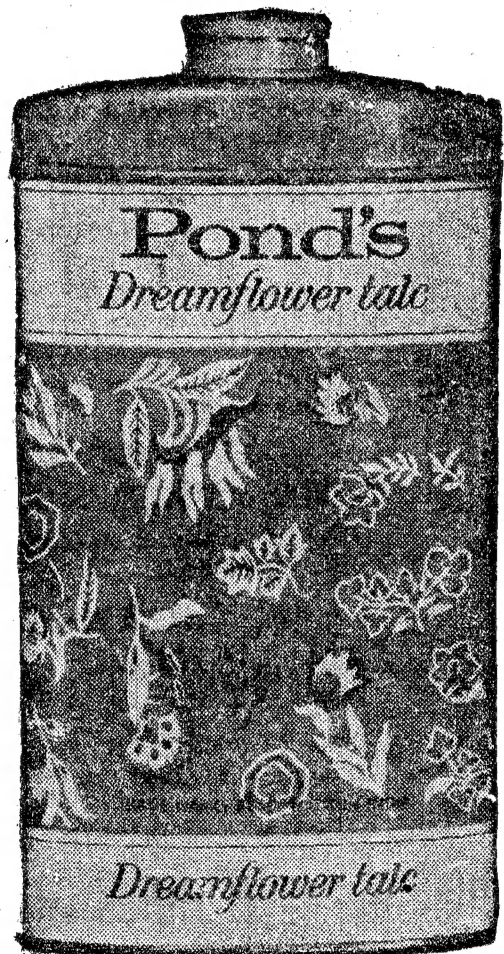
కమ్మని పరిమళముగల శ్రేష్ఠమైన టాల్క్

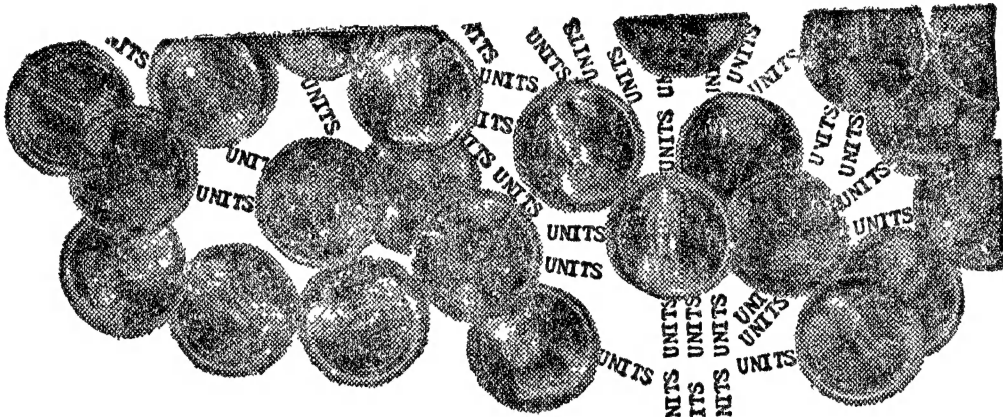
పౌండ్స్ డ్రిమ్స్లవర్ టాల్క్ పౌడర్ వాడి
రోజులూ నిలిచే చల్లదనం, తాజా హాయి
పొందండి

హీనం చేసిన తరువాత పౌండ్స్ డ్రిమ్స్లవర్ టాల్క్
పొడరు ఒంటినిండా జల్లకొని చాలాసేపు నిలిచే
తాజాతనాన్ని, మనసనమా పొందండి...అది వాతావరణ
మనసనతో కూడిన యీ టాల్క్ పొడరు క్షణంలో
తెమదను పీల్చి, ఏ వాతావరణంలోనైనా, రోజంతా అద్భుత
కరమైన చల్లదనాన్ని, తాజాతనాన్ని చేకూరుస్తుంది!
ఇంటిల్లపాదికీ యీ పొడరు ఎంతో అదర్శమైనది.

వీన్స్ ట్రా-పౌండ్స్ ఇన్ కార్పొరేషన్
(నవీమితమైన బాల్కన్ యు.ఎస్.ఎ.లో స్థాపితము)

JWT-F-4598

యూనిట్లు

ఒక ఆద్యితీయమైన
పెట్టుబడి విధానం

తెలివైన పెట్టుబడిదారులుగా మీరు, వీరియనంత తక్కువే ప్రమాదంతో, మీ పొదుపుల మీద వీరియనంత అధికమైన రాబడిని సంపాదించాలని కోరుతారు.

యూనిట్లలో పెట్టుబడి పెట్టడం వల్లనే మీరు యీ విధంగా చేయగలుగుతారు.

* యూనిట్లు కేవలము భద్రమైనవే కాక, మీ పొదుపుల పెరగడానికి కూడా సహాయపడ్తాయి.

* యూనిట్లు మీకు మంచి లాభాలను తెస్తాయి (క్రితం సంవత్సరం 6.1%) ఇతర విధములయిన కొన్ని పెట్టుబడులలాగ కాక, ఫీటీవల్ల మీకు అమూల్యమయిన వస్తువు మినహాయించు లభిస్తాయి.

* మీకు పొమ్ము అవసరమయితే, యూనిట్లను మీరు సులభంగా వేగదగిన మార్కుకోవచ్చును.

యూనిట్లలో పెట్టుబడి చేయండి! ఈ సంవత్సరం హెచ్చు రాబడి వచ్చే అవకాశాలు వున్నాయి!

పెద్ద పెద్ద ట్యాంకుల ద్రావి లన్నింటిలోను, మీరు యూనిట్లను కొనవచ్చును.

ఈ త్రవమైన దానిలో పెట్టుబడి పెట్టండి-యూనిట్ ట్రస్ట్ లో పెట్టుబడి పెట్టండి

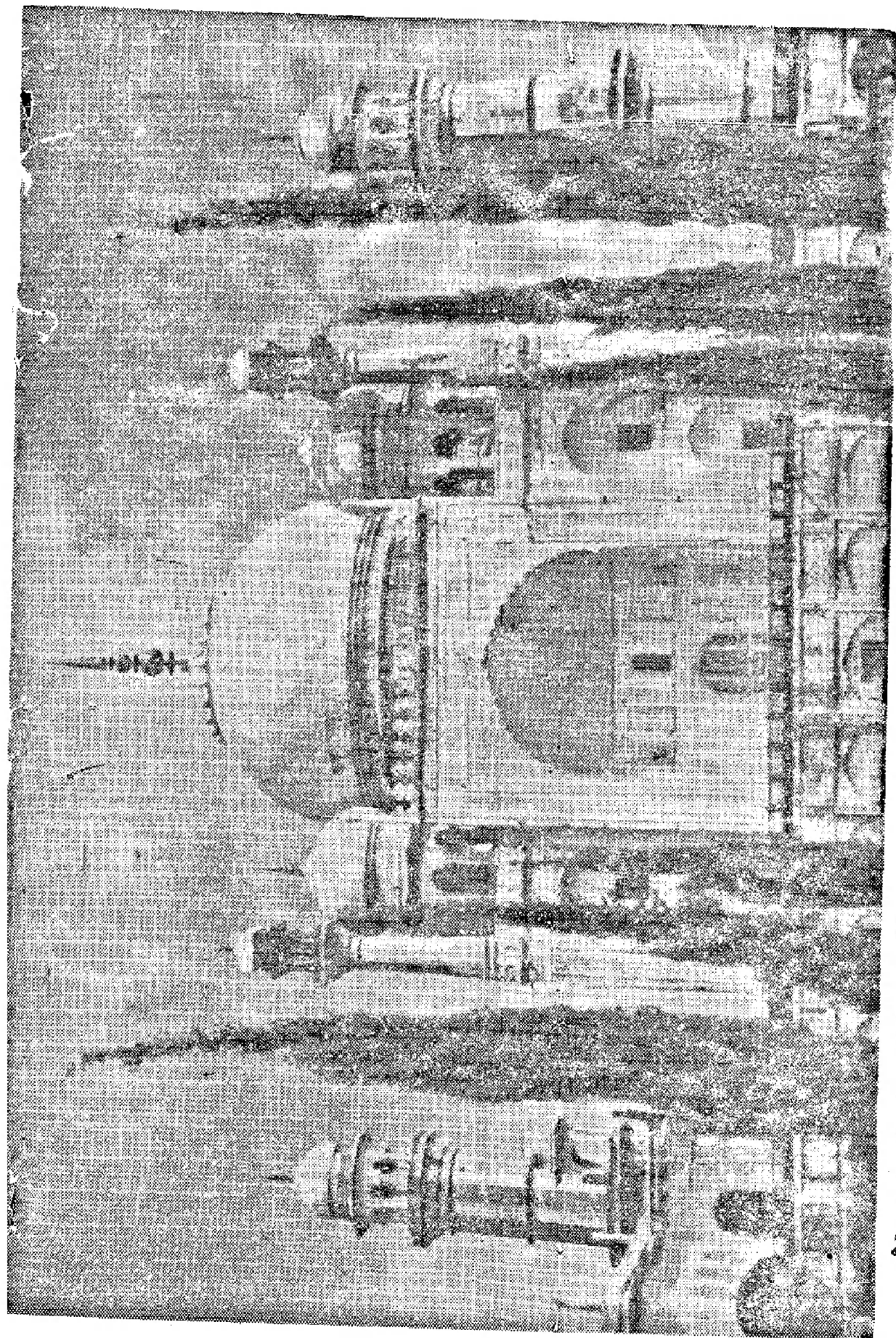
యూనిట్ ట్రస్ట్ ఆఫ్ ఇండియా

45, ఏర్ నారిమాన్ రోడ్, బొంబాయి-1.

రిజిస్టర్డ్ ట్యాంకు నిర్మాణ, ఫోర్డ్ హౌస్, హిందూ కోట్, మద్రాసు-1.

రిజిస్టర్డ్ ట్యాంకు అఫ్ ఇండియా ఎజెక్యూ, 13, నెహ్రూ మార్గ్ రోడ్, కలకత్తా-1.

DA-35/663

చీమి - తా - మాకృరా, మొరంగబల్.

హైదరాబాద్ - పి. అయ్య (కర్నూల్)

కళారేఖ

అందమైన ముఖవర్చస్సునకు
ఎక్కువకాలం నిలిచే పరిమళమునకు

రెమి R

టాల్కమ్ పౌడరు